Έτος Ζ'

Τεῦχος 157ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ — *Σελίς*

Ἐν ὀνόματι τῶν νεκρῶν μας, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 7607

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἡ Ἀστυνομία Πατρῶν—Ἐντυπώσεις τοῦ ἀειμνήστου λογοτέχνου Σταμ. Σταματίου κατὰ τὸ ἔτος 1923 ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία Πατρῶν, ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς 15ης Μαρτίου 1953 7610

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Προσανατολισμὸς εἰς τὴν ζωήν, ὑπὸ τοῦ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ Διδάκτορος τοῦ Δικαίου κ. Δημ. Μαγκριώτη (συνέχεια καὶ τέλος) 7613

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΝΕΩΝ

Οἱ ἐγκληματίαι τῆς αὔριον, ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Ἐβιρζέν, Ἰατροδικαστοῦ Σμύρνης, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῆς «Διεθνοῦς Ἐπιθεωρήσεως Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας», τεῦχος 18ον .....

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΞΕΝΩΝ

Ἡ μαφία ἢ ἡ ἀδελφότης στὸ ἔγκλημα, ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Frederic Sondern, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δ. Μόρου 7619

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ὁ κομμουνισμὸς καὶ αἱ προσπάθειαί του διὰ τὴν κατάκτησιν τῶν ἐργατῶν, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Ἀνδρέου Κωσταρᾶ 7635

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Βίντμαν, ὁ δράκος τῶν Παρισίων—Περίεργοι θεωρίαι Βιεννέζου καθηγητοῦ—Ἐσκότωνε ὑπὸ τὸ κράτος ὑπνωτισμοῦ; 7640

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ—Ὑπηρεσία δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων—152.000.000 δακτυλοσκοπημένα ἄτομα στὴν Ἀμερική, ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἔθνος» τῆς 7—8—59 7642

Ἀστυνομικὴ περιπολία μὲ κύνας εἰς τὴν Βαλτιμόρην, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «The Police Chief», κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Λιόντου..... 7644

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΛΑ

Τὸ σπίτι τοῦ ἐγκλήματος, ὑπὸ Τρ. Μπερνάρ, κατὰ διασκευὴν Δ.Μ.Κ. 7647

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Q. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 7649

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 7651

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 7654

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ι ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΙΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 157ΟΝ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΜΑΣ

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

Σήμερα ὁπότε οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν μεγάλων Κρατῶν δίδουν ὑποσχέσεις πρὸς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους νὰ συνεργασθοῦν γιὰ τὴν εἰρήνη τοῦ Κόσμου, ὁ λαός μας τελεῖ μνημόσυνα, εἰς μνήμην τῶν σφαγιασθέντων κατὰ τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1944, Ἑλλήνων πολιτῶν, ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίας κομμουνιστάς.

Ἡ Ἑλλάδα ποτὲ μέχρι σήμερον δὲν ἀρνήθηκε τὴ συνεργασία της σὲ ὁποιαδήποτε περίπτωσι γιὰ τὴν ἐδραίωσι τῆς εἰρήνης στοὺς λαοὺς τῆς ὑφηλίου.

Ἡ Χώρα μας ἔχει δώσει ἀποδείξεις ὑποδειγματικῆς καλῆς πίστεως καὶ προσηλώσεως πρὸς τὸ ἰδανικὸν τῆς εἰρήνης, παρ' ὅλον δὲ ὅτι εἶναι αἱμόφυρτος, πνιγμένη μέσα στὸ πένθος καὶ τὴν ὀδύνη, ἐτήρησε πάντοτε ὀλύμπιον ἠρεμίαν καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ θρασύτης τῶν ἐμπρηστῶν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς εἰρήνης ἀπεκορυφώθη μὲ βάναυσες ἐνέργειες ἐναντίον τῆς Ἐθνικῆς μας κυριαρχίας.

Οὐδεμία συνεπῶς ἀμφιβολία ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ὅτι καὶ τώρα ἡ Πατρίδα μας θὰ βοηθήσῃ, μὲ ὅλες της τὶς δυνάμεις, ὁλόψυχα καὶ ἀνεπιφύλακτα κάθε ἐποικοδομητικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἔννοια τῆς **Πραγματικῆς Εἰρήνης.**

Ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως τὴν Παγκόσμιον ἀπαίτησι ἡ ἐπικράτησις τῆς Εἰρήνης στὸν Κόσμο καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν λαῶν, ἀλλὰ ὑπὸ καθεστὼς Ἐλευθερίας Ἐθνικῆς, πολιτικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἀτομικῆς.

Ἐν ὀνόματι τῶν νεκρῶν μας, ἐν ὀνόματι τῶν ἀρχῶν τοῦ Ο.Η.Ε., ἐν ὀνόματι τῶν ἀρχῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἠθικῆς, ὅλοι οἱ φιλελεύθεροι λαοὶ ἀναμένουν τὴν Ἱστορικὴ ἐκείνη ἀπόφασι, ἡ ὁποία θ' ἀποτελέσῃ σταθμὸ καὶ θὰ κρίνῃ ἂν ὁ Κόσμος θ' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴ βία τὴν ὑλικὴ καὶ τὴν ἠθικὴ ἢ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ διατελῇ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐφιάλτη, τῆς τυραννίας καὶ τῆς ἀγωνίας.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ τραγικὸ πρωτεῖον σὲ θυσίες εὔχεται ν' ἀναφθῇ ἐπὶ τέλους ἡ δᾴδα τῆς εἰρήνης γιὰ νὰ φωτίζῃ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τοὺς ἐπερχομένους αἰῶνας.

Αὐτὸς εἶναι
ὁ Δεκέμβρης
τοῦ 1944
καταστροφὴ
σφαγὴ
καὶ ὄλεθρος

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1944

ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ

ΝΕΚΡΟΙ

• Ὁμαδικὲς σφαγὲς καὶ ἄλλες ἐκτελέσεις ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1944 μέχρι τέλους Μαΐου 1946	46.985
• Ἱερωμένοι ποὺ ἐθανατώθησαν μὲ βασανιστήρια	275
• Δάσκαλοι ποὺ ἐθανατώθησαν μὲ βασανιστήρια	239
• Ἰατροὶ ποὺ ἐξετελέσθησαν	120
• Συνδικαλιστικὰ στελέχη ποὺ ἐκρεουργήθησαν	246
• Σιδηροδρομικοὶ καὶ ἄλλα ἀνύποπτα πρόσωπα ποὺ ἀνετινάχθησαν ἀπὸ νάρκες	4.475
• Ταχυδρομικοὶ ποὺ ἐφονεύθησαν	33
Σύνολον.....	52.373

ΟΜΗΡΟΙ

Ἄοπλοι πολῖτες κατὰ τὸ πλεῖστον γυναικόπαιδα ποὺ ἀπήχθησαν ὡς ὅμηροι ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς..... 46.871

ΚΑΜΕΝΑ ΧΩΡΙΑ, ΓΚΡΕΜΙΣΜΕΝΑ ΣΠΙΤΙΑ, ΡΗΜΑΓΜΕΝΕΣ ΠΟΛΕΙΣ, ΑΝΑΤΙΝΑΓΜΕΝΕΣ ΓΕΦΥΡΕΣ, ΦΛΟΓΕΣ, ΚΑΠΝΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΘΡΟ ΑΦΙΣΕ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

—ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΟΥ ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1923 ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΑΤΡΩΝ—

'Αναδημοσίευσις έκ τῆς ἐφημερίδος «'Ελεύθερος Τύπος» τῆς 15ης Μαρτίου 1923

«Ὁ ἀείμνηστος **Σταμ. Σταματίου** *ἐγεννήθη εἰς τὴν Ναύπακτον (1881-1946) καὶ ἐπεδόθη νεαρώτατος εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, διακριθεὶς ἰδιαιτέρως εἰς τὴν εὐθυμογραφίαν ὑπογράφων ὡς* **Σταμ-Σταμ.** *'Εδημοσίευσεν ποιήματά του εἰς τὸ 'Εθνικὸν 'Ημερολόγιον Κ. Σκόκου καὶ τὰ περιοδικὰ «'Απ' ὅλα δι' ὅλους», «'Ελλάς», «Χρυσαλλίς», «Μπουκέτο» καὶ ἄλλα».*

Αἱ Πάτραι εἶναι μία ἀπὸ τὰς προνομιούχους, μία ἀπὸ τὰς εὐτυχισμένας πόλεις τῆς 'Ελλάδος, αἱ ὁποῖαι ἀπέκτησαν πρῶται 'Αστυνομίαν Πόλεων, αἱ ὁποῖαι εἶδον ἀσφάλειαν καὶ τάξιν πραγματικήν. Τὴν μεταβολὴν αὐτὴν τὴν ἀντελήφθημεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἑσπέρας ποὺ ἐφθάσαμεν εἰς τὰς Πάτρας συνοδεύοντες τὸν 'Υπουργὸν τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Παπανδρέου. Εἰς τὸν σταθμὸν ὑπῆρχε λαοπλημμύρα, ἀλλὰ ὑπῆρχε καὶ τάξις παραδειγματική. Οὔτε κραυγαί, οὔτε τραβήγματα τῶν ἐπιβατῶν ἀπὸ τὸν γιακᾶν ἐκ μέρους τῶν βαστάζων καὶ τῶν ὑπαλλήλων ξενοδοχείων, οὔτε ἀλληλοπάτημα καὶ σπρωξίδι.

Τὸ θαῦμα αὐτὸ—διότι ἐπρόκειτο ἀσφαλῶς περὶ θαύματος—ὠφείλετο εἰς τοὺς ὀλίγους ἄνδρας τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, τοὺς παρατεταγμένους εἰς τὸν σταθμόν. Εἰς τοὺς νεαροὺς ἀστυφύλακας, οἱ ὁποῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν Σχολὴν Ἕλληνες καὶ ἐξῆλθον τέλειοι Λονδρέζοι. Μὴ ἐνθυμίζοντες τίποτε ἀπὸ τὸ χωροφύλακα, μὴ ἔχοντες καμμίαν σχέσιν μαζί του, ἐντελῶς νέοι ἄνθρωποι, ἐντελῶς, ἀπολύτως τέλειοι χωροφύλακες. Δὲν ἐμείναμεν πλέον τῶν δύο ἡμερῶν εἰς τὰς Πάτρας. Καὶ ὅμως ἀντελήφθημεν ἡμεῖς οἱ χωροφυλακοκρατούμενοι 'Αθηναῖοι τὴν εὐτυχίαν τῆς πόλεως μὲ τόσον προωδευμένην 'Αστυνομίαν, μὲ 'Αστυνομίαν Λονδρέζικην, Εὐρωπαϊκήν, τελείαν, ἄμεμπτον, ἄψογον, ζηλευτήν. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ὑπέπεσεν ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. Παπανδρέου, ὅστις συνεχάρη θερμότατα τὸν Διευθυντὴν τῆς 'Αστυνομίας Πατρῶν κ. Καλυβίτην. Διότι αἱ Πάτραι ἔχουν ἀσφάλειαν πλέον, ἔχουν τάξιν, ἔχουν καθαριότητα. Οὐδεὶς παραβαίνει τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις εἰς τὴν εὐλογημένην αὐτὴν πόλιν. Ὁ ἀστυφύλαξ εἶνε φρουρός, φύλαξ, προστάτης καὶ καθόλου τρομοκράτης, καθόλου τραχύς, καθόλου βίαιος. Βούρδουλας ἀστυνομικὸς δὲν ὑφίσταται οὔτε εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν, οὔτε εἰς τὰ Τμήματα Πατρῶν. Οἱ ἀστυφύλακες δὲν ἔχουν ἀναλάβει τήν...κατεργασίαν τῶν δερμάτων τῶν ἀγαθῶν Πατρέων. Δύνασθε νὰ ζητήσετε τὴν συνδρομὴν τοῦ ἀστυφύλακος καὶ θὰ σᾶς τὴν παράσχῃ ἀμέσως καὶ εὐγενῶς. Διότι εἶναι ἄβρός, εὐπροσήγορος, πολιτισμένος.

Οἱ ἀστυφύλακες Πατρῶν εἶνε 99% νεαροί, μόλις ἐξῆλθον τῆς Σχολῆς. Νεαροὶ καὶ ὅμως μεμετρημένοι, σεμνοί, λογικοί. Φρουροῦντες τὴν νύκτα ὡς σκοποὶ εἰς διαφόρους περιφερείας, δὲν κοιμοῦνται εἰς τὰς γωνίας καὶ ὑπὸ τὰ ὑπόστεγα. Δὲν ἀναστατώνουν τὴν πόλιν σφυρίζοντες διὰ τὸ παραμικρόν, ὡς συμβαίνει εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἔχουν καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς 'Αστυνομίας Πατρῶν καὶ οἱ ἀστυφύλακες σφυρίχτραν, εἰδικὴν μάλιστα, ἀλλὰ μόνον ἓξ φορὰς ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς 'Αστυνομίας εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐν ἐσχάτῃ καὶ ἐκτάκτῳ ἀνάγκη ἀνησύχησαν τοὺς πολίτας καλέσαντες δι' αὐτῆς εἰς βοήθειαν. Εἰς τὰς 'Αθήνας ἠμποροῦν νὰ σφάζωνται ἐμπρός σας καὶ νὰ

αἱματοκυλίωνται, νὰ σφυρίζετε καὶ νὰ μὴ ἐμφανίζεται οὔτε σκιὰ χωροφύλακος. Εἰς τὰς Πάτρας ἕνα σφύριγμα ἀρκεῖ διὰ νὰ πολιορκηθῆτε ἐντὸς δευτερολέπτων ἀπὸ ἀστυφύλακας ὅπου δήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεσθε! Μᾶς ἐβεβαίωνεν εἷς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Πατραϊκῆς Ἀστυνομίας:

«Ἀρκεῖ νὰ κυττάξω ὁποιανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτὸς τὸ ρολόγι μου γιὰ νὰ σᾶς πῶς εἰς ποῖα σημεῖα τῆς περιφερείας μου ἀκριβῶς εὑρίσκονται οἱ σκοποὶ ἀστυφύλακες!..».

Ἡ διαβεβαίωσίς του αὐτὴ δὲν μᾶς κατέπληξε καθόλου. Διότι οἱ ἀστυφύλακες τῶν Πατρῶν φρουροῦντες δὲν κοιμοῦνται, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, δὲν ἀπομακρύνονται τοῦ τμήματος τὸ ὁποῖον φρουροῦν, δὲν τεμπελιάζουν ἐντὸς τῶν οἰνοπωλείων, δὲν φλυαροῦν μὲ τοὺς ἀργοσχόλους πολίτας. Περιφέρονται ἀπὸ ὁδοῦ εἰς ὁδὸν μὲ βῆμα κανονικόν, πάντοτε ἄγρυπνοι, πάντοτε προσεκτικοί.

Εἴτε συμπλακῆτε εἰς τὰς Πάτρας, εἴτε παραβῆτε ἀστυνομικὴν διάταξιν, εἴτε πράξετε ὅ,τι δήποτε, ὁ ἀστυφύλαξ δὲν θὰ σᾶς ἁρπάξῃ ἀπὸ τὸν γιακᾶν, δὲν θ' ἀρχίσῃ νὰ σᾶς γρονθοκοπῇ ἀνηλεῶς, νὰ σᾶς ὑβρίζῃ, ν' ἀφρίζῃ, νὰ τρίζῃ τοὺς ὀδόντας του, νὰ βλασφημῇ ἀνθρώπινα καὶ θεῖα. Ὄχι. Θὰ σᾶς πλησιάσῃ καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσῃ εὐγενῶς νὰ τὸν ἀκολουθήσετε μέχρι τοῦ Τμήματος ἐὰν ἡ πρᾶξίς σας εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ τοῦ ἐπιβάλλεται νὰ σᾶς πλησιάσῃ. Θὰ σᾶς πλησιάσῃ καὶ θὰ σᾶς ζητήσῃ εὐγενῶς νὰ τοῦ εἰπῆτε τὸ ὄνομά σας ἐὰν εἶσθε παραβάτης ἀστυνομικῆς διατάξεως. Θὰ σᾶς πλησιάσῃ καὶ θὰ σᾶς συμβουλεύσῃ μὲ γλυκὺν καὶ εὐγενικὸν τρόπον ἐὰν διατελῆτε ἐν εὐθυμίᾳ καὶ ἀπειλῆτε νὰ ἀνησυχήσετε τοὺς συμπολίτας σας.

Σᾶς ἀποκαλοῦν «κύριον» πάντοτε ὅτι δήποτε καὶ ἂν εἶσθε καὶ σᾶς ἀπευθύνονται εἰς τὸν πληθυντικόν. Τέλειοι τζέντελμαν!

Ἐὰν ἔχετε πίει κατὰ κόρον καὶ οἱ πόδες σας οὔτε νὰ σᾶς βαστάζουν δύνανται οὔτε νὰ σᾶς ὁδηγήσουν σπίτι σας, δύο ἀστυφύλακες σᾶς φορτώνονται στὰ χέρια των σὰν μπεμπὲν καὶ σᾶς μεταφέρουν μαλακὰ-μαλακὰ οἶκοι!...

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Σώματος αὐτοῦ, ὅλοι ἀρτίας μορφώσεως, μᾶς διηγοῦντο σχετικῶς ἕνα χαρακτηριστικὸν ἐπεισόδιον. Εἷς τῶν ἀστυφυλάκων ἀντελήφθη μίαν ἡμέραν τὸν Ὑποδιευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν νὰ παραβαίνῃ ἐξ ἀπροσεξίας ἴσως κάποιαν ἀστυνομικὴν διάταξιν. Ὁ ἀστυφύλαξ τὸν ἐπλησίασε καὶ τοῦ ἐζήτησε τὸ ὄνομά του, τὸ ἐπάγγελμά του καὶ τὴν διεύθυνσίν του.

Ὁ κ. Ὑποδιευθυντὴς ὄχι μόνον δὲν ὠργίσθη, ὄχι μόνον δὲν ἐξύβρισε τὸν ἀστυφύλακα, ὄχι μόνον δὲν τὸν ἠπείλησε διὰ φυλακίσεως καὶ μεταθέσεως εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τοῦ παρέσχε προθύμως ὅ,τι τοῦ ἐζήτησεν. Ὁ ἀστυφύλαξ, ὥστις συμπεριεφέρθη πρὸς τὸν ἀνώτερόν του ὡς θὰ συμπεριεφέρετο εἰς πάντα θνητόν, ἀδιαφόρως τάξεως καὶ βαθμοῦ, ἐμήνυσεν αὐθημερὸν τὸν κ. Ὑποδιευθυντήν, ὡς ἦτο ἄλλως τε ὑποχρεωμένος. Τί θὰ συνέβαινεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει, τὸ ἀντιλαμβάνεσθε βέβαια. Ἡ ὁ χωροφύλαξ δὲν θὰ ἐτολμοῦσεν οὔτε νὰ σκεφθῇ τοιοῦτόν τι, ἢ καὶ ἐὰν τὸ ἐτολμοῦσε θὰ ἐφυλακίζετο, θὰ μετετίθετο εἰς κανένα λασποχώρι τῆς Θεσσαλίας, θὰ ὑπέπιπτεν εἰς τὴν δυσμένειαν πάντων τῶν ἀνωτέρων του, θὰ ἐμαρτυροῦσε. Τὸ γεγονὸς ὅμως αὐτὸ συνέβη ἐν Πάτραις, ὅπου ὁ ἀστυφύλαξ ἐδέχθη συγχαρητήρια.

Μίαν μόνον ἐπιθυμίαν ἔχει ἀκόμη ἡ Ἀστυνομία Πατρῶν. Νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὴν διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἡ ἐκδίκασις τῶν πταισμάτων καὶ τῶν παραβάσεων τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν. Ἔτσι μόνον πιστεύουν ὅτι θὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ τὰ πταίσματα καὶ αἱ παραβάσεις.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν μᾶς ὡμίλησε διὰ μακρῶν ἐνθουσιωδῶς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου τῆς πόλεως κ. Τοπάλης:

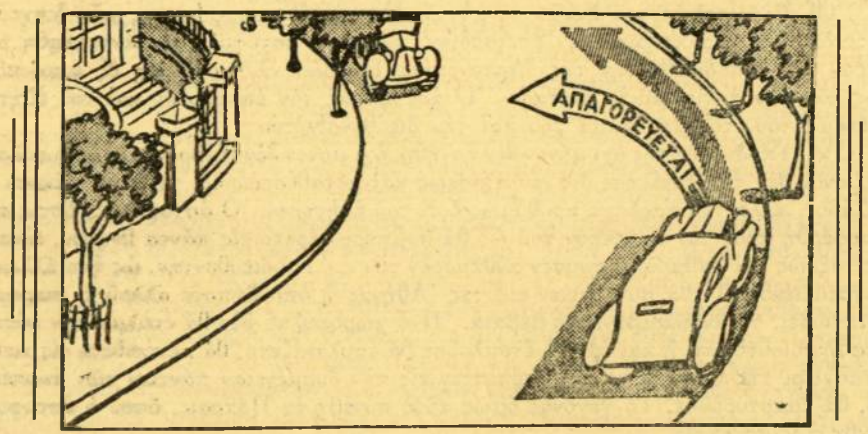
«Ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνολίας Πόλεων ἐν Πάτραις,—μᾶς εἶπεν, ἀντελήφθημεν, τότε διὰ πρώτην φοράν, ὅτι ἔχομεν Ἀστυνομίαν πραγματικήν, γνωρί-

ζουσαν τὴν ἀποστολήν της, προστατεύουσαν τοὺς πολίτας, ἐξασφαλίζουσαν τὴν τάξιν. Ἔχομεν πρὸ παντὸς σήμερον ἀσφάλειαν. Αἱ κλοπαὶ περιωρίσθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον, διὰ νὰ μὴ εἴπω ἐξέλιπον παντελῶς. Τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων τὴν διακρίνει πρὸ παντὸς ὀξύτης ἀντιλήψεως, λογική, ταχύτης ἐνεργείας. Δὲν ἔχει τὴν μακαριότητα τῆς Χωροφυλακῆς. Ἀρκεῖ ν' ἀναφερθῆτε διὰ νὰ εὕρετε τὸ δίκαιόν σας ἀμέσως. Κατὰ μέγα μέρος εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ἐπίσης καὶ ἡ καθαριότης τῆς πόλεως. Ἡ μόνη εὐχή, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ δώσῃ κανεὶς πλέον εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἡ ἑξῆς: Ν' ἀποκτήσῃ ἑκάστη πόλις της, ὅσον τάχιστα, παρομοίαν Ἀστυνομίαν, νὰ ἐγκατασταθῇ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων παντοῦ.

Τοὺς ἰδίους ἐνθουσιώδεις λόγους ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν ἠκούσαμεν καὶ ἀπὸ τοὺς πολίτας. Οἱ Πατρινοὶ εἶναι εὐχαριστημένοι μὲ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, τὸ θεωροῦν εὐτύχημά των, διότι ἡ πόλις των τὴν ἀπέκτησε μεταξὺ τῶν πρώτων τῆς Ἑλλάδος πόλεων. Καὶ φαντάζεται πλέον κανεὶς πόσον εὐτυχεῖς θὰ εἴμεθα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ὅταν ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐγκατασταθῇ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὴν γείτονα πόλιν. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν αὐτήν, καθ' ἣν ἡ Πρωτεύουσα καὶ ὁ Πειραιεὺς θ' ἀποκτήσουν Ἀστυνομίαν ἀξίαν τῆς ἀποστολῆς της, δὲν μᾶς χωρίζει παρὰ εἷς ἢ τὸ πολὺ εἷς καὶ ἥμισυς μήν. Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικοῦ κ. Παπανδρέου, ἡ Ἀστυνομία Πόλεων θὰ ἐγκατασταθῇ ἐν Πειραιεῖ ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, ἀμέσως δὲ κατόπιν ἐν Ἀθήναις.

† *ΣΤΑΜ. - ΣΤΑΜ.*

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν τὸ αὐτοκίνητο πέρνῃ στροφὴ πρὸς τὰ ἀριστερὰ στὸ δρόμο μὲ καμπύλη, πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν καμπύλη καὶ νὰ μὴν πάρῃ ἀπότομα τὴ στροφή, γιατὶ εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ προκαλέσῃ δυστύχημα.

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Ὑπὸ τοῦ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ Διδάκτορος τοῦ Δικαίου κ. **ΔΗΜ. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

Δ' Δύο μεγάλαι πνευματικαὶ δυνάμεις διὰ τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου: Ἡ πίστις καὶ ἡ προσευχή.

***

Δ' Δύο μεγάλαι πνευματικαὶ δυνάμεις διὰ τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου: Ἡ πίστις καὶ ἡ προσευχή.

Μὲ πολλὴν συντομίαν θὰ ἐκθέσωμεν τὰς σκέψεις μας διὰ δύο πανίσχυρες πνευματικὲς δυνάμεις ποὺ εἶναι στὴν διάθεσιν τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου, ὥστε μὲ τὴν βοήθειάν των νὰ ζήσῃ τὴν ζωὴν ποὺ διψᾷ καὶ νὰ δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν πραγματικόν του προορισμὸν στὴν γῆν.

Αὐταὶ αἱ δυνάμεις ποὺ εἶναι ἀνυπολογίστου σημασίας καὶ ἀξίας, διότι ἐπηρεάζουν τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως καὶ ἀσκοῦν τεραστίαν ἐπίδρασιν στὴν ὅλην ζωήν του εἶναι ἡ π ί σ τ ι ς κ α ὶ ἡ π ρ ο σ ε υ χ ή. Μερικὰ λέξεις, ὅπως, ἡ μετάνοια, ἡ πίστις, ἡ ἀναγέννησις καὶ ἄλλαι, ἔχουν πολὺ κακοπαθήσει ἀπὸ τοὺς θεολόγους, ποὺ ἔχουν κάμει πολὺ δύσκολον καὶ πολύπλοκον τὸ νόημά των.

Καὶ ὅμως δὲν ὑπάρχει τίποτε ἁπλούστερον καὶ πλέον εὐκολονόητον ἀπὸ τὴν **Πίστιν**. Εἶναι ἁπλούστατα «ἡ ἐ μ π ι σ τ ο σ ύ ν η τ ο ῦ ἀ ν θ ρ ώ π ο υ ε ἰ ς τ ὸ ν Θ ε ὸ ν κ α ὶ τ ὰ ς ὑ π ο σ χ έ σ ε ι ς τ ο υ». Πῶς δίδει πίστιν, δηλαδὴ τὴν ἐμπιστοσύνην του, στὰς ὑποσχέσεις τῶν συνανθρώπων του ἐπειδὴ γνωρίζει τὸν χαρακτῆρά των, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὀφείλει νὰ ἐμπιστεύεται καὶ στὸν Θεὸν ἐπειδὴ γνωρίζει τὸν Ἅγιον χαρακτῆρά Του, ἐπειδὴ εἶναι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ τὸν ἐξαπατήσῃ ποτέ, ἀλλὰ θὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποσχέσεις Του, ποὺ τοῦ δίδει εἰς τὸν Ἅγιον λόγον Του, τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἂν ἐκλάβῃ τις τὴν πίστιν γίνεται τότε πολὺ κατανοητή, καίτοι ἡ οὐσία της καὶ ἂς εἴπωμεν ὁ πνευματικὸς μηχανισμὸς της μᾶς διαφεύγει. Ἡμεῖς βλέπομεν τ' ἀποτελέσματα τῆς πίστεως στὴν ζωὴν ἐκείνων ποὺ πιστεύουν τὰ ὁποῖα εἶναι καταπληκτικά, ἀληθινὰ θαύματα.

Ὁ Λουΐ ντὲ Λωναίη, τὸν ὁποῖον ἀνεφέραμεν προηγουμένως, λέγει ὅτι «ἡ πίστις ποὺ ὑπερβαίνει τὸ ἀνθρώπινον λογικόν, αὐτὴ καὶ μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ φέρῃ ριζικὴν θεραπείαν εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον, καὶ ὅπως λέγει ἄλλος Χριστιανὸς φιλόσοφος, «οὔτε τὸ Λογικόν, οὔτε ἡ ἐπιστήμη ποὺ ἐθεοποιήθη θὰ τὸν ἀπελευθερώσουν ἀπὸ τὰ μυστήρια τῆς ζωῆς, ἀπὸ τοὺς πόνους του, ἀπὸ τὸν θάνατον.

«Μόνον εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὴν Ἄπειρον Ἀγάπην του, εἰς τὴν μωρίαν τοῦ Σταυροῦ, ὅπως ἔλεγεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ποὺ εἶναι ὅμως σοφωτέρα ἀπὸ τὴν ὅλην σοφίαν τῶν ἀνθρώπων εὑρίσκεται ἡ ὑπερτάτη Λογική, ἡ χαρὰ εἰς τὸ νὰ ζῇς ἐν ἐπικοινωνίᾳ μὲ τὸν Θεόν, ἡ κατανόησις τῶν ὑπερβατικῶν καὶ αἰωνίων ἀληθειῶν καὶ πραγματικοτήτων, χωρὶς τὰς ὁποίας ἡ ζωὴ εἶναι ἀκατανόητος καὶ ὁ θάνατος, φρίκτρον».

Ἡ πίστις εἶναι ἐκείνη ποὺ εἰσάγει τὸν ξεπεσμένον ἄνθρωπον στὸ Βασίλειον τῆς Χάριτος. Μὲ τὴν πίστιν ἔρχεται ὁ ἄνθρωπος εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ ὑπερκόσμια, μὲ τὸν Οὐράνιον Πατέρα του, μὲ τὸν Οὐράνιον Λυτρωτήν του, μὲ τὰς αἰωνίας πνευματικὰς ἀξίας. Ἡ πίστις εἶναι ἐκείνη ποὺ ἀποσπᾷ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὰ ταπεινὰ καὶ τὰ ἐπίγεια καὶ τὸν μεταφέρει εἰς τὰ ὑπερκόσμια ὕ ψ η δ ι ὰ ν ὰ σ υ λ λ ά β ῃ μ ὲ τ ὸ π ν ε ῦ μ α τ ο υ τ ὸ ν Ε Ν Α ὁ Ὁ π ο ῖ ο ς ὅ μ ω ς ε ἶ ν α ι τ ὸ Π ᾶ ν.

Ἀλλὰ ἡ πίστις εἰς τὸν Θεὸν ἔχει καὶ εἰς τὴν καθημερινὴν ἀκόμη ζωὴν καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα. Δίδει θάρρος καὶ φτερὰ ἐνθουσιασμοῦ. Δίδει δυνάμεις στὸν ἀδύνατον καὶ φοβισμένον ἄνθρωπον. Ἐμπνέει καὶ φωτίζει. Ὑποβαστάζει τὴν θέλησιν καὶ ἐνισχύει τὸν ἄνθρωπον στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Μὴ λησμονῆς ποτὲ τὰ θεῖα λόγια τοῦ Κυρίου μας διὰ τὴν πίστιν: «Π ά ν τ α δ υ ν α τ ὰ τ ῷ π ι σ τ ε ύ ο ν τ ι» καὶ «Γ ε ν ν η θ ή τ ω κ α τ ὰ τ ὴ ν π ί σ τ ι ν σ ο υ.» Χάραξε αὐτὰς τὰς θείας ὑποσχέσεις μέσα στὴν καρδιά σου καὶ ἀναπαύου σ' αὐτάς, διότι εἶναι Αἰώνιοι Λόγοι Ἀληθείας καὶ Δυνάμεως.

Ὀφείλεις δὲ νὰ χρησιμοποιῇς τὴν πίστιν εἰς κάθε περίστασιν τῆς ζωῆς σου καὶ νὰ μὴ τὴν θεωρῇς ὡς κάτι ποὺ εἶναι πολυτέλεια. Σοῦ ἔχει δοθῇ διὰ νὰ τὴν πειραματίζεσαι καθημερινῶς καὶ νὰ ζῇς μὲ αὐτήν.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς λέγει: «Ὁ δίκαιος θὰ ζήσῃ διὰ πίστεως».

Τ ί ε ἶ ν α ι ἡ π ρ ο σ ε υ χ ή, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἄλλην τεραστίαν πνευματικὴν δύναμιν ποὺ μᾶς ἔχει δοθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν; Ἡ ἀληθινὴ προσευχή, καὶ ὄχι βέβαια ἐκείνη ποὺ κατήντησεν ἕνας ἁπλὸς τύπος ἢ μιὰ ἔκφρασις καθαροῦ ἐγωϊσμοῦ, εἶναι τ ὸ π έ τ α γ μ α τ ῆ ς ψ υ χ ῆ ς π ρ ὸ ς τ ὸ ν Θ ε ὸ ν δ ι ὰ τ ῆ ς π ί σ τ ε ω ς. Εἶναι ἡ συνομιλία τοῦ τέκνου μὲ τὸν Οὐράνιον Πατέρα του. Ἡ ἀληθινὴ προσευχὴ εἶναι κατ' οὐσίαν ἡ κεντρικὴ πρᾶξις τῆς πίστεως καὶ ἔχει τὴν ἁπλότητα τῆς ἀγάπης. Δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ ὡρισμένες χρονικὲς καὶ τοπικὲς συνθῆκες διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ. Γίνεται παντοῦ καὶ μὲ τὴν σκέψιν ἀκόμη. Ὅταν γίνεται συχνά, τότε ζυμώνεται μὲ τὴν ζωήν μας, γίνεται ἕνας τρόπος ζωῆς. Ἐπηρεάζει ὅλον τὸν ἐσωτερικόν μας κόσμον καὶ τὸν ἐξωτερικόν μας βίον, ὁπότε τὰ ἀποτελέσματά της γίνονται ἀνεκτίμητα.

Μὲ τὴν τακτικὴν καὶ συχνὴν της χρῆσιν γίνεται βίωμα καὶ ἐξασκεῖ σωτηρίαν ἐπίδρασιν στὰς πνευματικάς, διανοητικάς, ἀκόμη δὲ καὶ στὰς σωματικὰς λειτουργίας τοῦ ἀνθρώπου.

Μὲ τὴν προσευχὴν ὁ ἄνθρωπος βλέπει τὸν πραγματικὸ ἑαυτόν του, τὰ σφάλματά του, τὸν ἐγωϊσμόν του καὶ ὁδηγεῖται στὴν ταπείνωσιν ποὺ τὸν εἰσάγει στὸ Βασίλειον τῆς Χάριτος.

Ἂν θέλῃς ἡ συνείδησίς σου νὰ διατηρῆται καθαρὰ καὶ ν' ἀναπαύεται εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσεύχεσαι συχνὰ καὶ μὲ πίστιν. Ἂν θέλῃς νὰ εὕρῃς ἀπάντησιν καὶ λύσιν στὰ προβλήματά σου εἶναι ἀνάγκη νὰ προσεύχεσαι, νὰ καταφεύγῃς μὲ πίστιν στὴν Πηγὴν τοῦ Φωτός, τῆς Δυνάμεως, τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ζωῆς.

Ἂν θέλῃς ν' αὐξήσῃ ἡ ἀγάπη σου, νὰ εἶσαι χρήσιμος στοὺς ἄλλους, νὰ ζῇς μὲ καρποφορίαν, πάλιν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσεύχεσαι.

Ὁ Θεὸς μᾶς ἐπιφορτίζει μὲ τὸ καλὸν τοῦ πλησίον μας καὶ τοῦτο μόνον μὲ τὴ προσευχὴν θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν ἀποτελεσματικά. Διὰ κάθε λεπτομέρειαν τῆς ζωῆς σου δύνασαι καὶ ὀφείλεις νὰ καταφεύγῃς μὲ πίστιν καὶ προσευχὴν εἰς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὅ,τι ἂ ν ζ η τ ή σ η τ ε ἐ ν τ ῷ ὀ ν ό μ α τ ί μ ο υ θ έ λ ω κ ά μ ε ι τ ο ῦ τ ο, μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Χριστός. Ἐπίσης, «ἐὰν ζητήσητέ τι ἐν τῷ ὀνόματί μου ΕΓΩ θέλω κάμει τοῦτο» (Εὐαγγ. Ἰωάνν. κεφ. ιδ:ἐδ. 13-14).

Ἡ πίστις καὶ ἡ προσευχὴ πραγματοποιοῦν ἀγνώστους καὶ μυστηριώδεις πνευματικοὺς νόμους, τῶν ὁποίων ὅμως τ' ἀποτελέσματα εἶναι ὁρατὰ εἰς ἡμᾶς καὶ ἐπηρεάζουν ὅλην τὴν ζωὴν καὶ τὰς σχέσεις μας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

Ἀκόμη καὶ σοβαροὶ ἐπιστήμονες παραδέχονται τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς πραγματικῆς καὶ ζωντανῆς, οὐχὶ δηλαδὴ τῆς τυπολατρικῆς καὶ μηχανικῆς προσευχῆς.

Ἐπὶ παραδείγματι, ὁ διάσημος βιολόγος Κ α ρ ρ ὲ λ λέγει εἰς τὸ βιβλίον του: «Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸ τὸ ἄγνωστον ὄν», ὅτι «ἡ σημερινὴ ἀντίληψις ὅτι ἡ προσευχὴ ἠμπορεῖ νὰ ἐπιρεάσῃ καὶ νὰ θεραπεύσῃ παθολογικὰς καταστάσεις, προκύπτει ἀπὸ παρατηρήσεις ποὺ ἔκαμα εἰς ἀσθενεῖς, οἱ ὁποῖοι εἰς ἕνα λεπτὸ ἐθεραπεύθησαν ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας, ὡς φυματίωσιν ὀστῶν, περιτονίου, ψυχρὰ ἀποστήματα, πυορροούσας πληγάς, καρκίνον καὶ λ.π.

Ἀλλοῦ λέγει τὰ ἑξῆς: «Τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα ἐκδηλώνεται πρὸ παντὸς

διὰ τῆς προσευχῆς. Ἡ προσευχὴ ὅμως καὶ τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα εἶναι προφανῶς ψυχικὸν φαινόμενον. Δὲν εἶναι φύσεως διανοητικῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου παραμένει ἀπρόσιτος καὶ ἀκατάληπτος εἰς τοὺς φιλοσόφους καὶ τοὺς ἐπιστήμονας...».

Ὁ Σὲρ Ὄλιβερ Λὸτζ ἐκ τῶν διασημοτέρων Φυσικῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνος καὶ μέλος τῆς Βρεττανικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἄλλων Ἐπιστημονικῶν Ἱδρυμάτων ἐτόνιζεν εἰς ἕνα λόγον του ὅτι «τὸν ὀργανωτὴν καὶ Κυβερνήτην τοῦ Σύμπαντος, ἠμποροῦμεν νὰ πλησιάσωμεν μὲ τὴν προσευχὴν καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειάν μας μὲ τὸν τρόπον καὶ εἰς τὸν καιρὸν ποὺ Αὐτὸς γνωρίζει...».

Ἕνας ἄλλος μεγάλος σύγχρονος Φυσικός, ὁ ἐφευρέτης τῶν Πυραύλων, Βέρνερ Φὸν Μπράουν, εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Δι' ἐμὲ ἡ προσευχὴ εἶναι κάτι τὸ θεῖον... Προσωπικῶς πιστεύω ὅτι τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔχει ἀνάγκην τῆς προσευχῆς τώρα περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐποχήν. Ἡ προσευχὴ δίδει ἐλπίδα, φέρνει θάρρος, ἐνεργητικότητα, ψυχικὴν εὐφορίαν. Μᾶς φέρνει κοντὰ εἰς τὸν Θεόν, ποὺ ἐδημιούργησεν τὸ Σύμπαν, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς τώρα προσπαθοῦμε νὰ ἐξερευνήσωμε».

*
* *

Ἐν συμπεράσματι, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ζωὴ αὕτη μᾶς ἐδόθη ὡς δῶρον ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ μας δι' ἕνα μεγάλον σκοπὸν καὶ προορισμόν. Εἶναι δὲ οὗτος ἡ σύνδεσίς μας μὲ σχέσιν υἱοθεσίας μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ μας καὶ ἡ πραγματοποίησις τῆς ἀποστολῆς μας εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν τελειοποίησίν μας καὶ τὴν προπαρασκευήν μας δι' ἕνα ἀπείρως ἀνώτερον καὶ καλύτερον κόσμον.

Ἔχει ἑπομένως ἡ ἐπίγειος καὶ προσωρινὴ αὕτη ζωὴ βαθύτατον νόημα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοήσωμεν καὶ πρὸς τὸ ὁποῖον νὰ προσαρμοσθῶμεν, κάμνοντες ὀρθὴν καὶ καλὴν χρῆσιν τῶν ταλάντων ποὺ μᾶς ἐδόθησαν, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ θὰ λογοδοτήσωμεν μίαν ἡμέραν.

Μόνον οἱ δυνατοὶ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν πίστιν προχωροῦν χωρὶς ἀμφιταλαντεύσεις καὶ ἀναβαίνουν σταθερῶς μὲ τὴν ὑποβαστάζουσαν αὐτοὺς θείαν Δύναμιν τὸ τραχὺ καὶ ἀνηφορικὸν μονοπάτι τῆς ζωῆς, ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὰς ὑψηλὰς κορυφὰς τῆς Ἀληθείας, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς πνευματικῆς Ἐλευθερίας. Μόνον οὗτοι ἀναπνέουν τὸν καθαρὸν πνευματικὸν ἀέρα τῶν κορυφῶν, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ εἰρήνη τῆς ψυχῆς. Μόνον οὗτοι γίνονται πραγματικοὶ Νικηταὶ εἰς τὴν ζωήν των καὶ ἔχουν πλουσίαν καρποφορίαν ἔργων ἀγαθῶν.

«Αὕτη εἶναι ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ **πίστις** ὑμῶν», γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης.

Οἱ ἄλλοι, οἱ ἄνθρωποι τῶν εὐκόλων συμβιβασμῶν, τῆς σαρκολατρείας καὶ τῶν ἀπολαύσεων, οἱ ὀκνηροὶ τὴν σκέψιν καὶ τὴν θέλησιν, οἱ ρευστοὶ τὸν χαρακτῆρα, διστάζουν ν' ἀγωνισθοῦν καὶ νὰ ταχθοῦν ἀποφασιστικῶς μὲ τὸ μέρος τοῦ Καλοῦ, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἀληθείας, τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ λιποτακτοῦν. Ἕρπουν πολὺ χαμηλὰ εἰς τὴν ζωήν, εἶναι οἱ ψοφοδεεῖς, οἱ λιποτάκται τῆς ζωῆς, οἱ νικημένοι.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ναυάγια τῆς ζωῆς εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβληθοῦν εἰς νικητὰς καὶ θριαμβευτάς, ἂν τὸ θελήσουν μὲ τὴν καρδίαν των καὶ στραφοῦν ἀποφασιστικῶς πρὸς τὴν πηγὴν τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Χάριτος. Ἐκεῖνος, θὰ τοὺς μεταβάλῃ εἰς «κτίσματα καινά» καὶ θὰ τοὺς ἀναγεννήσῃ μὲ νέας πνευματικὰς δυνάμεις.

Εὐτυχεῖς ὅσοι κατενόησαν τὸν μεγάλον προορισμὸν τῆς ζωῆς των εἰς τὸν προσωρινὸν τοῦτον κόσμον καὶ μὲ τὴν ἄνωθεν Δύναμιν προχωροῦν σταθερῶς ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀντιξοοτήτων καὶ τῶν δοκιμασιῶν, μὲ θάρρος, μὲ πίστιν, μὲ αἰσιοδοξίαν μὲ χαρὰν καὶ αὐταπάρνησιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀποστολῆς των.

Δ. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Χ. ΕΒΙΡΖΕΝ**, Ἰατροδικαστοῦ Σμύρνης,
κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῆς «Διεθνοῦς Ἐπιθεωρήσεως Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας», τεῦχος 18ον

Ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν παραβολὴν τῶν στατιστικῶν συνάγεται ὅτι ἡ ἐγκληματικότης μεταξὺ τῶν νέων ἔχει πολὺ αὐξηθῆ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τελευταίου μεγάλου πολέμου.

Οἱ νεαροὶ οὗτοι ἐγκληματίαι εἶναι κατὰ μέσον ὅρον ἡλικίας 15 ἐτῶν, αἱ δὲ πράξεις τὰς ὁποίας κυρίως διαπράττουν εἶναι αἱ ἀκόλουθοι : Πταισματικαὶ παραβάσεις τῶν νόμων καὶ τῶν κρατικῶν κανονισμῶν, κλοπαί, κλεπταποδοχή, ἄδικος ἐπίθεσις καὶ τραυματισμοί.

Τὰ αἴτια τῆς ἐγκληματικότητος ταύτης εἶναι ἐν τῷ συνόλῳ φύσεως ἀρκετὰ διαφόρου. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς νεαροὺς τούτους, ἀνατραφέντες χωρὶς πατέρα καὶ μητέρα, ἐξωθοῦνται εἰς τὴν διάπραξιν ἐγκληματικῶν πράξεων ὡς ἐκ τῆς ἠθικῆς των μονώσεως. Ἄλλοι παρεκκλίνουσι τῆς εὐθείας ὁδοῦ συνεπείᾳ τῆς ἐλλείψεως προστάτου ἢ κηδεμόνος καὶ λόγῳ τῆς ἐνδείας καὶ τῆς ἀθλιότητος εἰς τὴν ὁποίαν περιέρχονται. Ὑπάρχει ἐπὶ πλέον καὶ μία τρίτη κατηγορία νέων διὰ τοὺς ὁποίους ἡ κοινωνία οὐδέποτε ἐνδιαφέρεται καὶ οἱ ὁποῖοι, ὡς ἐκ τούτου, διάγοντες βίον στερήσεων, συνάπτουσιν ἀξιοθρηνήτους σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀλητῶν καὶ συνεργάζονται εὐκόλως μετὰ τῶν ἐγκληματιῶν πάσης φύσεως.

Ὑπάρχουν ἐπίσης νέοι οἱ ὁποῖοι ἐκ γενετῆς πάσχουσι ἐκ διανοητικῆς παθήσεως. Τὰ ἄτομα ταῦτα εἶναι ἀνεπίδεκτα διορθώσεως καὶ οὔτε ἡ πίεσις τῶν γονέων οὔτε ἡ σχολικὴ πειθαρχία ἔχουσιν ἐπίδρασίν τινα ἐπ' αὐτῶν. Ἄλλοι τέλος, ἀνήκοντες εἰς τὸ ἓν ἢ τὸ ἕτερον φῦλον, ἐπιδίδονται εἰς τὰς ἡδονὰς τῶν ναρκωτικῶν, ὁ ἀριθμὸς δὲ τούτων εἶναι ἀρκετὰ σημαντικός.

Ἡ προστασία καὶ ἡ διαφύλαξις τῆς νεότητος ἀπὸ τὴν ἐγκληματικότητα θὰ ἐπιτευχθῇ ὅταν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔγκαιρος, ἤτοι ἡ ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἔτι ἡλικίας, «ἐπισήμανσις» τῶν νεαρῶν τούτων ἀτόμων, καὶ ὁ ἐκκαθαρμὸς οὕτω τῆς κοινωνίας ἀπὸ τὰς κατηγορίας τῶν διανοητικῶς ἀναπήρων, τῶν ἐκφύλων καὶ τῶν ψυχοπαθῶν τοὺς ὁποίους ἡ φύσις ἐπροίκισεν ἀνεπαρκῶς διὰ τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ πληγὴν τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ προκαλοῦντες τὰς μεγαλυτέρας φροντίδας καὶ ἀνησυχίας εἰς τὸν μηχανισμὸν τῆς δικαιοσύνης.

Εἰς πολλὰς χώρας ἐδημιουργήθησαν ἱδρύματα διὰ κατηγορίας τινὰς ἀνωμάλων τύπων, π.χ. τοὺς τυφλούς, τοὺς κωφούς, τοὺς βωβούς. Ἐξ ἄλλου, οὐδὲν ἵδρυμα, δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν, ὑφίσταται διὰ τοὺς διανοητικῶς ἀναπήρους νέους, οἵτινες κατὰ κανόνα φοιτῶσιν ὁμοῦ μετὰ τῶν ὁμαλῶν παίδων εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, τῶν ὁποίων αἱ θύραι εἶναι ἀνοικταὶ εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἐγκληματίας τῆς αὔριον, καθόσον, λόγῳ τῆς ἡλικίας των, ἡ κατωτέρα ἐκπαίδευσις εἶναι δι' αὐτοὺς ὑποχρεωτική.

Ἡ πεῖρα δεικνύει ὅτι οἱ μείρακες οὗτοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς σχολικῆς των ζωῆς οὐδαμῶς ἐπωφελοῦνται τῶν εὐεργετημάτων τῆς διδασκαλίας καὶ ὅτι οἱ διδάσκαλοί των παραπονοῦνται πάντοτε δι' αὐτούς. Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι λ.χ. ὅτι οὗτοι ἐξερεθίζονται εὐκόλως καὶ ὅτι εὑρίσκονται πάντοτε ἐν κινήσει. Ἡ τάσις αὐτὴ ἐκδηλοῦται ἐντονώτερον προϊούσης τῆς ἡλικίας των. Εἶναι θορυβοποιοί, κακοί, φλύαροι, ἀπρόσεκτοι, ἄσπλαγχνοι καὶ δύστροποι. Αἱ πράξεις των προδίδουσι γενικῶς ποιάν τινα ἔλλειψιν μέτρου. Τυραννοῦσι τοὺς συμμαθητάς των καὶ προσπαθοῦσι νὰ τοὺς ἐξαναγκάσωσι νὰ εἶναι φίλοι των. Εὐχαριστοῦνται νὰ προξενῶσι τὸ κακὸν εἰς τοὺς ἄλλους καὶ νὰ περιπαίζωσι τοὺς διδασκάλους των. Ὡς ἐκ τούτου ἀποβαίνουσι τόσον διὰ τοὺς διδασκάλους ὅσον καὶ διὰ τοὺς συμμαθητάς των αἰτία ἀνησυχιῶν καὶ ἀγωνίας χωρὶς ἐν τού-

τοις νὰ συγκεντρώνωσι τοὺς ὅρους τοὺς δικαιολογοῦντας τὴν εἰσαγωγήν των εἰς τὸ ψυχιατρεῖον, τὰς φυλακὰς ἢ τὸ νοσοκομεῖον.

Εἶναι προφανὲς ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ψυχικῶς ἀνισορρόπων παίδων τούτων, δὲν δύνανται νὰ παρακολουθήσωσι κανονικῶς τὰ μαθήματα καὶ ἀποτυγχάνουσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις. Οἱ μείρακες οὗτοι ὄχι μόνον δὲν ἐργάζονται ἀλλ' ἀρχίζουσι νὰ τρέπωνται πρὸς τὴν παρανομίαν. Ἐν τέλει ἀποβάλλονται τοῦ σχολείου καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅπου, ὡς ἐκ τῆς ψυχοπαθοῦς καταστάσεώς των, εἰς οὐδὲν ἐπιτυγχάνουσιν. Προϊούσης τῆς ἡλικίας των τείνουσι περισσότερον εἰς τὴν διάπραξιν ἐγκληματικῶν πράξεων, ἀκόμη δὲ καὶ κακουργημάτων. Τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῶν ἐκφύλων τούτων νέων ζῶσι μεταξὺ ἡμῶν, καὶ μία ἐλαχίστη μόνον μειονότης τούτων νοσηλεύεται εἰς τὰ εἰδικὰ ἱδρύματα.

Ἐξ αὐτῶν ὑπάρχουσιν ἀναρίθμητοι τύποι, τοὺς ὁποίους συναντῶμεν πανταχοῦ καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Μερικοὶ δύνανται νὰ τύχωσι μορφώσεως καὶ νὰ ἐπιτύχωσιν εἰς τὴν ζωήν. Τινὲς μάλιστα, ὡς ἐκ τῶν κλίσεων καὶ τῶν ἱκανοτήτων των, ἐπιτυγχάνουσι καλύτερον ἀπὸ τοὺς κανονικοὺς μείρακας, ἐνίοτε δὲ δύνανται ν' ἀποβαίνωσι καὶ παράδειγμα διὰ τούτους.

Ἔκφυλος νέος, ἐπὶ παραδείγματι ἔχων ἰσχυρὰν θέλησιν, σύρει τὸ πλῆθος ὄπισθέν του κατὰ τοὺς ταραχώδεις καιρούς. Ἄλλοι προσελκύουσι τὸ κοινὸν διὰ τῆς εὐφραδείας των ἢ διαπράττουσιν ἀφαντάστους πράξεις προδοσίας. Πολλοὶ διαρρηγνύουσι χρηματοκιβώτια φέροντες κολλαριστὸν ὑποκάμισον καὶ ἐπενδύτην. Ἄλλοι στραγγαλίζουν ἀνθρώπους μὲ χεῖρας ἠλειμμένας μὲ μῦρα καὶ ὄνυχας ἐστιλβωμένους. Εἷς τινας ἡ ἐκπαίδευσις προκαλεῖ ἀντίδρασιν. Οὗτοι γράφουσιν, ἀναγινώσκουσι, κλέπτουσι, ψεύδονται, ὑπεξαιροῦσι δι' ἀπάτης χρηματικὰ ποσὰ καί, ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν σάτυραν, «ὑλακτοῦσι» κατὰ τῶν ὑψηλῶν προσωπικοτήτων.

Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μὴ δυνάμενοι νὰ μορφωθῶσι. Θᾶττον ἢ βράδιον ἡ κατωτερότης αὐτῶν καθίσταται καταφανὴς καὶ πολλοὶ πίπτουσι θύματα αὐτῆς.

Ἄλλοι πάλιν ἀκολουθοῦσι ἀνωτέρας σπουδάς, ἐκλεπτύνουσι τὴν μόρφωσιν καὶ τὸ πνεῦμα των, ἔτι δὲ χρησιμοποιοῦσι τοῦτο ἵνα ἱκανοποιήσωσι καλύτερον τὰς ἐπιθυμίας των ἢ μανθάνουσι, χάρις εἰς αὐτό, νὰ κερδίζωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Τὰ ἄτομα ταῦτα, διατηροῦντα τὴν καλήν των ἐμφάνισιν καὶ ἐξαπατῶντα τοὺς ἄλλους ἐπὶ μακρόν, μετέρχονται πολιτισμένην λῃστείαν καί, ἐκτεθειμένα εἰς τὰς κοινωνικὰς κακίας, ταχέως καταλήγουσιν εἰς τὴν ὑπεροψίαν καὶ τὴν ἀλαζονείαν. Ἀλλοίμονον ἐὰν εὕρωσι κατάλληλον στιγμὴν ἢ εὐκαιρίαν. Διαπράττουσι τότε πράξεις ἀφαντάστου σκληρότητος. Τὸ μόνον πρᾶγμα ὅπερ ἔχουσι κατὰ νοῦν εἶναι τὰ συμφέροντά των καὶ αἱ ἰδιοτροπίαι των.

Αἱ λέξεις τιμή, συνείδησις, καθῆκον εἶναι διὰ τοὺς ἐκφύλους τούτους ἰσάριθμοι ἀντικλεῖδες δι' ὧν οὗτοι ἀνοίγουσι καὶ τὰς καλύτερον κεκλεισμένας θύρας. Ὅταν περιβληθῶσιν ἐξουσίαν τινὰ ἡ ὁποία τοὺς διευκολύνει εἰς τὰς ἐργασίας των ἢ ὅταν ἀναλάβωσι τὴν ἡγεσίαν κατά τινα στάσιν ἢ ταραχάς, φέρονται κατ' ἀρχὰς μετὰ συνέσεως. Συλλαμβανόμενοι καὶ παραπεμπόμενοι εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἐκδηλοῦσι τὴν τρέλλαν των, καὶ προσφεύγουσιν εἰς χίλια τεχνάσματα δι νὰ σώσωσιν ἑαυτούς. Οὕτως οἱ ἔκφυλοι ἀποτελοῦσι δυστυχίαν διὰ τὴν κοινωνίαν.

Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἐὰν θέλωμεν νὰ διαφυλάξωμεν τὴν νεότητα ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίας, ὀφείλομεν νὰ ἀγωνισθῶμεν κατὰ τῶν ἐκφύλων καὶ νὰ ἐποπτεύωμεν ἐπὶ τῶν παίδων ἀπὸ τῆς ἡλικίας ἤδη καθ' ἣν ἄρχονται φοιτῶντες εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

Ἡ μέριμνα διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν διεφθαρμένων καὶ διεστραμμένων παίδων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διορθώσεώς των, ἀποτελεῖ σοβαρὸν καθῆκον τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας. Εὐθὺς ὡς ἐν τῷ σχολείῳ ἀντιληφθῶμεν ὅτι μαθητής τις ἔχει κλί-

σιν διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν κλάδον μαθήσεως, πρέπει νὰ τὸν ἐνθαρρύνωμεν καὶ τὸν καθοδηγήσωμεν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Παραδέχομαι βεβαίως ὅτι ἡ σοφωτέρα μέθοδος συνίσταται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς συστήματος διαπαιδαγωγήσεως καὶ ἐκμαθήσεως εὑρισκομένου ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰς φυσικὰς κλίσεις τοῦ παιδός.

Οὐχ ἧττον δέον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητα οὐδὲν Κράτος ἠδυνήθη νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο πλήρως. Παρὰ τοῦτο, ἐκ διαφόρων δημοσιευθέντων ἄρθρων δύναται νὰ συναχθῇ ὅτι Χῶραι τινές, ἀφοῦ κατέβαλον προσπαθείας ἐπὶ ἔτη διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν ἐκφύλων, ἔσχον ἐπιτυχίας τινὰς εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Τὰ κατὰ τῆς κοινωνίας ἀδικήματα ἄτινα διαπράττονται ἐκ μέρους τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν ἀτόμων, ἐνόσῳ ταῦτα εἶναι νέα, ἀποσοβοῦνται ἐν μέρει. Αἱ δοκιμαὶ αὐταὶ μᾶς ὑποδεικνύουσι τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν δέον νὰ ἀκολουθήσωμεν ἐν προκειμένῳ. Ἡ ἐνέργεια πρέπει νὰ ἀρχίσῃ μόλις τὰ παιδία ταῦτα ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον. Οἱ καθυστερημένοι καὶ οἱ ἐλαττωματικοὶ παῖδες πρέπει νὰ ἀποχωρίζωνται ἀμέσως ἀπὸ τῶν ὑγιῶν. Πρέπει ἑπομένως νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν «Ἐπιτροπὴν Διαπαιδαγωγήσεως καὶ Διδασκαλίας» ἡ μέριμνα διὰ τοὺς ἐλαττωματικοὺς παῖδας ἐντὸς ἱδρυμάτων κρατικῶν ἢ ἰδιωτικῶν, τὰ ὁποῖα θὰ συσταθῶσι πρὸς τοῦτο.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει πρέπει νὰ λαμβάνεται πάντοτε ὑπ' ὄψιν ἡ ἠθικὴ κατάστασις καὶ ἡ ὑγεία τῶν παίδων. Δεδομένου ὅτι εἰς τοὺς ἐλαττωματικοὺς τούτους τύπους ἐπιβάλλεται νὰ γίνεται τελεία διαπαιδαγώγησις, τὸ ἔργον τοῦτο δέον νὰ ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἀρίστους τῶν διδασκάλων. Διότι οἱ παῖδες οὗτοι, ἐκ φύσεως ἐπιρρεπεῖς εἰς τὴν αὐθάδειαν, δὲν ἐπιδέχονται αὐστηρὰς ἐπιπλήξεις. Ἔχουσιν ἑτοίμην πάντοτε τὴν ἀπάντησιν καὶ ἂν ἐξερεθισθῶσιν, ἀρχίζουσι νὰ θραύωσι διάφορα ἀντικείμενα, φθάνοντες καὶ μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐγείρωσι χεῖρα κατὰ τῶν διδασκάλων των. Ἡ τιμωρία τοὺς καθιστᾷ μανιώδεις, καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι προσβάλλονται καὶ εἶναι θύματα ἀδικίας. Ἀρκεῖ νὰ τοὺς κολακεύσωμεν ἢ νὰ τοὺς φανῶμεν φιλόφρονες διὰ νὰ μεταβάλωσι στάσιν καὶ ἠρεμήσωσιν ἀμέσως. Ἐὰν διαπιστώσουν ὅτι ἀγαπῶνται καὶ ἀνταμείβονται, δοκιμάζουν ἀπέραντον ἱκανοποίησιν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔργον ἰδικόν μου νὰ κρίνω ποίας ἰδιότητας δέον νὰ κέκτηνται ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ἐπιφορτισθῶσι μὲ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν τοιούτων παίδων.

Τὸ πρόβλημα τῆς διορθώσεως τῶν ἀνωμάλων παίδων δέον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ θεωρηθῇ ἓν ἐκ τῶν σοβαρωτάτων. Διότι ὁ μεῖραξ εἶναι ὁ ἐνήλικος τοῦ μέλλοντος, καὶ ἀποτελεῖ καθῆκον τοῦ Ἔθνους νὰ θεσπίσῃ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι τὰ μέτρα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν τοιαύτην διαπαιδαγώγησιν καὶ διόρθωσίν του. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τοιαῦτα μέτρα συνεπάγονται οἰκονομικὰς θυσίας, ἀλλ' ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι σήμερον δαπανῶμεν πολλαπλάσια διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀστυνομίας, τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν φυλακῶν, οὐδεμία ἀπομένει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τῶν μειράκων τούτων ἀποτελεῖ ἔργον ἄκρως ἐπωφελὲς διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς κοινωνίας.

Η ΜΑΦΙΑ
Ἡ
Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Frederic Sondern, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **ΔΗΜ. ΜΟΡΟΥ**

Δολοφονίες, ἐκβιασμοί, σαμποτάζ, λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν, προαγωγὴ εἰς πορνείαν, σωματεμπορία, τυχηρὰ παίγνια καὶ ληστρικὴ ἐκμετάλλευσι τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων. Ἰδοὺ τὰ ἔργα στὰ ὁποῖα ἐπιδίδεται σήμερα, αὐτὴ ἡ Ἕνωσι τῶν Σικελιανῶν Ἐγκληματιῶν, ποὺ ἔχει ἁπλώσει τοὺς πλοκάμους της σ' ὅλη τὴν Ἀμερική, ὄχι μόνο μέσα στὸ κόσμο τῶν ἐγκληματιῶν καὶ κακοποιῶν, ἀλλὰ ἐπίσης, καὶ μέσα στὸ κόσμο τῶν ἐργαζομένων, μέσῳ τῶν συνδικάτων των.

Τὰ μέλη τῆς καταχθονίου καὶ σατανικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως οἱ mafiosi ὅπως ἀποκαλοῦνται στὴν Ἰταλικὴ γλῶσσα, καὶ ὅπως θὰ τοὺς ἀποκαλοῦμε καὶ στὴν παροῦσα μετάφρασι, δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς συνηθισμένους ἐγκληματίες, καὶ ἡ ἀντιμετώπισίς των ὡς ἐκ τούτου, δὲν εἶναι μικρὴ καὶ συνηθισμένη ὑπόθεσις. Ὁ τύπος μᾶς ἐπληροφόρησε προσφάτως, γιὰ τὴν σύλληψι 27 ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀρχηγῶν τῆς ἐγκληματικῆς ταύτης ὀργανώσεως, διότι ἠρνήθησαν ν' ἀπαντήσουν στὰ ἐρωτήματα τῆς δικαιοσύνης, σχετικὰ μὲ τὸ «Συνέδριο τοῦ Ἀπαλατσίν». Τὸ ἀντικείμενο αὐτοῦ τοῦ μυστηριώδους Συνεδρίου, τῶν Ἀρχόντων τοῦ ἐγκλήματος, μέσα στὸ καταφύγιο τοῦ διαβόητου Μπαρμπάρα, ἀποκαλύπτεται στὸ παρὸν βιβλίο τοῦ Fred. Sondern ὅπου, ὅλη ἡ σκοτεινή, καταχθόνιος καὶ σατανικὴ ὀργάνωσις τῆς Μαφίας, ἔρχεται στὸ φῶς τῆς ἡμέρας μὲ καταπληκτικὴ ἀκρίβεια.

Ἐνδιαφέρον σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἀστυνομικὰ ρομάντζα, βάσει ἀπολύτως ἐπισήμων καὶ αὐστηρῶς πραγματικῶν στοιχείων, τὸ ἔργο τοῦ Fred. Sondern, συνέβαλε μεγάλως στὴ διαφώτισι τῆς κοινῆς γνώμης καὶ παρεκίνησε σὲ ἐξαιρετικὴ δραστηριότητα τὶς κατασταλτικὲς Ἀρχὲς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

***

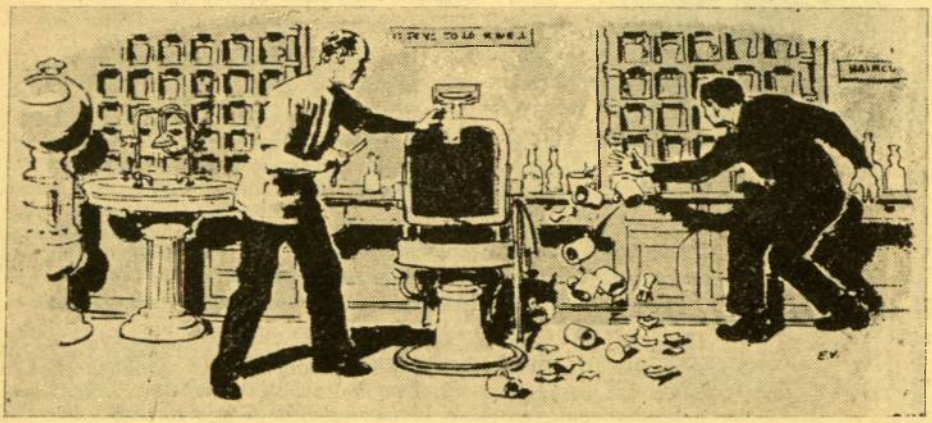
Μιὰ ἡμέρα κατὰ τὸ 1914, ἕνα εὔσωμο παιδί, 20 περίπου χρόνων, μπῆκε σένα κουρεῖο στὸ Μπροῦκλιν τῆς Νέας Ὑόρκης, ποὺ ἔφερε τὴν ἐπιγραφὴ «Ἡ Μικρὴ Σικελία», καὶ ἐζήτησε νὰ τοῦ κόψουν τὰ μαλλιά, κατὰ ἕνα ἰδιαίτερο καὶ ἰδιόρυθμο τρόπο, ποὺ περιέγραψε στὸν κουρέα. Ὁ Σικελιανὸς κουρέας, ἀρνήθηκε κατηγορηματικά. Τυφλὸς τότε ἀπὸ θυμὸ καὶ ὀργὴ ὁ νεαρὸς καὶ θρασὺς πελάτης, ἀνέτρεψε τὰ πάντα μέσα στὸ κουρεῖο, πρᾶγμα ποὺ τοῦ ἐστοίχισε ἕνα σοβαρὸ τραῦμα μὲ τὸ ξυράφι στὸ δεξὶ μάγουλο, καὶ τὸ παρατσούκλι γιὰ ὅλη του τὴ ζωή, ὁ σημαδεμένος Ἄλ-Καπόνε, ἐπειδὴ τοῦ εἶχε μείνει μιὰ βαθειὰ οὐλὴ στὸ μάγουλο.

Ὁ νεαρὸς Καπόνε, ἔτρεφε ἕνα ἀπεριόριστο θαυμασμὸ πρὸς τὴν Μαφία, τὸ μυστηριῶδες, καταχθόνιο καὶ σατανικὸ αὐτὸ Ἀδελφᾶτο τῶν Σικελιανῶν κακοποιῶν, καὶ θέλησε νὰ κόψῃ τὰ μαλλιά του, κατὰ τὸν ἰδιόρρυθμο πατροπαράδοτο τρόπο τῶν mafiosi. Ἀλλὰ οὗτος, εἶχε γεννηθῆ στὴν Νεάπολι, καὶ ὁ κουρέας ποὺ ἦτο ἐπίσης Σικελιανὸς καὶ μέλος τῆς ὀργανώσεως, ἐθεώρησε αὐτὴ τὴν ἀξίωσι ἐκ μέρους ἑνὸς Ναπολιτάνου ὡς προσβολὴ καὶ πραγματικὴ ἱεροσυλία.

Αὐτὸς ἐν τούτοις ὁ ἐξοστρακισμός, δὲν ἠμπόδισε τὸν Ἄλ-Καπόνε, νὰ γίνῃ ἀργότερα, ἕνα ἐπίτιμο μέλος τῆς Μαφίας.

Ὅλοι οἱ Ἀμερικανοί, ἁπλοὶ πολῖτες, κρατικοὶ λειτουργοὶ καὶ νομοθέτες, ἔ-

φριζαν, ὅταν τώρα τελευταῖα ἔμαθαν, σὲ τὶ βαθμό, αὐτὴ ἡ κακοποιὸς καὶ ἐγκληματικὴ ἕνωσι, ἐπηρέαζε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν Ἐθνική των ζωή. Μιὰ Ἀντι-ἐγκληματικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας, προεδρευομένη ἀπὸ τὸν Γερουσιαστὴ Ἔστ-Κηφῶβερ, ἔφθασε στὸ σημεῖο νὰ φοβῆται ὅτι, λόγῳ τῆς μεγάλης καὶ ἀφαντάστου ἐκτάσεως ποὺ εἶχε ἡ ἀποκαλυφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐρευνῶν καὶ ἀνακρίσεων ταύτης

Μέσα στὸ κουρεῖο, μὲ τὸν Ἄλ-Καπόνε.

συνωμοσία, δὲν θὰ ἐγίνετο πιστευτή. Ἔπειτα ἀπὸ ἔρευνες καὶ αὐστηρὲς μυστικὲς ἀνακρίσεις ἐπὶ πολλοὺς μῆνες, ὁ γερουσιαστὴς Κηφῶβερ ἔγραψε τὸ 1950 τὰ ἑξῆς: «Ἡ Μαφία εἶναι τὸ τσιμέντο ποὺ στερεώνει καὶ συγκρατεῖ ὁλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ἐγκλήματος».

Ὅταν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριο τοῦ 1957, ἡ Ἀστυνομία διέκοψε τὸ Συνέδριο 60 περίπου ἀρχόντων τοῦ ἐγκλήματος στὸ Ἀπαλατσὶν τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, αἱ ἀλλεπάλληλες ἀποκαλύψεις γι' αὐτὴ τὴν ὀργάνωσι, ὑπῆρξαν ἀκόμη περισσότερο ἐκπληκτικές, τρομακτικὲς καὶ ἀνησυχητικές. Ἀπεκαλύπτετο, ὅτι μία συνεργατικὴ ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος, ἄκρως πλουσία, ποὺ ἐβασίλευε στὰ ἔγκατα τῆς Ἀμερικανικῆς κοινωνίας, ἤλεγχε σὲ μιὰ μεγάλη κλίμακα τὸ λαθρεμπόριο τῶν ναρκωτικῶν καὶ τ' ἀπηγορευμένα τυχηρὰ παίγνια, ἤσκει στὰ πολυάριθμα ἐργατικὰ συνδικάτα μιὰ ἀπόλυτη κυριαρχία καὶ αἰσχρὴ ἐκμετάλλευσι τῶν ἐργαζομένων, καὶ μὲ μεθόδους ἐκβιαστικὲς καὶ καταναγκασμοῦ, ὡς καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξι ἑνὸς ἀνεξαντλήτου θησαυροφυλακείου, ἐγένετο κυρίαρχος ὀλίγον κατ' ὀλίγον, πολλῶν τιμίων ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ εὐθύνη αὐτῆς τῆς ἐγκληματικῆς, ἀθλίας καὶ ἀπαισίας καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ὠφείλετο κατὰ ἕνα μεγάλο βαθμὸ στὸν Ἄλ-Καπόνε, ποὺ ὡς ἀπεκαλύφθη, ὑπῆρξε μιὰ ἐγκληματικὴ φυσιογνωμία καὶ ἰδιοφυΐα ἀσυνήθους μορφῆς καὶ ἦτο ὁ πρῶτος ποὺ μετέτρεψε τὴν Μαφία σένα ἐγκληματικό, καταχθόνιο καὶ σατανικὸ συνεταιρισμό, ἄκρως συγχρονισμένο καὶ ἄκρως ἐπικίνδυνο καὶ καταστρεπτικὸ γιὰ τὴν κοινωνία.

Ὅταν ἀκόμη ἦτο νεαρὸς ὁ Καπόνε, εἶχε ἕνα ἰδιαίτερο εἴδωλο τὸν Τζώνη Τόρριο, ἕνα συμμορίτη μὲ μέλλον, ποὺ τὸν ἐθαύμαζε καὶ τὸν ἐλάτρευε, καὶ γιὰ τὸν ὁποῖο πρόθυμα ἐξετέλει διάφορες μικρὲς ἀποστολές. Ἀργότερα ὁ Τόρριο πῆγε καὶ ἐγκατεστάθηκε στὸ Σικάγο, ὅπου εἶχε ἐξαιρετικὲς ἐπιτυχίες σὲ διάφορες λαθρεμπορικὲς καὶ ἄλλες σκοτεινὲς ἐπιχειρήσεις, καὶ ἐκάλει κοντά του, τὸν νεαρὸ θαυμαστή του καὶ σύντροφο Καπόνε.

Ὅλος ὁ κόσμος, γνωρίζει τὴν ἀπίστευτο ἁλματώδη ἄνοδο τοῦ Ἄλ-Καπόνε.

Τὸ 1925 οἱ Τόρριο καὶ Καπόνε, δὲν ἐμοιράζοντο λιγώτερα ἀπὸ 100.000 δολλάρια κέρδη τὴν ἑβδομάδα. Ὅταν δὲ ὁ Τόρριο, ἀπεφάσισε ξαφνικὰ ν' ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὶς ἐπιχειρήσεις, μετὰ ἀπὸ μιὰ ἀνεπιτυχῆ δολοφονικὴ κατ' αὐτοῦ ἀπόπειρα ἐκ μέρους ἀντιπάλου συμμορίας, ἄφισε στὸν Καπόνε ὁλόκληρο τὴν ἐπικερδῆ αὐτοκρατορία.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς συντρόφους πάνω στοὺς ὁποίους ὁ καινούργιος ἀρχηγὸς ἔπρεπε νὰ βασίζεται, ἦσαν Σικελιανοὶ mafiosi.

Αὐτοὶ ὅμως, εἶχαν ἰδῆ, τὴν δραστηριότητα καὶ ἱκανότητα τοῦ Καπόνε, καὶ εἶχαν πεισθῆ, ὅτι ἡ βασιλεία του θὰ τοὺς ἔφερε εὐημερία, καὶ ἔτσι, Ναπολιτάνοι ἢ ὄχι ἀπεφάσισαν νὰ βαδίσουν μαζί του. Καὶ ἀλήθεια, δὲν μποροῦσαν καλλίτερα νὰ ἐμπιστευθῶσι τὴν τύχη των. Ἐπωμισθεὶς τὸ βάρος καὶ τῆς εὐθύνες τῆς Μαφίας ὁ Καπόνε, ἄρχισε νὰ ἐκκαθαρίζῃ τὸ Σικάγο ἀπὸ τὶς ἀντιμαχόμενες συμμορίες, διέλυσε δὲ ὅλες αὐτές, χρησιμοποιῶν ἄλλοτε τὴν πανουργία του καὶ ἄλλοτε τὸ ὅπλο του. Σὲ λιγώτερα ἀπὸ 5 χρόνια, ἡ μάχη τοῦ Σικάγου ἐστοίχισε τὴν ζωὴ 500 γκάγκστερς, ἀλλὰ ἔτσι μ' αὐτὸ τὸ τίμημα, ὁ Καπόνε καὶ οἱ mafiosi του, πῆραν στὰ χέρια τους ὁλόκληρο τὸ λαθρεμπόριο τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, τοὺς οἴκους ἀνοχῆς καὶ τ' ἀπηγορευμένα τυχηρὰ παίγνια στὴ Πολιτεία τοῦ Ἰλινόϊς καὶ τὶς γειτονικὲς τοιαῦτες καὶ ἔθεσεν τὶς βάσεις τῆς ἑνώσεως καὶ συνεταιρισμοῦ τοῦ ἐγκλήματος ὅπως αὐτὲς ὑφίστανται σήμερα.

Ἂν ὁ Καπόνε ἔμαθε πολλὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἐπαφή του μὲ τὴ Μαφία, ἡ τελευταία ἔμαθε ἀκόμη περισσότερα ἀπὸ αὐτόν, καὶ κυρίως σ' αὐτὸν ὀφείλει τὴν καλή της ὀργάνωσι. Αὐτὸς ὁ κοντούλης μὲ τὸ ἀκαθόριστο χρῶμα προσώπου, ἐξαιρετικὰ ψυχωμένος καὶ μὲ μιὰ καταπληκτικὴ δραστηριότητα, εἶχε ἐξαιρετικὰ διοικητικὰ προσόντα, ποὺ μέσα στὶς τίμιες ἐπιχειρήσεις, τὸν ἔφεραν γρήγορα στὶς ποιὸ ψηλὲς θέσεις.

Ὁ Καπόνε σὲ λίγα χρόνια κατώρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ περιουσία περισσοτέραν ἀπὸ 50 ἑκατομμύρια δολλάρια ποὺ εἶχε μάλιστα τὴν πρόνοια νὰ τὰ ἐπενδύσῃ σὲ ἀξίες πρώτης ὄψεως.

Ἐν τούτοις, μὲ ὅλο τὸ χρῆμα του, τὴν πρωτοφανῆ ἱκανότητα καὶ ἰσχύν του, ὁ Καπόνε, ἐξηκολούθησε νὰ εἶναι ἕνας παρίσακτος γιὰ τὴν Μαφία : Π. χ., δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ γίνῃ Δόν, τίτλος τιμητικός, ἁπλοῦς, ἀλλὰ πολὺ ἐπιζητούμενος, τὸν ὁποῖον ἀπονέμει τὸ Ἀδελφᾶτο, στοὺς ἀρχηγούς του καὶ στοὺς Capo–mafies (ἀρχισυμμορίτες). Καὶ ἂν στὸ Σικάγο, ἡ Μαφία τὸν ἠνήχετο λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν ἱκανοτήτων του καὶ ἄκρως ἐπιτυχῶν ὑπηρεσιῶν του, δὲν συνέβαινε τὸ ἴδιο μὲ τὴν Νέα Ὑόρκη, ὅπου ὁ Γκιουζέπε Ἀϊέλλο, ἰσχυρὸς ἀρχηγὸς τῆς ἐκεῖ Μαφίας, ἦτο ὁ πιὸ θανάσιμος ἐχθρός του. Ὁ Ἀϊέλλο ἔτρεφε ἄσπονδο μῖσος πρὸς τὸν Καπόνε, φθονοῦσε αὐτὸν λόγῳ τῶν λίαν ἐπικερδῶν του ἐπιχειρήσεων στὸ Σικάγο, καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ καὶ ἀνέχεται τὴν ἰδέα, ὅτι ἕνας Ναπολιτάνος ἦτο δυνατὸν νὰ δίδῃ διαταγὲς στοὺς mafiosi.

Ἀποφάσισε ἔτσι, νὰ τοποθετήσῃ φράξια μέσα στὴν ὀργάνωσι τοῦ Καπόνε καὶ νὰ διαφθείρῃ δύο συμβούλους του, στοὺς ὁποίους οὗτος εἶχε τυφλὴ καὶ ἀπεριόριστο ἐμπιστοσύνη· τὸν Τζοβάνι Σκαλίτσε καὶ τὸν Ἀλμπέρτο Ἀνσέλμι. Ὅταν δέ, ἡ θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν mafiosi, δηλ. τοῦ ἀρχηγοῦ ὅλης τῆς Μαφίας τοῦ Σικάγου, ἔμεινε κενή, ὁ Ἀϊέλλο ἀπεφάσισε νὰ ἐκμηδενίσῃ τὸν ἐχθρὸ του Καπόνε.

Καίτοι ὁ τελευταῖος δὲν ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ τὴν θέσι αὐτή, ἦτο ὁ ἀπόλυτος κυρίαρχος στὴν ὀργάνωσι, καὶ μποροῦσε νὰ ἐπιδράσῃ ὥστε νὰ ἐκλεγῇ ὡς ἀρχηγός, πρόσωπο τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης του. Τῇ προτροπῇ τοῦ Ἀϊέλλο, ὁ Σκαλίτσε καὶ ὁ Ἀνσέλμι εἰσηγήθησαν στὸν Καπόνε, ὅτι ὁ ἐξαίρετος φίλος των Γκιουζέπε Γκουΐντα ἀπὸ τὴν Νέα Ὑόρκη, θὰ ἦτο ἕνας ἐξαίρετος γιὰ ἀρχηγὸς τῆς Μαφίας τοῦ Σικάγου. Ὁ Καπόνε ἐσκέφθη, ὅτι οὗτος, ὡς ξένος πρὸς τὴν πόλιν τοῦ Σικάγου, θὰ ἦτο ἀπολύτως τοῦ χεριοῦ του, καὶ ἐδέχθη.

Ἔτσι λοιπόν, ἡ ἀποφασισθεῖσα συνωμοσία, ὠργανώθηκε θαυμάσια. Οἱ συνω-

μότες, θὰ καταργοῦσαν τὸν Καπόνε, εὐθὺς ὡς παρουσιάζετο ἡ κατάλληλος εὐκαιρία καὶ χωρὶς ὁ 'Αϊέλλο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Νέα Ὑόρκη, θὰ ἅρπαζε τὴν αὐτοκρατορία τοῦ Καπόνε. Ὁ 'Αϊέλλο ὅμως, εἶχε κάμει ὑπολογισμοὺς χωρὶς τὸν ξενοδόχο. Δὲν ἔλαβε ὑπ' ὄψιν του τὸ τέλειο δίκτυο πληροφοριοδοτῶν ποὺ εἶχε ὁ Καπόνε. 'Απὸ τὴν ἀρχὴ—καὶ αὐτὸ εἶναι πάλι ἕνα ἄλλο μάθημα ποὺ ἔδωσε στὴ Μαφία ὁ Καπόνε—εἶχε ἐπιμείνει ἐπὶ τῆς ἀνάγκης δημιουργίας, ἑνὸς πλήρους δικτύου πληροφοριοδοτῶν. Σ' ὅλη τὴ πόλι, πολλοὶ κουρεῖς, μανικιουρίστρες, διευθυνταὶ μπάρ, ὑπάλληλοι ξενοδοχείων, θυρωροί, λοῦστροι κλπ. ἐγνώριζον τὸν ἰδιαίτερο ἀριθμὸ τηλεφώνου του, ἵνα θέσουν ὑπ' ὄψιν του, κάτι ποὺ μποροῦσε νὰ τὸν ἐνδιαφέρῃ. Ὡρισμένοι ἀστυφύλακες τοῦ Σικάγου καὶ ἄλλων πόλεων, παρεῖχον στὸν Καπόνε παρόμοιες ὑπηρεσίες. Αἱ πληροφορίες ἂν ἀπεδεικνύοντο χρήσιμες ἀκριβοπληρώνοντο. Ὁ Καπόνε χρησιμοποιοῦσε ἐπίσης, ἕνα πλῆθος εἰδικῶν πληροφοριοδοτῶν, στὰ Τηλεφωνικὰ Κέντρα, Τηλεπικοινωνικὰ τοιαῦτα καὶ ἀλλαχοῦ. Λίγες ἡμέρες ὡς ἐκ τούτου, ἦσαν ἀρκετές, γιὰ νὰ περιέλθουν εἰς γνῶσιν του, ὅλες οἱ λεπτομέρειες τῆς σχεδιασθείσης κατ' αὐτοῦ συνωμοσίας. Μὲ τὴν συνενοχὴ λοιπὸν τοῦ τοπικοῦ ἀδελφάτου, ποὺ ἔκρινε ἀσύμφορο αὐτὴ τὴν ἀπειλὴ εἰσβολῆς Νεοϋρκέζων στὶς ἐπιχειρήσεις του, ὁ Καπόνε ἐσχεδίασε μιὰ τρομερὴ καὶ σκληρὴ ἐκδίκησι, ποὺ μέσα σ' ὅλο τὸν κόσμο τῶν κακοποιῶν καὶ ἐγκληματιῶν, ἐθεωρήθη ὡς μοναδικὴ στὸ εἶδος της. Συνέλαβε τὴν ἰδέα νὰ διοργανώσῃ μιὰ μεγάλη δεξίωσι, πρὸς τιμὴν τοῦ ἐγκαθισταμένου νέου ἀρχηγοῦ τῶν mafiosi τοῦ Σικάγου, Γκουίντα. Ἡ ἑορτὴ ὑπῆρξε ἐξαιρετικὰ εὔθυμη καὶ ζωηρὴ καὶ ἡ αἴθουσα τοῦ καμπαρέ, ὅπου τὸ συμπόσιο αὐτὸ ἐδόθη, ὑπῆρξε ἀσφυκτικὰ γεμάτη. Ὅταν οἱ συνδαιτυμόνες εἶχαν καταβροχθήσει ἕνα λουκούλειο γεῦμα, ὁ κοντούλης Ναπολιτάνος, σηκώθηκε μένα ποτήρι σαμπάνια στὸ χέρι, γιὰ μιὰ πρόποσι. Ὅλο ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὡς φλιξοξενῶν, ἐφαίνετο λίαν εὔθυμος καὶ χαρούμενος, μειδιῶν καὶ συζητῶν μὲ ὅλους καὶ ἰδιαίτερα μὲ τοὺς Γκουίντα, Σκαλίτσε καὶ 'Ανσέλμι.

Ὑπεκλίθη μπρὸς στὸν νέο ἀρχηγό, ποὺ τὸν ἐπλαισίωναν οἱ δύο συνωμότες ἀνάδοχοί του, κατόπιν ξαφνικὰ ἐχάθη τὸ μειδίαμά του, καὶ μὲ πρόσωπο συνεσφιγμένο ἀπὸ λύσσα, ξέσπασε 'Ιταλιστί : «Προδότες! Κοπρίτες! Σκυλιά!». Πέταξε τὴ σαμπάνια του, στὸ πρόσωπο τοῦ νέου ἀρχηγοῦ, κατόπιν ἐπῆρε κάτω ἀπ' τὸ τραπέζι ἕνα βαρὺ κόπανο τοῦ μπέϊζ–μπάλ, ποὺ εὑρίσκετο στὰ πόδια του. Οἱ mafiosi τοῦ Σικάγου, εἶχαν λάβει διαταγὲς καὶ ὅλοι τους τώρα εἶχαν προτείνει τὰ περίστροφά των, κατὰ τῶν τριῶν συνωμοτῶν, ποὺ ὁ φόβος των τοὺς εἶχε καρφώσει στὰ καθίσματά των.

Ἐκδίκησις ὑπὸ τοῦ Ἄλ-Καπόνε τῶν συνωμοτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν δεξιώσεως.

Σιγά, καὶ μὲ σοβαρότητα ἑνὸς δημίου τοῦ μεσαίωνος, ὁ σημαδεμένος Καπόνε, ἔκαμε τὸ γύρο τῆς τραπέζης, ὥστε εὑρέθηκε πίσω ἀπ' τὸν Σκαλίτσε. Οὗτος μαντεύων αὐτὸ ποὺ τὸν ἀνέμεινε, ἔκαμε τὸ σταυρό του.

Τότε μέσα στὰ νευρώδη χέρια τοῦ Ναπολιτάνου, τὸ βαρὺ ὄργανο σηκώθηκε σιγὰ καὶ κατέπεσε μὲ μιὰ ἀπερίγραπτο ὁρμὴ πάνω στὸ κεφάλι τοῦ Σκαλίτσε. Οὗτος σωριάστηκε κάτω, ἀφοῦ τὸ μυαλό του σκορπίσθηκε πάνω στὸ τραπεζομάνδυλο. 'Εν συνεχείᾳ ἦλθε ἡ σειρὰ τοῦ 'Ανσέλμι καὶ τελευταῖα τοῦ Γκουίντα. Κατόπιν αὐτοῦ, ὁ Καπόνε, ἔρριψε χάμω τὸ ματωμένο ρόπαλο, ἔφτυσε περιφρονητικά, διέταξε νὰ ἐξαφανισθοῦν τὰ πτώματα καὶ ἔφυγε μεγαλοπρεπῶς.

Στὸν 'Ανσέλμι καὶ Γκουίντα ποὺ δὲν ἦσαν νεκροί, ἔρριψαν χαριστικὲς βολές, γιὰ μεγαλύτερη ἀσφάλεια, καὶ τὴν ἑπομένη, ἡ 'Αστυνομία τῆς 'Ινδιάνας ἀνεκάλυψε τὰ τρία πτώματα ἀκρωτηριασμένα, σένα χανδάκι παραπλεύρως σένα δρόμο.

Μέσα σὲ λίγες ὧρες, οἱ κακοποιοὶ καὶ ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου, ἔμαθαν τὶ εἶχε συμβῆ. Ἐν τούτοις, οὐδεμία θετικὴ ἀπόδειξις γιὰ τὸ φόνο ὑπῆρξε.

Ἡ πρᾶξις αὐτή, ὑπῆρξε λίαν ἐξαιρετικὴ ὡς παραδειγματικὴ τοιαύτη, στὸν κόσμο τῶν mafiosi, καὶ ἦτο ἀπόλυτα δικαιολογημένη, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τοῦ Ἀδελφάτου. Αὐτὴ ἡ τριπλῆ ἐκτέλεσις, δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο, παρὰ ἡ αὐστηρή, βίαιη δραματικὴ καὶ θεαματικὴ ἐκτέλεσις μιᾶς ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, ποὺ ἐλήφθη ἀπὸ ἕνα συμβούλιο τῶν παλαιοτέρων, καὶ ποὺ ἦτο ὡς ἐλέχθη κατὰ τοὺς νόμους τῆς Μαφίας νόμιμη καὶ κανονική. Τὸ γόητρο τοῦ Καπόνε εὑρίσκετο στὸ ζενίθ, ὅταν λίγες ἑβδομάδες ἀργότερα, πῆρε μιὰ ἀπόφασι, ποὺ σημείωσε μιὰ στροφὴ στὴν ἱστορία τῶν mafiosi καὶ ὁλοκλήρου τῆς Μαφίας τῆς Ἀμερικῆς. Ἐκάλεσε ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Μαφίας τοῦ Σικάγου, τοῦ Ντιτρόϊτ, τῆς Ν. Ὑόρκης καὶ Φιλαδελφείας νὰ συγκεντρωθοῦν σένα συνέδριο στὸ Ἄτλαντικ–Σίτυ. Αὐτὸ ἐγένετο κατὰ τὸ 1929 καὶ ἅπαντες ἀπεδέχθησαν τὴν πρόσκλησι. Μιὰ παρομοία συγκέντρωσις τοῦ ἀδελφάτου, Πανα-μερικανική, ὑπῆρξε ἕνα γεγονὸς ἄνευ προηγουμένου, καὶ ἐγένετο μὲ κάποιο ἀμοιβαία δυσπιστία, ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων, ποὺ ἦσαν σημειωτέον πλαισιωμένοι μὲ σωματοφύλακες. Ἀλλὰ ὁ πανίσχυρος τότε Ναπολιτάνος, ἦτο ταυτοχρόνως καὶ ἕνας διπλωμάτης πανοῦργος, καὶ ἕνας ἱκανότατος πολιτικός, κατὰ τὸν τρόπο του βέβαια. Τὸ ἀκροατήριό του, ἔμεινε μετ' ὀλίγον κατάπληκτο, ὅταν ἄκουσε νὰ ἐκθέτῃ τὸ πρόγραμμά του, γιὰ τὸ ὁποῖο ἠργάζετο ἐπὶ τρία ἔτη.

Δὲν ἐπρόκειτο, παρὰ γιὰ τὴν ἵδρυσι ἑνὸς Παναμερικανικοῦ Ὀργανισμοῦ, γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσι τῶν τυχηρῶν παιγνίων, τῶν οἴκων ἀνοχῆς, τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων, καὶ τοῦ λαθρεμπορίου τῶν ἀπηγορευμένων ποτῶν φυσικά, καίτοι προέβλεπε ὅτι ἡ κατάργησις τῆς ποτοαπαγορεύσεως δὲν θ' ἀργοῦσε. Αἱ ἐντυπώσεις τῶν ἀντιπροσώπων ὑπῆρξαν ἐξαίρετες καὶ σὲ μερικὲς ἡμέρες, ὁ Καπόνε συνεκέντρωσε σὲ μιὰ πραγματικὴ Παναμερικανικὴ ἕνωσι, ἕνα ὡρισμένο ἀριθμὸ ἐγκληματικῶν συνεταιρισμῶν ἀφοσιωμένων στὶς διαταγές του.

Ἐν πάσει περιπτώσει ὅμως, ἡ βασιλεία καὶ κυριαρχία του, ἄρχισε νὰ ἐγγίζῃ πρὸς τὸ τέρμα των. Κατὰ τὴν ἐπιστροφή του, συνελήφθη στὴ Φιλαδέλφεια γιὰ παράνομο κατοχὴ ὅπλων καὶ κατεδικάσθη σὲ φυλάκισι ἑνὸς ἔτους. Αὐτὴ ἡ καταδίκη ἐκλόνισε σημαντικὰ τὸ γόητρό του, καὶ ὅταν ἀργότερα οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι κατώρθωσαν νὰ τὸν καταδικάσουν σὲ 11 χρόνια φυλάκισι γιὰ ψευδῆ δήλωσι τῶν ἐσόδων του, ἡ ἐποχὴ τῆς κυριαρχίας του καὶ τῆς ἐπιρροῆς του ἔκλεισε γιὰ πάντα. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμπόδισε ἔκτοτε, ἕνα, οἱ εἰρηνικὲς συμφωνίες ποὺ εἶχε συνάψει στὸ Ἄτλαντικ–Σίτυ, ἐξακολουθήσουν νὰ ἐνώνουν τὰ βασίλεια τῶν κακοποιῶν τοῦ Σικάγου, Νέας Ὑόρκης, Ντιτρόϊτ καὶ ἄλλων μεγαλουπόλεων, καὶ ν' ἀποτελέσουν αἱ συμφωνίες αὐτές, τὸν θεμέλιο λίθον, καὶ τὸ ἄγραφο σύνταγμα τῆς συγχρόνου Ἀμερικανικῆς Μαφίας.

***

Ἕνας δεύτερον ἀρχιτέκτων τοῦ ἐγκληματικοῦ αὐτοῦ Παναμερικανικοῦ Οἰκοδομήματος τῆς Μαφίας, ὑπῆρξεν ὁ Σαλβατόρε Λουκάνια, γνωστὸς μὲ τὸ ὄνομα Λούκυ Λουτσιάνο. Οὗτος ὑπῆρξεν ἐπίσης μιὰ ἀσυνήθης ἐγκληματικὴ φυσιογνωμία, ἕνας ἐξαίρετος καθοδηγητὴς καὶ ὀργανωτὴς τῶν ἐγκληματικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἕνας ἐξαιρετικὰ ἱκανός, δραστήριος, δαιμόνιος καὶ πανοῦργος ἀρχηγὸς τῆς Μαφίας. Ἐν ἀντιθέσει ὅμως πρὸς τὸν Καπόνε, οὗτος προτιμοῦσε πάντοτε τὴν ἀφάνειαν καὶ ἀνωνυμίαν. Ἐπὶ πλέον, ὡς γεννηθεὶς στὴ Σικελία κοντὰ στὸ Παλέρμο κατὰ τὸ 1897, ὑπῆρξε ἕνας καθαρόαιμος καὶ γνήσιος mafioso. Μιὰ ματιὰ στὴ καρριέρα του θὰ εἶναι λίαν ἀποκαλυπτική. Ὁ Λουτσιάνο ἐφοίτησε σὲ σχολεῖο πτωχοσυνοικιῶν τοῦ ἀνατολικοῦ τομέως τῆς Νέας Ὑόρκης. Σὲ ἡλικία 18 ἤδη χρόνων, τυγχάνει ἕνας ταραχοποιὸς καὶ ἀρχηγὸς μιᾶς συμμορίας μικρολαθρεμπόρων, συλλαμβάνεται δὲ ἐπ' αὐτοφώρῳ καθ' ἣν στιγμὴν παρέδιδε τὴν ἡρωΐνην καὶ καταδικάζεται σὲ φυλάκισι ἑνὸς

ἔτους, γεγονὸς ποὺ ὑπῆρξε ἄλλωστε ἀφορμή, γιὰ τὴν ἁλματώδη ἄνοδό του στὸ ἐγκληματικὸ πάνθεο,καὶ τὴν ἀνάδειξί του σὲ ἐγκληματικὴ προσωπικότητα, πρώτου μεγέθους, ποὺ ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ τὶς διωκτικὲς καὶ δικαστικὲς ἀρχές, ὡς καὶ τὴν παγκόσμιο κοινὴ γνώμη.

Λίγο μετὰ τὸ 1920 ὁ Λουτσιάνο παρουσιάζεται ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ἀρχιγκάγστερ Γκιουζέπε Μασσέρια, ἑνὸς Δόν, πολὺ παλαιοῦ μέσα στὸ Ἀδελφᾶτο, καὶ χαίρει μιᾶς τρομερῆς καὶ φοβερῆς φήμης γιὰ τὴ σκληρότητά του. Λίγα χρόνια ἐργασίας καὶ καμμιὰ ἑκατοστὴ δολοφονίες τοὺς ἐχρειάσθησαν, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἑνοποίησι τοῦ λαθρεμπορίου οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, στὶς ἀνατολικὲς ἀκτὲς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀπόλυτο μονοπωλιακὴ κυριαρχία ἐπ' αὐτῶν, σ' ὅλη τὴ περιοχή. Ὁ Μασσέρια ἐγένετο Ἀρχηγὸς τῶν mafiosi σ' ὅλη αὐτὴ τὴν περιοχή.

Ὁ Λούκυ Λουτσιάνο ὑπῆρξε τὸ μυαλό, ἡ μνήμη καὶ ὁ σύντροφός του σὲ κάθε στιγμή. Μαζὶ ἀπετέλουν ἕνα ἐπιτελεῖο μιᾶς τρομακτικῆς δυνάμεως, καὶ ὁ Λουτσιάνο δὲν ἄργησε ν' ἀσκῇ μιὰ ἰσχυρὴ ἐπιρροὴ στὰ συμβούλια τῆς Μαφίας τῆς Νέας Ὑόρκης. Διαισθανόμενος καὶ αὐτός, ὅπως ὁ Καπόνε, τὴν προσεχῆ λῆξι τῆς ποτοαπαγορεύσεως, ἐσκέφθη νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν κύκλο τῶν ἐπιχειρήσεών των, πρὸς ἄλλους εἰδικοὺς τομεῖς πέραν τοῦ λαθρεμπορίου οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ὁ Λουτσιάνο εἶχε δύο φίλους, ποὺ ἡ δύναμις καὶ ἐπιρροὴ των ηὔξανε κάθε ἡμέρα, τὸν Ζὼ Ἄδωνις καὶ τὸν Ἀλμπέρτο Ἀναστασία, συνιδρυτὰς τῆς Ἐγκληματικῆς Ἑνώσεως, γνωστῆς μὲ τὸ ὄνομα «Δολοφονικὴ Ἕνωσις» ἢ «Ἀνώνυμος ἑταιρία δολοφονιῶν παντὸς εἴδους».

Οἱ τρεῖς σύντροφοι ἐσχεδίαζαν καὶ κατέστρωναν σχέδια θαυμάσια, παντὸς εἴδους : μιὰ ὀρθολογικὴ ὀργάνωσι τῶν τυχηρῶν παιγνίων, μιὰ ἄλυσο ἀπὸ οἴκους ἀνοχῆς, τὴν ἀνάπτυξι σὲ εὐρεῖα κλίμακα τοῦ λαθρεμπορίου τῶν ναρκωτικῶν, τὴν ἐκμετάλλευσι τῶν ἐργαζομένων, μέσω τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα προστασίας αὐτῶν, τῶν βιομηχανιῶν κλπ. Ἀλλὰ ὁ Μασσέρια δὲν ἦτο σύμφωνος μὲ τὰ προοδευτικὰ σχέδια τοῦ Λουτσιάνο καὶ τῶν δύο φίλων του.

Αὐτοὶ οἱ νέοι κατὰ τὴν γνώμην του, ἔτρεχαν πολὺ γρήγορα καὶ πολὺ μακρυά. Ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀνακόψῃ καὶ περιορίσῃ τὴν δραστηριότητά των. Ἄρχισε λοιπὸν νὰ τοὺς παρεμβάλῃ διάφορα ἐμπόδια.

Σύμφωνα μένα παληὸ νόμο τῆς Μαφίας, ἕνας Ἀρχηγὸς τῆς mafiosi, πρέπει νὰ παραχωρῇ τὴν θέσι του, ὅταν ἡ ἡλικία του μειώνει τὴν ἱκανότητα, δραστηριότητα καὶ λοιπὰ προσόντα ὡς ἀρχηγοῦ. Ἐὰν οὗτος ἀποσυρθῇ θεληματικά, ὅπως πολλοὶ τὸ ἔχουν πράξει, μπορεῖ ν' ἀντιμετωπίσῃ εἰρηνικὰ καὶ ἄνετα τὸ γῆρας, καὶ θ' ἀπολαύῃ τοῦ σεβασμοῦ τῶν νέων, ποὺ πολλάκις μάλιστα θὰ καταφεύγουν νὰ τὸν συμβουλεύωνται. Ἐὰν ὅμως τοὺς μπῇ στὰ ρουθούνια, ἡ παράδοσις καὶ ὁ νόμος τῆς Μαφίας, ἀπαιτεῖ νὰ λάβῃ μόνο μιὰ μοναδικὴ προειδοποίησι, ὑπὸ τύπον προειδοποιήσεως δολοφονίας αὐτοῦ, ὑπὸ ἑνὸς τῶν ὑφισταμένων. Ὁ Δὸν Μασσέρια, πῆρε μιὰ τέτοια εἰδοποίησι ἀπὸ ἕνα τῶν ὑφισταμένων του. Ἀλλὰ ὁ ἀρχηγὸς ἦτο ἰσχυρογνώμων, πεισματάρης καὶ ξεροκέφαλος, καὶ δὲν εἶχε τὴν πρόθεσι ν' ἀφίσῃ τὰ ἡνία τῆς ἀρχηγίας.

Μιὰ ἡμέρα κατὰ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1931, ὁ Λουτσιάνο τὸν ἐκάλεσε νὰ γευματίσουν στὸ ἑστιατόριο τοῦ Σκαρπάτο, κοντὰ στὴ θάλασσα παρὰ τὴν Νέα Ὑόρκη. Ὁ Μασσέρια ἀγαποῦσε τὶς καλὲς περιποιήσεις καὶ τὰ καλὰ κρασιά. Τὸ γεῦμα τελείωσε πολὺ ἀργά, ἡ σάλα ἦτο σχεδὸν κενή, ὅταν ὁ Λουτσιάνο πῆγε νὰ πλύνῃ τὰ χέρια του στὴν τουαλέττα. Τὴ στιγμὴ ποὺ εὑρίσκετο στὴν τουαλέττα, καὶ αὐτὸ διεπιστώθη ἀπόλυτα, τρία ἄτομα ἐνεφανίσθησαν ξαφνικὰ πίσω ἀπὸ τὸν καθήμενο μισομεθυσμένο Δὸν Μασσέρια, ἄδειασαν τὰ περίστροφά των ἐπάνω του τόσο γρήγορα, ὅσο γρήγορα εἶχαν ἐμφανισθῆ. Τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Λουτσιάνο πήδησε ἔξω ἀπὸ τὴν τουαλέττα μὲ τὸ ἄκουσμα τῶν πυροβολισμῶν, οἱ δολοφόνοι εἶχαν ἐξαφανισθῆ καὶ ὁ καλὸς καὶ ἀγαπητός του προϊστάμενος ἦτο νεκρός.

Ἀπ' τὸ προσωπικὸ τοῦ ἑστιατορίου, οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ δώσῃ σαφῆ χαρακτηριστικὰ τῶν δολοφόνων. Ὁ φόνος αὐτὸς ἦτο μία ἐκτέλεσις σύμφωνα μὲ τὸ νόμο καὶ τὴ παράδοσι τῆς Μαφίας. Πράγματι, ὅταν ἕνας mafioso καταδικάζεται ἀπὸ τὸ Ἀδελφάτο σὲ θάνατο, ἡ συνήθεια καὶ παράδοσις ἀπαιτεῖ νὰ φονευθῇ, ἀνθρωπινά, δηλ. ξαφνικὰ καὶ κατὰ προτίμησι ἔπειτα ἀπὸ ἕνα καλὸ φαγοπότι.

Ἡ δολοφονία τοῦ Δὸν - Μασσέρια.

Ὁ Λουτσιάνο κατὰ διαδοχήν, εὑρέθη τώρα φυσικὰ ἀρχηγὸς τῶν mafiosi. Περισσότερο διπλωμάτης παρὰ αἱμοχαρής, ἐδίδασκε, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ προσφεύγουν στὰ ὅπλα, παρὰ μόνο σὲ ἀπόλυτο καὶ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη. Συνεφιλιώθηκε μὲ ἄλλες ἀντιμαχόμενες συμμορίες καὶ τὶς ὀργάνωσε σὲ «Ἐθνικὴ Ἐγκληματικὴ Ἕνωσι», ὅπως τὸ εἶχε ὀνειρευθῇ ὁ Καπόνε. Οἱ γκάγκστερνς, δὲν ἄργησαν ν' ἀντιληφθοῦν τὰ πλεονεκτήματα μιᾶς τέτοιας Παναμερικανικῆς συνεργασίας.

Στὴν Νέα Ὑόρκη, ὁ ἐξολοθρευτικὸς ἀμοιβαῖος πόλεμος μεταξὺ τῶν συμμοριῶν, ἔπαυσε ὡς ἐκ μαγείας. Αἱ τηλεφωνικὲς ἐπικοινωνίες, αἱ συνελεύσεις κατὰ περιοχήν, αἱ συζητήσεις τῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν συμμοριῶν, ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρο μέχρι τὸ ἄλλο τῆς Ἀμερικῆς, πῆραν τὸν χαρακτῆρα τῶν κανονικῶν καὶ νομίμων ἐκδηλώσεων, μέσα στὸ κόσμο τῶν κακοποιῶν. Ὁ Λουτσιάνο ἄλλαξε ἐπίσης ριζικὰ τοὺς τρόπους καὶ τὸ ντύσιμο τῶν μελῶν τοῦ Ἀδελφάτου. Ἔχοντας ὁ ἴδιος, τὴν «ἐμφάνισι καὶ τοὺς τρόπους ἐντίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς ἀνδρός», διέταξε καὶ ἐπέμενε, ὅπως στὸ ἑξῆς, ὅλοι οἱ συνεργάτες του, ἔχουν ἐμφάνισι καὶ τρόπους ἐντίμων καὶ ἀξιοπρεπῶν». Ὑπὸ τὴν ἐπιρροή του, ὁ τύπος τοῦ «ψευτοπερήφανου καὶ ψευτοπαλληκαρᾶ», παρεχώρησε τὴ θέσι του στὸ τύπο τοῦ «εὐγενοῦς», καὶ ἡ μοντέρνα καὶ κομψὴ περιβολή, ἀντικατέστησε τὴν τσόχα μὲ τὰ φαρδειὰ ρεβὲρ τοῦ παντελονιοῦ καὶ τὸ περίεργο παλτὸ μὲ τὴ σφικτὴ μέση, ποὺ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπῆρξαν ὁ ἐκ παραδόσεως τρόπος ἐνδύσεως τῶν μελῶν τῆς Μαφίας.

Τὸ 1935, ὅταν ὁ διάσημος καὶ αὐστηρὸς Εἰσαγγελεὺς τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης Θωμᾶς Ντίουϊ, τὸν κατηγόρησε ἐπὶ προαγωγῇ εἰς πορνείαν καὶ ἐκμεταλλεύσει τῶν κοινῶν γυναικῶν, ὁ Λουτσιάνο εὑρίσκετο στὸ κορύφωμα τῆς δυνάμεως καὶ δόξης του. Διέμενε σένα διαμέρισμα τοῦ ἀριστοκρατικοῦ καὶ πολυτελοῦς ξενοδοχείου τῆς Νέας Ὑόρκης «Waldorf Astoria» ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάρολος Ρόςς, καὶ ἦτο ἀπόλυτα κυρίαρχος τῶν πιὸ ἐπικερδῶν συμμοριῶν τῆς Νέας Ὑόρκης.

Οὐδὲν χαρτοπαίγνιο μποροῦσε νὰ ὀργανωθῇ καὶ λειτουργήσῃ, οὐδεμία συμφωνία καὶ διακανονισμὸς στὰ ἐργατικὰ συνδικάτα τῶν βιομηχανιῶν ἐνδυμάτων καὶ στὰ συνδικάτα τῶν στόκερς (φορτοεκφορτωτῶν τοῦ λιμένος) μποροῦσε νὰ ληφθῇ καὶ πραγματοποιηθῇ, χωρὶς τὴν ἔγκρισί του καὶ χωρὶς οὗτος νὰ λάβῃ μιὰ σημαντικὴ προκαταβολὴ ἐκ μέρους των, ἐπὶ τῶν κερδῶν. Ἡ προστασία του ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν ὑπῆρξε πάντοτε σκανδαλώδης, καὶ μέλη τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τῆς Νέας Ὑόρκης ὡς καὶ ἄλλοι ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοί, παρευρίσκοντο συχνὰ στὶς συνεδριάσεις τῶν συμβουλίων τῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ κατὰ τρόπον ἑνὸς δυνάστου κρατοῦσε στὰ χέρια του.

Ὁ ἄτρωτος καὶ ἀπρόσβλητος ἐν τούτοις θώραξ ποὺ τὸν περιέβαλε, παρουσίασε κάποιο εὐπρόσβλητο σημεῖο: Καὶ αὐτό, ἦτο ἡ ἄλυσος τῶν οἴκων ἀνοχῆς ποὺ ἐξεμεταλλεύετο καὶ ποὺ τοῦ ἀπέφεραν ἕνα ἐτήσιο εἰσόδημα ἄνω τῶν δέκα ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Εἰσέπραττε ποσοστὰ ἀπὸ 200 διευθύντριες οἴκων ἀνοχῆς καὶ ἀπὸ περισσότερες τῶν 1000 κοινῶν γυναικῶν. Σχεδὸν ἔπαιρνε ἀπὸ αὐτὲς ὅλα τὰ χρήματα καὶ

τοὺς ἄφινε λίγα, μόλις νὰ συντηροῦνται. Ἡ ἀπάνθρωπη καὶ αἰσχρὴ αὐτὴ ἐκμετάλλευσις, προκάλεσε τὴν δυσαρέσκεια καὶ ἀγανάκτησι αὐτῶν, καὶ ἕνα γενικὸ ξέσπασμα κατὰ τοῦ αἰσχροῦ προστάτου καὶ δυνάστου των, ἐξεδηλώθη. Ὁ Ντίουϊ κατώρθωσε νὰ πείσῃ πολλὲς ἀπ' αὐτές, νὰ προσέλθουν καὶ καταθέσουν ἐναντίον του, καὶ τὸ δικαστήριο καταγανακτισμένο ἀπὸ τὶς ἀποκαλύψεις, γιὰ τὴν αἰσχρὴ καὶ στεγνὴ ἐκμετάλλευσι αὐτῶν τῶν δυστυχισμένων πλασμάτων, ἐπέβαλε στὸ Λουτσιάνο, τὸ ἀνώτατο τῆς προβλεπομένης ποινῆς, τὴν φυλάκισι 30 χρόνων, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ἰσόβια καταδίκη. Ἀλλὰ ἡ εὐφυΐα, ἡ πανουργία, ἡ ἐπινοητικότης του, οἱ δικηγόροι του, αἱ σχέσεις του καὶ θέσις του ὡς ἀρχηγοῦ τῶν mafiosi, μποροῦσαν ν' ἀνοίξουν ὅλες τὶς πόρτες, ἀκόμη καὶ αὐτῶν τῶν φυλακῶν. Ἡ εὐνοϊκὴ εὐκαιρία γιὰ τὸν Λουτσιάνο, παρουσιάσθηκε κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ἡ εἰσήγησις περὶ μειώσεως τῆς ποινῆς λόγῳ τοῦ ἀνεκτιμήτου τῆς συμβολῆς του στὴν πολεμικὴ προσπάθεια τοῦ Ἔθνους, κατεπολεμήθηκε λυσσωδῶς. Πάντως ὅμως, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μεταφορὰ τοῦ Λουτσιάνο, ἀπὸ τὶς ἀπομεμακρυσμένες φυλακὲς τοῦ Ντανεμόρα, στὶς ἐπανορθωτικὲς τοιαῦτες τοῦ Γκραὶτ-Μαϊντούς, ποὺ ἦσαν πολὺ κοντά. Λίγοι ἄνθρωποι ἐγνώριζαν τὶς λεπτομέρειες τῶν συνομιλιῶν ποὺ ἐπηκολούθησαν, καὶ τὸ δίκτυο τῶν διαβιβάσεων ποὺ ἐγκατεστάθη τότε ἐκεῖ. Φαίνεται βέβαιο ὅμως, ὅτι ἐπεκαλέσθησαν τὴν μεγάλη του ἰσχὺ καὶ ἐπιρροή, πάνω στὸ κόσμο τῶν κακοποιῶν, γιὰ τὴν προστασία τῶν ἐκτεταμένων ντὸκς τῆς Νέας Ὑόρκης, ποὺ ἀπετέλεσαν τὴ ζωτικὴ βάσι τῶν ἐπικοινωνιῶν τῶν Συμμάχων μὲ τὴ Εὐρώπη. Εἶναι γεγονὸς ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως ὅτι, ἐὰν ἔδωσε διαταγὲς στοὺς ντόκερς καὶ λοιποὺς ἐργαζομένους στὸ λιμάνι, οἱ διαταγές του ὑπῆρξαν λίαν ἀποτελεσματικές, διότι πρὸς μεγάλη κατάπληξι πάντων, ὑπῆρξαν ἐλάχιστα σαμποτάζ καὶ ἄλλες περιπλοκὲς στὸ ἀπέραντο αὐτὸ λιμάνι. Ἀξιωματικοὶ Γερμανοὶ τῆς Γερμανικῆς κατασκοπίας, ποὺ ἀνεκρίθησαν μετὰ τὸν πόλεμο, ὡμολόγησαν τὶς ἀνυπέρβλητες δυσκολίες, ποὺ οἱ πράκτορές των καὶ σαμποτέρ, εἶχαν συναντήσει, στὶς προσπάθειές των, νὰ προκαλέσουν καὶ τὶς πιὸ ἀσήμαντες ζημίες, στὰ μέσα φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, ὡς καὶ στὰ πλοῖα, σ' αὐτὸ τὸ μεγάλο λιμάνι.

Ὅπως καὶ νἄχῃ τὸ πρᾶγμα, τὸ Συμβούλιο Χαρίτων τὶς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, κατὰ τὸ 1945 ἀνεγνώρισε ὁμόφωνα, ἀπροφάσιστα καὶ ἀναμφισβήτητα, τὶς ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες ποὺ ὁ Λουτσιάνο προσέφερε στὸ Ἔθνος κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδο, καὶ καθὼς δὲν εἶχε ἀποκτήσει τὴν Ἀμερικανικὴν ὑπηκοότητα, τὸ Συμβούλιον εἰσηγήθη τὴν ἀπέλασί του στὴν Ἰταλία, ἀπ' ὅπου τοὐλάχιστον δὲν θὰ μποροῦσε νὰ κάμῃ κακὸ στὴν Ἀμερική. Ὁ Κυβερνήτης Ντίουϊ ἐπεκύρωσε αὐτὴ τὴν εἰσήγησι.

Ἡ ἐπιβίβασις στὸ πλοῖο, ἐγένετο μὲ μεγάλη ἐπισημότητα ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν τῆς Μαφίας, ποὺ τοῦ προσέφεραν ἄφθονα πανέργια γεμᾶτα μὲ φιάλες ἀπὸ τὰ καλλίτερα κρασιὰ καὶ γλυκίσματα. Ἔπειτα δὲ ἀπὸ μιὰ τελευταία δεξίωσι, ἐξαιρετικὰ εὔθυμη καὶ χαρούμενη μέσα στὴν πολυτελῆ καμπίνα τοῦ πλοίου, ὅπου τοῦ προσεφέρθησαν, σαμπάνια, χαβιάρι, ἀστακός, ὁ Δὸν Σαλβατόρε Λουκάνια ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Ἰταλία ἵνα ξαναρχίσῃ ἐκεῖ, μιὰ καινούργια ζωή, καὶ νὰ λησμονήσῃ τὴν παληά, ὅπως ἐπιστεύετο.

Στὴν πραγματικότητα, ἀπὸ τὴν ἐξορία αὐτὴ οὐδὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀναμένεται, παρὰ μόνο ὅτι, γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Ἀμερικανικὴ Μαφία θ' ἀποκτοῦσε στὴν Εὐρώπη ἕνα γενικὸ πράκτορα πρώτου μεγέθους, ποὺ θ' ἄρπαζε στὰ χέρια του τὸ λίαν ἐπικερδὲς λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν.

Διότι ὁ Λουτσιάνο, δὲν ἄργησε πολὺ νὰ ξαναρχίσῃ τὸ ἔργο του. Ἐγκατεστάθηκε στὴ Νεάπολι, ὅπου ἡ ἀναχώρησις πολλῶν πλοίων ἀπὸ τὸ λιμάνι αὐτὸ κάθε ἑβδομάδα, θὰ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἔχῃ συχνὰ ἐπικοινωνίες καὶ ἐπαφὲς μὲ τὴ Νέα Ὑόρκη. Μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ ἄρχισαν τακτικὰ νὰ τοῦ ἔρχωνται μὲ εἰδικοὺς ἀπεσταλμένους. Ὑπάρχει κανών, πολὺ αὐστηρὸς στὸ Ἀδελφᾶτο, ὥστε ἕνας mafioso στὴ φυλακὴ ἢ

στὴν ἐξορία, νὰ λαμβάνῃ τὸ μερίδιό του, ἀπὸ τὰ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ ὠργάνωσε, ἢ συνέβαλε στὴ πρόοδό των. Ἔτσι στὸ Λουτσιάνο δὲν θὰ ἔλειπαν τὰ κεφάλαια. «Ἡ Ἀμερικανικὴ Παροικία», ὡς ἡ Ἰταλικὴ Ἀστυνομία συνηθίζει ν' ἀποκαλῇ τοὺς ἀπελαθέντας γκάγκστερς, ἀριθμοῦσε πολυάριθμους mafiosi, ὥστε ὁ Λουτσιάνο θὰ εἶχε μεγάλη εὐχέρεια στὴν ἐπιλογή, κατὰ τὴν ἐπιστράτευσι τῶν ἀναγκαιούντων προσώπων, γιὰ τὴν τοποθέτησί των στὴ Ρώμη, τὸ Μιλάνο, τὴν Γένοβα καὶ ἄλλα κέντρα ὅπου θὰ ἤλεγχον γιὰ λογαριασμό του, τὶς διάφορες ἐπιχειρήσεις, ποὺ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς οὗτος θὰ ὠργάνωνε. Τὸ λαθρεμπόριο τῶν Ἀμερικανικῶν σιγαρέττων καὶ ἠλεκτρικῶν εἰδῶν, ἦσαν ψιλοδουλειὲς μπροστὰ στὸ χρυσορυχεῖο ποὺ εἶχε ἀνακαλύψει, στὸ λαθρεμπόριο τῶν ναρκωτικῶν. Γι' αὐτόν, θὰ ἦτο ἐπιχείρησις «ἀσφαλής». Ἡ παρασκευὴ ἡρωΐνης, δι' ἰατρικὴν χρῆσιν, ἦτο τελείως ἐλευθέρα στὴν Ἰταλία, καθὼς καὶ ἡ χορήγησις συνταγῶν στοὺς ἔχοντας ἀνάγκη ταύτης. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ Λουτσιάνο, σ' αὐτὴ τὴν ἀνεξάντλητη πηγὴ πλούτου, τῶν ναρκωτικῶν πρώτης ποιότητος, ἐξεδηλώθη μετ' ὀλίγον, μὲ τὰ αὐξανόμενα κέρδη τῶν Ἀμερικανῶν mafiosi, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἀνησυχητικὴν αὔξησι τῶν τοξικομανῶν καὶ τὴν συνεπείᾳ ταύτης αὔξησι τῆς ἐγκληματικότητος, ἀφοῦ τὰ ναρκωτικὰ ἄρχισαν νὰ εἰσάγωνται στὴν Ἀμερικὴ εἰς ποσότητες, ἄγνωστες μέχρι τότε.

Δὲν θὰ ἦτο δυνατόν, νὰ προσδιορισθῇ καὶ καθορισθῇ ἐπακριβῶς ἡ κακοποιὸς καὶ φθοροποιὸς ἐπίδρασις τῆς Μαφίας, διότι ἀσκεῖ μιὰ ὁλοκληρωτικὴ ἐπιρροὴ καὶ κυριαρχία σ' ὅλο τὸν λαθρεμπορικὸ κόσμο τῆς Ἀμερικῆς, καὶ χάρις τῶν ἀνεξαντλήτων της οἰκονομικῶν μέσων, ἀναζητεῖ συνεχῶς τὴν ἐπέκτασι τῆς δράσεώς της. Οἱ συγγραφεῖς ἀστυνομικῶν ρομάντσων, μιλοῦν μερικὲς φορὲς γιὰ «Παναμερικανικὴ Ἕνωσι τοῦ Ἐγκλήματος» ἢ ἁπλῶς γιὰ «Ἕνωσι». Ἕνα παρόμοιο κερασφόρο τέρας (Ἕνωσι Ἐγκλήματος) δρῶσα ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, δὲν ὑφίσταται βέβαια. Ὑφίστανται ὅμως ὡρισμένοι συνεταιρισμοί, κατὰ τὸ πρότυπο τῶν συνεταιρισμῶν Καπόνε–Λουτσιάνο ποὺ βρίσκονται σὲ στενὴ καὶ συνεχῆ ἐπαφὴ μεταξύ των.

Μιὰ προσεκτικὴ ἐξέτασις μᾶς φανερώνει, ὅτι καθένας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς συνεταιρισμούς, διευθύνεται ἢ ἐπηρεάζεται ἀπὸ μιὰ ὁμάδα mafiosi.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Μαφία, παρέμεινε μέχρι τὰ τελευταῖα χρόνια, τόσο ἀόρατη, ὥστε καὶ πολλοὶ ἀστυνομικοὶ ἀκόμα, ἠρνοῦντο τὴν ὕπαρξί της, μέσα στὸ κόσμο τῶν ἐγκληματιῶν. Πῶς εἶναι δυνατὴ μιὰ τέτοια ταχυδακτυλουργικὴ δράσι διηρωτῶντο. Ἡ ἀπάντησις σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα, εὑρίσκεται μέσα στὴν κληρονομικότητα τοῦ mafioso, στὴ πειθαρχία τῶν ὁμάδων, στὴ τέχνη, ἱκανότητα καὶ ἐπιδεξιότητα νὰ ξεφεύγουν ἀπὸ τὶς δύσκολες καταστάσεις, στὴν ἀπάτη καὶ τὸ καμουφλάρισμα, καὶ στὴν ἐγκληματικὴ ἐκπαίδευσι ἐπὶ δύο αἰῶνες.

Στὴν ἀρχή, κατὰ τὸ 18ον αἰῶνα, ἡ Μαφία στὴν Ἰταλία, δὲν ἦτο παρὰ μία λαθραία, καὶ μυστικὴ ὀργάνωσις ἀντιστάσεως, στὴ ξένη, βάρβαρη καὶ σκληρὴ κυριαρχία καὶ καταδυνάστευσι. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰ μέλη τῆς Μαφίας, τῆς μυστικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως, ἐπολέμησαν κατὰ τῶν δυναστῶν των, Αὐστριακῶν, Ἱσπανῶν, Γάλλων, τρομοκρατοῦντα τοὺς συλλέκτας φόρων καὶ δολοφονοῦντα τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ξένων ἐξουσιῶν. Γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιβίωσί των, μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἀπέραντο χάος τῆς βίας, κατέληξαν στὸ συμπέρασμα καὶ ἀπόφασι, νὰ δημιουργήσουν ἕνα αὐστηρὸ κώδικα σιδηρᾶς καὶ ἄκαμπτης πειθαρχίας, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «omerta» ποὺ σημαίνει «συνωμοσία τῆς σιωπῆς». Ὁ κῶδιξ «Omerta» περιλαμβάνει πέντε (5) κυρίους κανόνες, ποὺ εἶναι τόσον ἐπιτακτικοὶ καὶ σήμερα, ὅσο ἦσαν καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

Κατὰ τὸν κώδικα αὐτὸν ἕνας mafioso (ἀδελφός), ὀφείλει :

1) Νὰ σπεύδῃ σὲ βοήθεια ἑνὸς ἀδελφοῦ ποὺ βρίσκεται σὲ δύσκολη κατάστασι, μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ ἔχει στὴ διάθεσί του.

2) Νὰ ὑπακούῃ τυφλὰ στὶς διαταγὲς ἑνὸς συμβουλίου ἀδελφῶν, ἀρχαιοτέρων ἀπὸ αὐτόν.

3) Νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐκδικηθῇ διὰ παντὸς μέσου, κάθε ἐπίθεσιν ἢ προσβολὴ ἐναντίον ἑνὸς ἀδελφοῦ, προερχομένην ἀπὸ ἕνα ξένον.

4) Οὐδέποτε καὶ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν θὰ προσφύγῃ στὴν Ἀστυνομία ἢ τὴν Δικαιοσύνην γιὰ ἕνα κακὸ ποὺ τοῦ ἐγένετο.

5) Ὑπὸ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, οὐδέποτε θὰ ὁμολογήσῃ ἢ γνωστοποιήσῃ τὴν ὕπαρξι τοῦ ἀδελφάτου ἢ θ' ἀποκαλύψῃ τὴν δράσι του, ἢ τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀδελφοῦ.

Ἀπὸ τὸ 1860, ὁ χαρακτὴρ τῆς ὀργανώσεως ἀλλάζει ἀποτόμως.

Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Σικελία ἑνώθησαν ὑπὸ ἕνα Βασιλέα Ἰταλὸν καὶ δὲν ὑφίσταται πλέον ξένη τυραννία νὰ καταπολεμήσουν. Οἱ mafiosi ὅμως, δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ παραιτηθῶσι τῆς προνομιακῆς των καταστάσεως, ποὺ ἠρωϊκὰ εἶχαν ἀποκτήσει. Ἀρχίζουν λοιπόν, νὰ ἐκμεταλλεύωνται πρὸς ἴδιον ὄφελος, τὴν ἐξαιρετική των ἱκανότητα καὶ ἐπιτηδειότητα στὶς δολοφονίες, ἀπαγωγὲς καὶ κλοπές. Κατὰ τὶς δεκαετίες ποὺ ἐπηκολούθησαν, ἠσχολοῦντο στὸ νὰ ἀποσποῦν λύτρα, ἀπὸ ὅλες τὶς τάξεις τὶς Σικελιανῆς κοινωνίας, ἐκβιάζοντες καὶ ἀξιοῦντες ἕνα εἶδος φόρου ὡς «Κράτους ἐν Κράτει».

Ἔκτοτε, ἡ Μαφία ἐγνώρισε ἀκμὲς καὶ παρακμές, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ τροποποιηθῇ διόλου ὁ οὐσιώδης της χαρακτήρ.

Μέσα στὸ βιβλίο του, «Διασταυρώνοντας τὸ σίδηρο μὲ τὴ Μαφία» ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Καίσαρ Μόρι, ποὺ ἐπεχείρησε νὰ καταστρέψῃ τὸ Ἀδελφᾶτο στὴ Σικελία μετὰ τὸ 1920, παρατηρεῖ: «Τὸ οὐσιῶδες χαρακτηριστικό, τὸ πιὸ κτυπητὸ καὶ τὸ πιὸ ἀκατανόητο, μέσα στὴ ψυχολογία τοῦ mafioso, εἶναι ἡ πεποίθησις ποὺ ἔχει, ὅτι δὲν διαπράττει κανένα κακό. Τὸ νὰ ἐπιδίδεται σὲ ἐκβιάσεις, κλοπὲς ἀκόμη καὶ δολοφονίες, τὴ στιγμὴ ποὺ ὑπακούει στοὺς νόμους τοῦ «omerta» δὲν ἀποτελεῖ κακό, καὶ πιστεύει ὅτι, εἶναι ἕνας ἔντιμος στὴ συνείδησί του καὶ στὰ μάτια τῶν ἀδελφῶν του».

Κατὰ τὸ 1880 ἡ Μαφία ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερική, μὲ τὶς δελεαστικὲς προσδοκίες ποὺ οἱ ἐκεῖ ἄποικοι Ἰταλοὶ προσέφερον.

Ἀπελπισμένοι καὶ ἀπροσάρμοστοι σ' αὐτὴ τὴ νέα χώρα, λόγῳ ἀγνοίας τῆς γλώσσης καὶ τῶν συνηθειῶν τῆς ζωῆς, οἱ Ἰταλοὶ καὶ Σικελιανοί, εἶχαν συγκεντρωθῇ στὶς Ἰταλικὲς συνοικίες τῆς Νέας-Ὑόρκης τοῦ Σικάγου καὶ ἄλλων μεγάλων πόλεων, ὅπου ἀποτελοῦσαν εὔκολη λεία, στὴν ἀρπακτικότητα καὶ ἀπληστία τῶν mafiosi. Ἐπηρεασμένοι καὶ δελεασμένοι ἀπὸ τέτοια συνθήματα εὐκόλου ἐκμεταλλεύσεως καὶ πλουτισμοῦ, ἀφίχθησαν κατὰ καραβάνια ἀπὸ τὴν Σικελία καὶ μετ' ὀλίγον οἱ συμμορίες ποὺ ἐσχηματίοθησαν, ἄρχισαν τὴν δρᾶσι των, μὲ τὸ περίφημο σύνθημα: «Ἡ μαύρη χεὶρ» ποὺ ἀνέγραφαν στὶς ἀγγελίες των, τὶς ἐπιστολές των γιὰ λύτρα καὶ σ' ἄλλα ἐκβιαστικὰ σημειώματα. Οἱ εὔποροι Ἰταλοί, ἀγρότες καὶ ἔμποροι, ὑπῆρξαν τὰ πρῶτα θύματα τῶν mafiosi, ποὺ ἐπλήρωναν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου, καὶ τὸ Ἀδελφᾶτο ἐγνώρισε ἡμέρες εὐημερίας.

Κατὰ τὸ 1919 ἐν τούτοις, ἡ Μαφία, δὲν ἀπετέλει στὴν Ἀμερική, παρὰ ἕνα στοιχεῖο, μέσα στὸ κόσμο τῶν κακοποιῶν, σοβαρὸν βέβαια στοιχεῖον, ἀλλὰ ὄχι κάτι τὸ ἐξαιρετικὸ καὶ σπουδαῖο.

Ὅταν ἡ ποτοαπαγόρευσις ἄνοιξε τοὺς φράκτες τοῦ πακτωλοῦ, αὐτῆς τῆς ἀστείρευτης πηγῆς πλούτου, καὶ ὁ μεγάλος θόρυβος καὶ διαμάχη ἄρχισε μεταξὺ τῶν συμμοριῶν τῶν πόλεων, μαχομένων ποιὰ θ' ἁρπάσῃ τὸ μονοπώλιο τῆς νέας καὶ ἀνεξάντλητης αὐτῆς πηγῆς πλούτου, ἡ Μαφία μὲ τὶς συμμορίες τῶν mafiosi, εὑρέθη ἡ καλλίτερη πάσης ἄλλης ὀργανώσεως, ἐξωπλισμένη καὶ ἕτοιμη γιὰ τὴν ἐπικράτησι τοῦ ἀγῶνος. Μόνο αὐτὴ κατεῖχε τὴν ἀπαιτούμενη πεῖρα, γιὰ ἕνα παρόμοιο συνωμοτικὸ ἀγῶνα, καὶ τὴν σιδηρὰ πειθαρχία, ποὺ αἱ περιστάσεις θ' ἀπαιτοῦσαν. Διάφορες δο-

λοφονικὲς μέθοδες, ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Καπόνε, καὶ ποὺ ἐφαίνοντο ἄγνωστες κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, δὲν ἦσαν, παρὰ μέθοδες ποὺ παλαιότερα ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τῆς Μαφίας. Ἡ θανατικὴ χειραψία π.χ.: κατ' αὐτήν, ἕνας συνωμότης προχωρεῖ πρὸς τὸ θῦμα του μειδιῶν, ἁρπάζει καὶ τοῦ σφίγγει ἐγκάρδια τὸ χέρι, τὸ κρατεῖ δέ, γιὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ σύρῃ τὸ περίστροφό του, ἐνῷ ἕνας ἄλλος συνένοχος σπάζει ἥσυχα τὸ κεφάλι τοῦ καταδικασθέντος.

Αὐτὴ εἶναι μιὰ παγὶς παλιά, ὅσο καὶ ἡ Μαφία, καὶ ποὺ χρησιμοποιήθηκε γιὰ νὰ ἐκτελεσθῇ μέσα στὸ ἀνθοπωλεῖο του, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἰρλανδικῆς συμμορίας, τρομερὸς καὶ πανίσχυρος Dion O Banion, ὁ ὁποῖος σημειωτέον ἦτο ὡπλισμένος μέχρις ὀδόντων. Τίποτε τὸ νεώτερο, οὔτε καὶ κάτι τὸ πιὸ πανοῦργο, ἐτέθη σ' ἐφαρμογὴ κατὰ τὴν «σφαγὴ τοῦ Ἁγίου Βαλεντίνου», ὅπου οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος δολοφόνοι τοῦ Ἀλ-Καπόνε, φέροντες στολὴ ἀστυνομικῶν, ἐθέρισαν μέσα στὸ σκοτάδι ἑνὸς γκαράζ 6 γκάγκστερς τῆς συμμορίας τοῦ Μόραν, καθ' ἣν ὥραν δὲν τὸ περίμεναν. Πάντοτε οἱ mafiosi τῆς Σικελίας διέθετον στολὲς καραμπινιέρων, γιὰ παρόμοιους σκοπούς. Ἐπὶ 6 χρόνια, οἱ συμμορίες τῆς Μαφίας ἐκέρδισαν ὅλες τὶς μάχες των, ἐσταθεροποίησαν τὴν θέσι των στὶς ἀγορὲς τῶν ἀπηγορευμένων ποτῶν, καὶ ἔφθασαν, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν Καπόνε, Λουτσιάνο καί τινων ἄλλων ἀρχηγῶν μικροτέρας κατηγορίας, σένα βαθμὸ ἰσχύος καὶ πλούτου, ποὺ ξεπερνᾷ τὴν ἀνθρώπινη φαντασία. Ἐπεξέτειναν μετ' ὀλίγον τὴν κυριαρχίαν των στὴν ἐκμετάλλευσι τῶν τυχηρῶν παιγνίων, τοῦ λαθρεμπορίου, τῶν ναρκωτικῶν, τὴν ἐκμετάλλευσι τῶν μηχανημάτων τῆς πεντάρας (μηχανήματα τυχηρῶν παιγνίων), τοῦ ἐμπορίου τροφίμων καὶ οἴνων, τῆς ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων, τῶν οἰκοδομῶν, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πλοίων καὶ πολλοὺς ἄλλους κλάδους δραστηριότητος καὶ ἐκμεταλλεύσεως. Μιὰ περίοδος μυθικὴ καὶ φανταστικὴ ἀνοίγετο στὴν ἱστορία τῆς Μαφίας.

Ὁ πρῶτος διωκτικὸς ὀργανισμὸς ποὺ ἔπληξε κατὰ μέτωπο τὴν Μαφία, καὶ μπόρεσε ἔτσι νὰ λάβῃ γνῶσι τῆς φύσεως τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, τῆς ἐκτάσεως καὶ δυνάμεώς της, ὑπῆρξε τὸ Γραφεῖο Διώξεως Λαθρεμπορίου Ναρκωτικῶν, ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τῶν Ἡνωμένων-Πολιτειῶν, καὶ στὸ ὁποῖο προσεκολλήθη ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του κατὰ τὸ 1930 ὁ Ἀστυνόμος Anslinger. Οὗτος μισεῖ καὶ ἀπεχθάνεται τὴν Μαφία, τὶς ἐπιδείξεις καὶ τὰ ἔργα της, καὶ τὴν πολεμᾷ μεθοδικά, ἐπιστημονικὰ καὶ ὑπομονητικά. Οἱ mafiosi ἐξ ἄλλου, τρέφουν παρόμοια αἰσθήματα πρὸς τὸν Anslinger καὶ τὸν θεωροῦν ὡς τὸν κύριο καὶ τὸν πιὸ ἐπικίνδυνο ἐχθρό των. Ὅταν γιὰ πρώτη φορά, ὁ Anslinger μὲ τοὺς ἀνθρώπους του, ποὺ ὁ ἴδιος ἐπέλεξε, ἀνέλαβε τὸ ἡράκλειο ἔργο ν' ἀνακόψῃ δηλ. τὴν λαθραία εἰσαγωγὴ ναρκωτικῶν στὴν Ἀμερική, οὐδὲν ἐγνώριζε γιὰ τὸ Ἀδελφᾶτο τῶν mafiosi. Ἔκτοτε, αἱ περιστάσεις καὶ εὐκαιρίες, δὲν ἔλλειψαν γιὰ νὰ μάθῃ τὴν ἱστορία καὶ τὴ δρᾶσι του. Πράγματι, ὅταν οἱ πράκτορες τοῦ Anslinger διεπίστωσαν σὲ πιὸ βαθμὸ οἱ mafiosi ἦσαν μπλεγμένοι στὸ λαθρεμπόριο τῶν ναρκωτικῶν, ἄνοιξαν ἕνα ἰδιαίτερο φάκελλο γιὰ τὴν ὀργάνωσι αὐτή, καὶ ὁ φάκελλος αὐτὸς σήμερα, εἶναι ὁλόκληρος ἐγκυκλοπαίδεια.

Ἡ Μαφία λέγει ὁ Anslinger ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία πρὸς χρῆσι ναρκωτικῶν, τὴν ὠργανωμένη πορνεία, τὰ κίβδηλα καὶ παρακεχαραγμένα νομίσματα, τὸ λαθρεμπόριο οἰνοπνεύματος, τὰ τυχηρὰ παίγνια, τὰ τοκογλυφικὰ δάνεια καὶ παντὸς εἴδους παράνομες καὶ καρποφόρες ἐπιχειρήσεις. Ἀλλὰ λυμαίνεται ἐξ ἴσου ἐπίσης, διάφορες ἔντιμες ἐμπορικὲς ἐπιχειρήσεις, ἐκλέγουσα αὐτὲς μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἡ τακτικὴ τῆς βίας καὶ οἱ οἰκονομικὲς πηγὲς τῆς ὀργανώσεως, ἀποφέρουν γρήγορα τεράστια κέρδη. Ἔρευνες καὶ ἐπιστάμενες ἀνακρίσεις ἀποκαλύπτουν ὅτι, παρομοία διείσδυσις ἔχει ἐπιτευχθῆ ἐκ μέρους τῆς Μαφίας σὲ ἄλλους κλάδους ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς δραστηριότητος, ὅπως ἡ διάθεσις τῆς μπύρας, τῶν μὴ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἐλαιολάδου, τυρῶν, ἡ συγκέντρωσις τομάτας ἀπὸ τὶς Ἰταλικὲς Ἐπαρχίες, τὸ χονδρεμπόριο φρούτων καὶ λαχανικῶν, ἡ παρασκευὴ γλυκισμάτων καὶ ἄρτου

'Ιταλικοῦ τύπου, ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν νυκτερινῶν Κέντρων, 'Εστιατορίων καὶ Μπάρ, αἱ θεατρικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις κατασκευῆς μουσικῶν δίσκων.

"Ενας ὑπάλληλος τοῦ Γραφείου διώξεως λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν, ἔλεγε, ὅτι ἡΜαφία χρησιμοποιεῖ ἀνθρώπους ἐξαιρετικῆς φήμης καὶ μὲ ἐξαιρετικὰ προσόντα καὶ ἱκανότητες γιὰ νὰ διευθύνουν αὐτὲς τὶς διάφορες ἐμπορικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ ποὺ ἐπιφανειακὰ φαίνονται ὅτι ἀνήκουν σ' αὐτούς. Σύμφωνα μ' ἕνα σχέδιο καλομελετημένο, οἱ φερόμενοι τυπικῶς ὡς ἰδιοκτῆτες τῶν ἐπιχειρήσεων, εἶναι mafiosi δευτέρας κατηγορίας, συμμετέχουν νομίμως στὶς ὑποθέσεις τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων,προσφέροντες δωρεὲς γιὰ ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς καὶ δίδοντες προδήλως τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι τυγχάνουσι ἀξιοσέβαστα πρόσωπα, εἶναι δὲ πάντοτε πρόθυμοι νὰ δεχθῶσι καὶ ὑποχρεώσωσι τοὺς καθὼς πρέπει ἀνθρώπους.

Τὸ Γραφεῖο Διώξεως Λαθρεμπορίου Ναρκωτικῶν ἔχει παρατηρήσει, ὅτι, ἀπὸ τῆς καταρρεύσεως τοῦ Καπόνε, ὅλα σχεδὸν τὰ μέλη τῆς Μαφίας σπεύδουν ἀπὸ δυσιδαιμονία, νὰ πληρώσουν τοὺς φόρους καθαρῶν των προσόδων. Δικαιολογοῦν τὰ παράνομα κέρδη των ὡς προερχόμενα ἀπὸ κάποια κανονικὴ καὶ νόμιμη ἐπιχείρησι, ποὺ τοὺς ἀνήκει, ἐὰν αὐτὸ εἶναι δυνατόν. 'Εὰν ὄχι, ἐξασφαλίζουν τὴν συνεργασία ἑνὸς φίλου, ποὺ θὰ συμπεριλάβῃ στὴ δήλωσι τῶν ἰδικῶν του νομίμων κερδῶν, τὸ ποσόν, καὶ ποὺ ἀκολούθως θὰ φαίνεται ὅτι δίδεται ὑπὸ τύπον δανείου χωρὶς ἐγγύησιν.

Στὰ μέρη τῆς Μαφίας, τὸ νὰ πάῃ τὶς στὴ φυλακή, θεωρεῖται ὡς ἕνας ἐπαγγελματικὸς κανονικὸς κίνδυνος καὶ δὲν θεωρεῖται ἀτιμωτικὴ πρᾶξις. 'Ο καταδικασθεὶς mafioso εὐχαριστεῖ πομποδῶς τὸν δικαστή, ὡς θὰ συνέβαινε στὸ Παλέρμο καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκτίει τὴν ποινήν του, σὰν ἕνα πρότυπο φυλακισμένου. 'Εν τούτοις ἀπὸ τὴν φυλακὴ ξεφεύγει κατὰ κανόνα, διότι ἀναλαμβάνουν τὴν ὑπεράσπισί του οἱ καλλίτεροι, οἱ ἱκανώτεροι, οἱ πιὸ δόλιοι καὶ πιὸ πανοῦργοι δικηγόροι. Οὗτοι βεβαίως ἀκριβοπληρώνονται.

Τὰ μέλη τῆς Μαφίας, εἴτε ἐγεννήθησαν στὴν 'Αμερικὴ εἴτε στὴ Σικελία, ἔχουν μεταξύ των μιὰ ἀξιοπαρατήρητη ὁμοιότητα στὴν ἐμφάνισι καὶ τὴν συμπεριφορά των. Μισοῦν τὴν 'Αστυνομία καὶ τὴν Δικαιοσύνη, καὶ αἰσθάνονται περιφρόνησι γιὰ πᾶν ποὺ δὲν ἀνήκει στὸ 'Αδελφᾶτο.

Οἱ mafiosi παντρεύονται σχεδὸν πάντα, κόρες τῶν ἄλλων mafiosi καὶ παρ' ὅτι σπανίως εἶναι πιστοί, θεωροῦνται κατὰ τὸν τρόπο τους ἀρκετὰ καλοὶ σύζυγοι.

'Εὰν ὑπάρχουσι χρήματα διαθέσιμα γιὰ μιὰ καντιλὰκ ἢ ἕνα μαντὼ ντὲ βιζόν, δαπανῶνται πάντοτε γιὰ τὴν νόμιμο σύζυγο, πρὸς τὴν ὁποία τὸ ἐνδιαφέρον ἔχει τὴν πρώτη θέσιν. 'Εξ ἄλλου αἱ γυναῖκες τῶν mafiosi εἶναι ἐξαιρετικὲς μαγείρισες καὶ τέλειες νοικοκυρές, λατρεύουν τὰ παιδιά των, σέβονται καὶ ὑπακούουν τοὺς συζύγους των, καὶ ποτὲ δὲν βάζουν τὶς μύτες των στὶς ὑποθέσεις των.

'Οσαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ ἔσοδά των, οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς παραμένουν οὐσιωδῶς Σικελιανοὶ χωριάτες. Μπορεῖ νὰ δαπανήσουν ἕνα βράδυ 500 δολλάρια σένα νυκτερινὸ κέντρο ἢ νὰ χάσουν 20.000 δολλάρια στὰ τυχηρὰ παίγνια, κατοικοῦν ὅμως σὲ μικρὰ διαμερίσματα σὲ ἥσυχους καὶ ἀπόκεντρους δρόμους, χωρὶς μεγάλες φιλοδοξίες καὶ ἀπαιτήσεις. Στά σπίτια τους πάντοτε φυλάττουν ἀρκετὰ χρήματα. 'Επίσης πάντοτε φέρουν μεθ' ἑαυτῶν ἀρκετὰ τοιαῦτα, ἕτοιμοι πάντοτε γιὰ ἕνα στοίχημα, γιὰ μιὰ ἀγορὰ ἡρωΐνης ἢ καὶ γιὰ μιὰ ἔκτακτο ἐξαφάνισι. "Οταν τὸ ἔδαφος γίνεται ἐνοχλητικὸ ὁ mafioso ἐξαφανίζεται χωρὶς νὰ προειδοποιήσῃ κάποιον ἀπὸ τοὺς δικούς του καὶ καταφεύγει σὲ συγγενεῖς, σὲ ἀπομεμακρυσμένα μέρη.

Κατ' ἀρχὴν οἱ mafiosi δὲν ἀγαποῦν τὰ ταξείδια. Δὲν αἰσθάνονται τόσο ἀσφαλεῖς μέσα σὲ ξένο περιβάλλον. 'Εν τούτοις ἡ Φλωρίδα, εἶναι κάτι ὑποχρεωτικὸ γιὰ τοὺς 'Αμερικανοὺς γκάγκστερς, τὸ δὲ Μιάμι κατὰ τὸ θέρος παίρνει τὴν ὄψι τοῦ συνεδρίου τοῦ 'Απαλάτσιν. Οἱ mafiosi καταλύουν σ' ὡρισμένα Ξενοδοχεῖα, ὅπου γνωρίζουν ὅτι δὲν διατρέχουν κίνδυνο. "Εχουν ἐπίσης τὰ ἰδιαίτερά των μπὰρ καὶ τὰ νυκτερι-

νά των κέντρα, ὅπου μποροῦν νὰ φλυαρήσουν ἀτέλειωτα. Ἐπιδίδονται στὸ γκόλφ καὶ τὸ ψάρεμα, διότι σ' αὐτὰ τὰ δύο σπὸρ βρίσκονται ἐκτὸς ἀκτῖνος δράσεως, τῶν τυχὸν κρυφὰ τοποθετουμένων μικροφώνων. Ὅταν ἀκόμη φαίνεται ὅτι, οὐδεὶς κίνδυνος τὸν ἀπειλεῖ, ὁ mafioso εὑρίσκεται πάντοτε ἐν συναγερμῷ. Ἀπὸ συνήθεια, εἴτε εὑρίσκεται σ' αὐτοκίνητο, εἴτε πεζός, παρατηρεῖ συνεχῶς σὰ νὰ παρακολουθῆται καὶ ἀναζητεῖ ν' ἀνακαλύψῃ τὸν ὑποθετικὸ διώκτην του. Μὲ τὸ αὐτοκίνητο, θὰ ἐπιταχύνῃ ἀποτόμως τὴν πορεία του καὶ θὰ πάρῃ ἀπότομες στροφές. Πεζός, θὰ ριφθῇ τάχιστα στὸ ἄνοιγμα μιᾶς πόρτας γιὰ νὰ παρατηρήσῃ αὐτοὺς ποὺ ἐβάδιζαν πίσω του. Θὰ μπῇ ξαφνικὰ σένα βαγόνι τοῦ μετρὸ καὶ θὰ βγῇ τάχιστα πρὶν ξανακλείσουν οἱ πόρτες. Μέσα σένα ρεστωρὰν ἢ μπὰρ θὰ παρατηρήσῃ προσεκτικὰ ἀλλὰ χωρὶς νὰ γίνεται ἀντιληπτός, τὰ πρόσωπα ποὺ εὑρίσκονται σ' αὐτό. Στὴν ἐμπορική των ἀλληλογραφία μεταξύ των, χρησιμοποιοῦν κατὰ τὸ πλεῖστον τὴν Σικελιανὴ διάλεκτο. Ὅπως αὕτη εἶναι σχεδὸν ἀκατανόητος καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, γίνεται ἀκόμη πιὸ σκοτεινὴ καὶ ἀκατάληπτος σένα ἀμύητο, διὰ τῆς προσθήκης παλαιῶν μυστικῶν συνθηματικῶν τοῦ Ἀδελφάτου.

Αἱ τηλεφωνικὲς συνδιαλέξεις διεξάγονται ἐπίσης μὲ τὴν ἰδία σκοτεινὴ καὶ ἀκατάληπτο διάλεκτο. Εἴτε πρόκειται νὰ βάλῃ ἕνα στοίχημα σένα ἄλογο, εἴτε πρόκειται νὰ δώσῃ ραντεβοῦ σένα κορίτσι, εἴτε νὰ ἐρωτήσῃ τὴν γυναίκα του τί πρέπει νὰ φέρῃ γιὰ φαγητό, οπανίως ἕνας mafioso προφέρει τὸ ὄνομά του, καὶ ὁσάκις εἶναι εὐχερές, ὁμιλεῖ περιφραστικά. Σένα πωλητὴ αὐτοκινήτων, κατὰ μιὰ ἐμπορικὴ συναλλαγὴ ἀπολύτως νόμιμη καὶ κανονική, θ' ἀκουσθῇ νὰ λέγῃ: «ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἀντικειμένου γιὰ τὸ ὁποῖο συζητούσαμε» καὶ ποτὲ «ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ αὐτοκινήτου ποὺ θέλω ν' ἀγοράσω». Εἶναι σύνηθες ἐπίσης γι' αὐτόν, νὰ ἔχῃ πολλὰ ὀνόματα καὶ πολλοὺς τρόπους γραφῆς αὐτῶν. Ὄνομα τῶν γονέων, τόπος καὶ χρόνος γεννήσεως, ποτὲ ἐπίσης δὲν δίδονται ἀκριβῆ. Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἕνα σύστημα, μὲ τὸν σκοπὸ νὰ περιπλέκεται ἡ Ἀστυνομία, ἡ Δικαιοσύνη καὶ οἱ Δημοσιογράφοι.

Αἱ ἐμπορικές των ἐργασίες διεξάγονται κατὰ τὸν ἴδιο ρευστὸν τρόπον. Οἱ Δὸν ὀργανώνουν τὶς συγκεντρώσεις των ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς στιγμῆς. Δέκα ἀπὸ αὐτοὺς μπορεῖ νὰ συγκεντρωθοῦν ἀπρόβλεπτα καὶ ξαφνικὰ στὸν Σὰν-Φραντζῖσκο, γιὰ νὰ ὀργανώσουν τὴ διανομὴ μιᾶς ποσότητος ναρκωτικῶν, ποὺ ἔφθασε ἀπὸ τὴν Ἀσία, 12 ἄλλοι συσκέπτονται στὸ Σικάγο, γιὰ νὰ μελετήσουν τὶς δυνατότητες ἐπιβολῆς νέων εἰσφορῶν διὰ τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων, ἐνῷ ἕτεροι 20 συγκεντροῦνται στὴν Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ θεμελιώσουν μιὰ καινούργια λῃστρικὴ «Ἕνωσι» πάνω στὰ τυχηρὰ παίγνια. Ὁ χαρακτήρ, τῶν συνεχῶς ἐν μετακινήσει τρόπων ἐνεργειῶν τοῦ Ἀδελφάτου, ἡ συχνὴ ἀλλαγὴ τοῦ προσωπικοῦ στὶς διάφορες ἐπιχειρήσεις καὶ ἡ πρόσκαιρος φύσι τῶν συνεταιρισμῶν του, εἶναι στοιχεῖα, ποὺ καθιστοῦν ἰδιαίτερα δύσκολο, στὸν Τύπο, τὴν Ἀστυνομία καὶ τοὺς Ἀνακριτές, νὰ σχηματίσουν μιὰ εἰκόνα καθαρὴ καὶ ἀκριβῆ, αὐτοῦ τοῦ πολύποδος μὲ τὶς ἀδιάκοπες διαστροφές του.

Τὸ 1948 ὁ Ἀστυνόμος Anslinger ἀπεφάσισε νὰ φέρῃ ἕνα καίριο καὶ θανάσιμο πλῆγμα στὸ λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν. Μετὰ τὸν τερματισμὸ τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ἡ Μαφία εἶχε ἐξασφαλίσει γιὰ πρώτη φορὰ τὴν ἀπόλυτη μονοπωλιακὴ σχεδὸν εἰσαγωγή, καὶ ἐμπορία ναρκωτικῶν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Διευθυνόμενο τὸ λαθρεμπόριο κατὰ σατανικό, ἄκρως συνωμοτικὸ καὶ ἐπιτυχῆ τρόπο ἀπὸ τὴν Ἰταλία, εὑρύνετο καὶ ἐλάμβανε τρομακτικὲς καὶ λίαν ἀνησυχητικὲς διαστάσεις, μὲ τὶς λίαν καταστρεπτικές του συνέπειες διὰ τὴν κοινωνία.

Γιὰ νὰ εἶναι ἐπιτυχὲς τὸ πλῆγμα του, ὁ Ἀστυνόμος Anslinger ἔστειλε μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του στὴν Εὐρώπη καὶ τὴ Μέση Ἀνατολή, γιὰ νὰ προσπαθήσουν ν' ἀνακόψουν τὸν ἀνεφοδιασμό, στὶς πηγὲς ἀνεφοδιασμοῦ, μὲ τὴν βοήθεια τῶν Ἀστυνομιῶν Ἰταλίας, Γαλλίας καὶ Τουρκίας. Τὸ νὰ ἀνακαλύψουν τὰ ἴχνη λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν καὶ ἐπιτύχουν τὴν διείσδυσι μέσα στὸ δίκτυο αὐτῶν, εἶναι

ένα έργο πολύ δύσκολο, άκρως επικίνδυνο, και που απαιτεί χρόνο, υπομονή, επιμονή και μεγάλη σύνεσι και προσοχή.

Ένας από τους τοπικούς συνεταιρισμούς της Μαφίας, που οι πράκτορες του Anslinger κατώρθωσαν ν' ανακαλύψουν τις πηγές ανεφοδιασμού του στην Ευρώπη, απετελείτο από μιά δωδεκάδα χονδρεμπόρων ναρκωτικών της Νέας Υόρκης. Όλοι ήσαν Σικελιανοί και είχαν απειράριθμες ταυτότητες. Ήσαν ευφυέστατοι, με έξαιρετική φαντασία και χρησιμοποιούσαν μέθοδες άκρως επιδέξειες και τολμηρές. Ηργάζοντο ως μεσσάζοντες, πότε με αντιπροσώπους εγκατεστημένους στο Παρίσι και Μασσαλία και πότε με άλλους στο Παλέρμο, την Νεάπολι ή το Μιλάνο και έλάμβανον μεγάλη μέριμνα ώστε να μη ακολουθήσουν δύο φορές την ίδια πορεία. Με διάφορους χειρισμούς και τεχνάσματα κατώρθωναν νάχουν στη διάθεσί των τουλάχιστο 300.000 δολλάρια, δι' αγοράν ηρωίνης σε απροσδόκητες ευκαιρίες, δι' απρόβλεπτα έξοδα των μεταφορέων ή των δικηγόρων. Αυτά τ' αναποθεματικά κεφάλαια, μπορούσαν ν' ανέλθουν και σε 500.000 δολλάρια ή περισσότερα, όσάκις προεβλέποντο αγορές σε μεγάλες ποσότητες.

Κάθε απεσταλμένος που έφευγε από την Νέα Υόρκη, επελέγετο με εξαιρετική προσοχή και φροντίδα. Αυτός ή αυτή, είχε πάντοτε λευκό παρελθόν και μπορούσε ακόμη καμμιά φορά να είναι ένα αθώος ηλίθιος. Έτσι κάποτε, ένας ανύποπτος ανεψιός πήρε μιά απροσδόκητο προσφορά ενός ταξιδίου γιά την Ιταλία από τον θείο του, γιά να επισκεφθή εκεί μερικούς συγγενείς. Γεμάτος από χαρά και ευγνωμοσύνη από την απροσδόκητο γενναιοδωρία του θείου του που του παρεχώρησε και το αυτοκίνητό του, ό έν λόγω ανεψιός επεβιβάσθη στο πλοίο παντελώς ανύποπτος και με τη συνείδησί του ήσυχη. Αυτός και ή σύζυγός του είχαν εφοδιασθή επίσης από το θείο, με συστατικές επιστολές, και στη Μασσαλία βρήκαν εξαιρετική φιλοξενία παρ' ενός φίλου του, που διατηρούσε γκαράζ αυτοκινήτων. Ο τελευταίος προσεφέρθη πρόθυμα να ενεργήση μιά γενική επιθεώρησι του αυτοκινήτου δωρεάν, και μετέφερε αυτό στο συνεργείο. Η προφασισθείσα επιθεώρησι, απετέλει πρόσχημα, ίνα κατασκευάσουν κρυφές κρύπτες στην καροσερί. Στη Νεάπολι ό ανεψιός και ή γυναίκα του, έτυχον μιάς θερμής επίσης υποδοχής, και εξαιρετικών περιποιήσεων και εν τω μεταξύ το αυτοκίνητό των είχε γεμίσει επιμελώς και εν αγνοία των με σακίδια γεμάτα ηρωίνη. Το ευχάριστο ταξίδι ετελείωσε, και ό ανεψιός επανήλθε στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Συμβαίνει πολλάκις, και οι πιό πεπειραμένοι και ψύχραιμοι των μεταφορέων, να προδίδωνται από μιά άθελη νευρικότητα, που συχνά δεν διαφεύγει της προσοχής των τελωνειακών υπαλλήλων. Απεκαλύφθησαν πολλές φορές σοβαρά και μεγάλης έκτάσεως λαθρεμπόρια, κατά τον τρόπον αυτόν. Αλλά στην προκειμένη περίπτωσι, ούτε το παραμικρότερον ίχνος ενοχής, διεφαίνετο στο πρόσωπο του αθώου ανεψιού. Μεταξύ 100 αυτοκινήτων που επεθεωρήθησαν στο πλοίο, το δικό του επεθεωρήθη αμέσως, και παρεδόθη χωρίς πολλές διατυπώσεις και δυσκολίες. Μιά έβδομάδα αργότερα ό θείος έδανείζετο από τον ανεψιό, το έν λόγω αυτοκίνητο, με την δικαιολογία, ότι το δικό του αμάξι ευρίσκετο στο συνεργείο δι' επισκευήν, και μετ' ολίγον ή ηρωίνη διοχετεύετο στην αγορά. Αποστολές τόσο πολύπλοκες στοιχίζουν πάρα πολύ ακριβά. Οι εισαγωγείς όμως ναρκωτικών, έχουν τα οικονομικά μέσα να τις αντιμετωπίσουν ευχερώς. Ένα κιλό ηρωίνης πρώτης ποιότητος, αγοράζεται στη Γαλλία και Ιταλία 2.000 δολλάρια, ενώ στην Νέα Υόρκη, πληρώνεται από τους μεταγοραστάς 15.000 δολλάρια. Η διεθνής ισχύς της Μαφίας, είναι τόση, ώστε αί τιμές στην Ευρώπη, κρατούνται εντέχνως σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Αυτό ασφαλώς, είναι έργο του Λουτσιάνο, με σκοπό όπως οι mafiosi της Αμερικής, πραγματοποιούν μεγάλα κέρδη.

Μεταξύ των πρακτόρων του Anslinger υπάρχουν πολλοί, που κατάγονται από την Σικελία, και έχουν οικογενειακές ρίζες σχεδόν παρόμοιες με αυτές των mafiosi. Με τον χρόνο, ώρισμένοι απ' αυτούς τους πράκτορες κατάφεραν να διεισδύσουν στις

συμμορίες τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἀφοῦ προπαρασκευάσθησαν γιὰ τὸ ρόλο τους, ἐπὶ πολλοὺς μῆνες ἀπεστάλησαν πράγματι στὴ Γαλλία καὶ Ἰταλία ὡς μεταφορεῖς ἐμπιστοι.

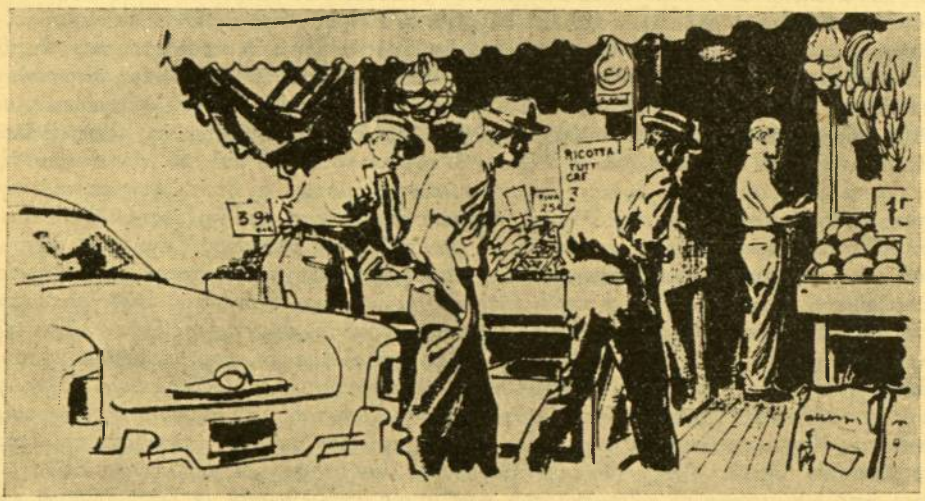
Μιὰ φωτογραφία των, μὲ μιὰ συστατικὴ ἐπιστολή, ἀπεστέλοντο ἐκ τῶν προτέρων. Παρεδίδετο ἐπίσης στὸν ἀποστελλόμενο μεταφορέα τὸ ἓν ἀπόκομμα μιᾶς τραπεζιτικῆς ἐντολῆς, ποὺ ἔπρεπε νὰ παρουσιάσῃ στὸν ἀντιπρόσωπο στὸ Παρίσι ἢ τὴν Νεάπολι, ὅστις κρατοῦσε τὸ ἕτερον ἀπόκομμα. Στὴν Εὐρώπη ὑπεβάλοντο σὲ ἐξονυχιστικὲς καὶ ἀτέλειωτες δοκιμαστικὲς ἀνακρίσεις ἐκ μέρους τῶν διαφόρων κομπάρσων πρὶν τοὺς παρουσιάσουν στὸν ἀνώτερο ποὺ θὰ ἔδιδε ἐντολὴ γιὰ τὴν παράδοσι τοῦ ἐμπορεύματος (ναρκωτικῶν), μὲ σκοπὸ νὰ διαπιστωθῇ ὅτι πρόκειται πράγματι περὶ ἐμπίστων μεταφορέων. Ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ ἀναλαμβάνει μιὰ τέτοια σοβαρὴ ἀποστολή, πρέπει νὰ εἶναι ἐνήμερος καὶ σὲ θέσι ν' ἀπαντήσῃ μὲ ἀκρίβεια καὶ λεπτομέρειες, σὲ κάθε δοκιμαστικὴ ἐξέτασι ποὺ θὰ ὑποβληθῇ. Μιὰ ἐπιχείρησις ἡρωΐνης εἶναι σ' ὅλες τὶς περιπτώσεις πολὺ ἐπικίνδυνη, τόσο γιὰ τὸν πωλητὴ ὅσο καὶ γιὰ τὸν ἀγοραστή, καὶ γι' αὐτὸ λαμβάνονται ἐξαιρετικὰ προφυλακτικὰ μέτρα, αἱ δὲ συζητήσεις γιὰ τὴν τιμή, τὸν χρόνο καὶ τόπο παραδόσεως, συχνὰ παρατείνονται ἐπὶ ἡμέρες. Οἱ ἀστυνομικοὶ στὶς περιπτώσεις αὐτές, ἐκτίθενται σὲ λίαν σοβαροὺς κινδύνους. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς καμουφλαρισμένους ἀστυνομικούς, κατόπιν μακροχρονίου παρακολουθήσεως, κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ μιὰ πηγὴ ἀνεφοδιασμοῦ ναρκωτικῶν, ποὺ ἐπραγματεύετο τὴν πώλησι 60 κιλῶν ἡρωΐνης, ὁπότε συμπτωματικὰ τὸν ἀνεγνώρισε ἕνας γκάγκστερ Νεορκέζος, περαστικὸς ἀπὸ τὸ Παρίσι. Ὅλες του αἱ ἐπαφές, ποὺ μὲ τόσους κόπους καὶ κινδύνους εἶχεν ἐπιτύχει, ἐξανεμίσθησαν σὲ μιὰ στιγμὴ καὶ ὑπῆρξε πολὺ τυχηρός, ποὺ δὲν πλήρωσε τὶς προσπάθειες αὐτὲς μὲ τὴν ζωή του. Ἐν τούτοις ἡ Ὑπηρεσία Διώξεως Ναρκωτικῶν, ἔχει σημειώσει, πολλὲς καὶ λίαν σοβαρὲς ἐπιτυχίες, ποὺ ἐπέτρεψαν στὶς τοπικὲς Ἀστυνομίες νὰ προβοῦν σὲ λίαν θεαματικὲς συλλήψεις. Σὲ λιγώτερο ἀπὸ δυὸ χρόνια οἱ ἄνθρωποι τοῦ Anslinger κατώρθωσαν νὰ ξετρυπώσουν καὶ νὰ βάλουν στὸ χέρι τὸν λίαν ἐπικίνδυνο λαθρέμπορο Φραντζέσκο Κόπολα, Ἀμερικανὸ mafioso ἐξόριστο καὶ ἀντίπαλο τοῦ Λουτσιάνο, ποὺ εἶχε ἀναπτύξει μιὰ ἀξιοσημείωτη δράσι μέσα στὸν Ἰταλικὸ ὑπόκοσμο.

Μὲ τὴν συνεργασία τῆς Ἰταλικῆς Οἰκονομικῆς Ἀστυνομίας, ἔθεσε ὑπὸ παρακολούθησιν ὡρισμένους συνεργάτες τοῦ Κόπολα ἐπὶ πολλοὺς μῆνες, μέχρις ὅτου ἀνεκάλυψαν τὸ ἐργοστάσιο παρασκευῆς ἡρωΐνης στὸ Μιλάνο, τὴν ἀποθήκη ποὺ ἔκρυπτον ταύτην κοντὰ στὴ Ρώμη καὶ τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο τοῦ Κόπολα μέσα στοὺς λόφους ποὺ δεσπόζουν τὸ Παλέρμο, ἕνα παληὸ ὀχυρὸ τῆς Μαφίας. Ἕνας ἀγοραστὴς ἀπὸ τὸ Ντιτρόϊ ποὺ κατώρθωσε νὰ ἔλθῃ σ' ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Κόπολα, γιὰ νὰ πραγματευθῇ τὴν ἀγορὰ 6 κιλῶν ἡρωΐνης, ἐγένετο αἰτία νὰ συλληφθῇ ὁλόκληρος ἡ συμμορία, ἐκτὸς τοῦ Κόπολα, ποὺ ἐπέτυχε νὰ διαφύγῃ καὶ ποὺ συνελήφθη ὅμως ἀργότερα, ὅταν ὁ Λουτσιάνο κατέδωσε τὸ κρυσφύγετό του στὴν Ἀστυνομία. Ὁ Λουτσιάνο ἔτρεφε ἄσπονδο μῖσος πρὸς τὸν ἀνταγωνιστή του αὐτόν, ποὺ μὲ τὶς ἀπερισκεψίες καὶ ἐπιπολαιότητές του, ὅπως ἔλεγε, ἐζημίωνε καὶ ἔθετε σὲ σοβαροὺς κινδύνους ὁλόκληρη τὴν ὀργάνωσι τῆς Ἀμερικανικῆς Μαφίας, γι' αὐτὸ δὲ καὶ δὲν δίστασε νὰ παραβῇ τὸν νόμο τῆς Μαφίας, ἵνα ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐνοχλητικὴ προσωπικότητα.

Μέχρι σήμερα, οὔτε οἱ ἄνθρωποι τοῦ Anslinger, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἡ Ἰταλικὴ Ἀστυνομία κατώρθωσαν ν' ἀποκαλύψουν ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα κατὰ τοῦ Λουτσιάνο. Κάηκε μιὰ φορὰ καὶ λαμβάνει τέτοια μέτρα, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχουν ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα γιὰ νὰ συλληφθῇ γιὰ δεύτερη φορά. Ἔτσι, δὲν πιάνει στὰ χέρια του ὁ ἴδιος, οὔτε ἕνα γράμμα ναρκωτικῶν, δὲν κάμει οὔτε δέχεται τηλεφωνικὲς συνδιαλέξεις παρὰ πολὺ σπάνια καὶ ἄσχετες μὲ τὶς ὑποπτες ὑποθέσεις, πολὺ δὲ περισσότερο δὲν γράφει ἐπιστολές, ποὺ περιερχόμενες στὰ χέρια τῶν ἀρχῶν θὰ μποροῦσαν νὰ τὸν

στείλουν στὶς φυλακές. Ὅλες του αἱ σοβαρὲς ἐμπορικὲς ὑποθέσεις διενεργοῦνται σὲ μιὰ πλάζ, ὅπου κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ πλησιάσῃ χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτός, καὶ οὐδὲν μικρόφωνο καὶ συσκευὴ μεταδόσεως δύναται νὰ ἔχει κρυφθῇ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερα νὰ μένῃ ἄτρωτος παρὰ τὶς ἐπίμονες, ἀλήθεια προσπάθειες τῆς Ἰταλικῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν ξένων τοιούτων.

Ἐν τούτοις ἡ Ὑπηρεσία Διώξεως Ναρκωτικῶν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, κατώρθωσε κατὰ τὸ 1957, νὰ μειώσῃ κατὰ 40% τὶς εἰσαγωγὲς ἡρωΐνης, τὶς προερχόμε-

Ἡ δολοφονία τοῦ Δὸν Σκαλίστι

μενες ἐκ τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἔλλειψις ἡρωΐνης καὶ ἄλλων ναρκωτικῶν στὴν Ἀμερική, προεκάλεσε μεγάλη αὔξησι τῶν τιμῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὶς διασπαστικὲς κινήσεις, γιὰ πρώτη φορά, μέσα στοὺς κόλπους τῆς Μαφίας, γεγονὸς ποὺ ὡδήγησε στὸ μοιραῖο καὶ καταστρεπτικὸ μεγάλο συνέδριο τοῦ Ἀπαλάτσιν.

Ἡ πρώτη δημοσία ἐκδήλωσις αὐτῆς τῆς ἐσωτερικῆς διαμάχης τῆς Μαφίας, ὑπῆρξε ἡ δολοφονία στὴν Νέα Ὑόρκη τοῦ Φραντζέσκο Σκαλίτσι, ἑνὸς πανίσχυρου ἀρχηγοῦ τῶν mafiosi τοῦ Μπρόνξ.

Ἐπισήμως ὁ Σκαλίτσι δὲν ἦτο, παρὰ ὁ διευθυντὴς μιᾶς ἀρκετὰ μετρίας οἰκοδομικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ παρουσιάζετο ὡς ἕνας ἁπλοῦς ἐργολάβος. Στὴν πραγματικότητα κρατοῦσε ἀπὸ τὸν λαιμὸ ὅλο τὸν οἰκοδομικὸ μηχανισμὸ τοῦ Μπρὸνξ ἑνὸς προαστίου τῆς Νέας Ὑόρκης μὲ 1.500.000 πληθυσμό. Στὰ ξυλουργικὰ ἐργοστάσια, ἀρχιεργάτες καὶ ἐργάτες ἦσαν πολὺ ἐπιφυλακτικοὶ ὅταν αὐτὸς μιλοῦσε καὶ κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ ἀντιμιλήσῃ καὶ ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ κῦρος του. Δὲν ὑπῆρχε οὐδεμία ἐκδήλωσις ἄξια κρεμάλας στὴν συμπεριφορὰ τοῦ Σκαλίτσι, καὶ οἱ τρεῖς του βοηθοί, ποὺ συνεχῶς τὸν συνώδευαν εἶχαν τὴν ἔκφρασι εἰδικῶν λογιστῶν. Ὁ ἴδιος, ἦτο ἕνας πενηντάρης, ἕνας ἥσυχος τύπος στὴν ἐμφάνισι, φαλακρός, μὲ μικρὸ μουστάκι, χονδρὴ μύτη καὶ ἕνα μειδίαμα ποὺ ὑπεχρέωνε τοὺς πάντας.

«Ἀλλὰ παρατηρήσατε τὰ μάτια του ;» διηγῆτο ἕνας ἀπὸ τοὺς παληοὺς συνενόχους του: «Εἶχαν βλέφαρα σὰν παραπετάσματα. Ὅταν ἤθελε, σᾶς παρατηροῦσε εὐγενικά. Τὴν ἴδια ὅμως στιγμὴ ἄλλαζε καὶ ἐγένετο ἄλλος ἄνθρωπος. Δὲν ἔλεγε τίποτε, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἰδῆτε πῶς κατέβαζε τὰ βλέφαρα. Ἐγὼ τὸν εἶδα νὰ κινῇ ἢ σταματᾷ μιὰ ἀπεργία, χωρὶς σχεδὸν μιὰ λέξι, παρ' ἁπλῶς μὲ τὸ βλέμμα του».

(Συνεχίζεται)

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β'
κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΩΣΤΑΡΑ

Τὸ θέμα μας αὐτὸ δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἁπλουστέρων. Εἶναι σοβαρώτατον καὶ μέγα καὶ θὰ ἀπήτει πολὺ χρόνον διὰ τὴν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς εὐρυτάτην ἀνάπτυξίν του. Ἀλλὰ εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς σελίδας θὰ προσπαθήσωμεν, ἐν ἐπιμελημένῃ περιλήψει, νὰ δώσωμεν τὴν ὅσον ἔνεστι δυνατόν, πληρεστέραν εἰκόνα του.

Τί ὅμως ἐννοοῦμεν μὲ τὸν ὅρον ἐργατικὸν κίνημα; Ἐννοοῦμεν, τὴν κίνησιν τῶν ἐργατῶν νὰ ἑνωθοῦν εἰς συλλόγους, εἰς σωματεῖα, διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἐργασίας των, τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν ἐργασίας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν οἰκονομικῶν των συμφερόντων.

Καὶ πρὶν ἢ ἀσχοληθῶμεν διὰ τὴν σύγχρονον ζωὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργατικοῦ Κινήματος, θὰ ἀναφερθῶμεν εἰς μίαν ἐποχήν, ἡ ὁποία ἀπέβη ἡ ἀφετηρία τῶν γενικῶν ἀναστατώσεων τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων.

Εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν «συντεχνιῶν» αἵτινες, ἦσαν σωματεῖα περιλαμβάνοντα ἐργοδότας καὶ ἐργαζομένους. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως καὶ λόγῳ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου χάρις εἰς τὰς ἀνακαλύψεις νέων χωρῶν καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν συγκοινωνιῶν, ἐδημιουργήθησαν αἱ δυνατότητες διὰ τὴν πρωταρχικὴν συσσώρευσιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τὴν ἀπόκτησιν ὁλονὲν μεγαλυτέρου κέρδους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν ἡ ἐκ παραδόσεως συνεργασία καὶ κοινότης συμφερόντων μὲ τοὺς ἐργαζομένους, δι' ὃ καὶ οἱ τελευταῖοι, ἐξ ἀφορμῆς τῆς διαφοροποιήσεως τοῦ καθεστῶτος τῶν συντεχνιῶν συνέπηξαν ἰδίας ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις, τὰ «συνδικᾶτα» διὰ τὴν προστασίαν τῶν οἰκονομικῶν των συμφερόντων καὶ τὴν κατοχύρωσιν καὶ βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν ἐργασίας.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ἐμφανίζεται ὁ «συνδικαλισμὸς» ὡς ἐπαγγελματικὴ ὀργάνωσις τῶν ἐργατῶν, τὰ δὲ πρῶτα «συνδικᾶτα» (τρέϊντ-γιούνιονς) ἱδρύθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τὸ 1720.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ 18 αἰῶνος, ὅτε μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἀτμοῦ ἐνεφανίσθη ὡς μέσον παραγωγῆς ἡ μηχανή, ἡ χρησιμοποίησις αὐτῆς εἰς τὴν παραγωγὴν εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μεγάλην αὔξησην αὐτῆς ἤτοι, τὴν βιομηχανικὴν ἐπανάστασιν, σημαίνουσαν, ἐν προκειμένῳ, τὴν ἀπότομον μετάβασιν ἀπὸ τῆς βιοτεχνίας εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Κατὰ τὴν ὑπὸ ἀνασκόπησιν περίοδον, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ πρώτη φάσις τῆς βιομηχανικῆς ἐπαναστάσεως, τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα, ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, εἶχε τὰς ἀντανακλάσεις του καὶ εἰς τὰς ἄλλας Χώρας τῆς Εὐρώπης μὲ ἐπίκεντρον τὴν Γαλλίαν, ὁ δὲ ἀγὼν τῶν ἐργαζομένων διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν διαβιώσεώς των προσήλκυσε τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν ἐπιστημόνων, διανοουμένων καὶ πολιτικῶν καὶ πολλαὶ θεωρίαι φιλοσοφικαὶ καὶ κοινωνικὰ συστήματα ἐπενοήθησαν διὰ τὴν μείωσιν τῆς ἀναταραχῆς καὶ τὴν δικαιοτέραν ὀργάνωσιν τῆς κοινωνίας.

Καίτοι, πολλαὶ ἐκ τῶν θεωριῶν τούτων καὶ μερικὰ κοινωνικὰ συστήματα ἀπέτυχον καὶ ἐκλήθησαν «οὐτοπιστικά», ἐν τούτοις συνέτειναν εἰς τὴν διαμόρφωσιν διαφόρων τάσεων ἐντὸς τοῦ διεθνοῦς συνδικαλιστικοῦ κινήματος καί, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ σᾶς ἀναφέρωμεν, ἐν ὀλίγοις τὰς σπουδαιοτέρας ἐκ τῶν τάσεων τούτων καὶ τὰ βασικώτερα χαρακτηριστικά των.

α) Ὁ τρέϊντιγιουνιονισμὸς (ἐργατικαὶ ἐπαγγελματικαὶ ἑνώσεις).

Ἡ τάσις αὕτη εἶχε καθαρὸν ἐπαγγελματικὸν χαρακτῆρα, περιοριζομένη εἰς

τὴν ὑπεράσπισιν τῶν στενῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν ἐργαζομένων, καθὼς καὶ εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τῶν συνθηκῶν ἐργασίας, ὡρῶν ἐργασίας καὶ ἀμοιβῆς, ἀδιαφοροῦσα διὰ πᾶσαν πολιτικὴν κίνησιν καὶ ἐπιθυμοῦσα, τὰ ὑπὲρ αὐτῆς καλὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς συνεργασίας τῶν τριῶν παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, τῆς ἐργασίας, τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς κοινωνίας.

β) 'Ο ἀναρχοσυνδικαλισμός.

Πρόκειται περὶ τάσεως στηριζομένης εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ «Προυντὸν» ἐπιδιωκούσης τὴν κατάργησιν τοῦ Κράτους, ὅπερ θεωρεῖ ὄργανον ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, δι' ἑνὸς ἀμειλίκτου, ἀδιακόπου ἀγῶνος, ἀλλεπαλλήλων ἀπεργιῶν, μέχρι τῆς γενικῆς ἀπεργίας, ἐπιτρεπομένης ἐν ταὐτῷ τῆς χρησιμοποιήσεως οἱουδήποτε μέσου καταπολεμήσεως καὶ κατατρομοκρατήσεως τῆς ἀστικῆς τάξεως τῆς ὁποίας ἔκφρασις εἶναι τὸ Κράτος.

γ) 'Ο σοσιαλοδημοκρατισμός.

Εἶναι τάσις ἐπικρατήσασα εἰς τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα τῶν Χωρῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης μὲ κέντρον τὴν Γερμανίαν, θεωρητικῶς διακηρύσσουσα τὴν ἀνάγκην ἀντικαταστάσεως τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ καθεστῶτος διὰ τοῦ σοσιαλιστικοῦ καὶ πρακτικῶς ἐπιδιώκουσα τὴν ἀντικατάστασιν αὐτὴν διὰ βαθμιαίων μεταρρυθμίσεων, κατακτήσεων καὶ τροποποιήσεων τοῦ ὑπάρχοντος καθεστῶτος, ἵνα οὕτω ἐξαφανισθοῦν αἱ οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἀνισότητες.

δ) Τὸ κομμουνιστικὸν συνδικαλιστικὸν κίνημα.

'Η τάσις αὕτη, διακρίνεται τῶν προαναφερθεισῶν, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι εἶναι βαθέως ταξικόν, ἀντιμετωπίζον τὰ ἄμεσα προβλήματα ἀπὸ τὴν ἄποψιν τῶν γενικῶν σκοπῶν, τῶν γενικῶν ταξικῶν προβλημάτων, δηλαδὴ τῆς βιαίας ἀνατροπῆς τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος, εἰδικώτερον δὲ διακρίνεται τοῦ ἀναρχοσυνδικαλισμοῦ, καθ' ὅσον, οὗτος καταδικάζει ἀπολύτως τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους, ἐνῷ τὸ κομμουνιστικὸν συνδικαλιστικὸν κίνημα ἐπιδιώκει τὴν ἀνατροπὴν μόνον τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος διὰ νὰ ἱδρύσῃ νέον Κράτος, τὸ Σοβιετικόν, τὴν δικτατορίαν τοῦ Προλεταριάτου.

Καὶ περαιτέρω : Τὸ κομμουνιστικὸν συνδικαλιστικὸν κίνημα ἀκολουθοῦν τὴν Μαρξιστικὴν θεωρίαν, διδάσκει, ὅτι κάθε διεκδίκησις τῆς ἐργατικῆς τάξεως, οἱονδήποτε στενὸν οἰκονομικὸν χαρακτῆρα καὶ ἂν ἔχῃ, προσλαμβάνει ἀναγκαίως καὶ πολιτικὴν σημασίαν, δὲν εἶναι δηλονότι ἐλεύθερον καὶ αὐτοτελές, ἀπορριπτομένης, οὕτω, τῆς οὐδετερότητος, τῆς ὑπεροχῆς τῶν συνδικάτων καὶ τῆς ἰσότητος δικαιωμάτων συνδικάτων καὶ κόμματος, καὶ ὅτι πρέπει νὰ κατευθύνεται ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ ἐγκεφάλου τῆς ἐργατικῆς τάξεως, τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος (θεωρία ὑπεροχῆς τοῦ κόμματος).

'Επομένως, ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω καὶ διὰ νὰ δοθῇ ἐν ἀδραῖς γραμμαῖς, ἡ 'Ιστορικὴ διεθνὴς πορεία, τοῦ 'Εργατικοῦ Κινήματος, δὲν εἶναι δυνατόν, παρὰ νὰ ἀναμνησθῇ τις : α) τὴν ἵδρυσιν τῆς Α' Διεθνοῦς 'Οργανώσεως τῶν ἐργατῶν (1864-1876) ἀποτελοῦσαν τὸ προοίμιον τῆς παγκοσμίου συσπειρώσεως τῶν ἐργατῶν, β) τὴν Β' Διεθνῆ (1889-1914) καὶ γ) τὴν Γ' Διεθνῆ ἢ Κόμιντερν (1919-1943) ἱδρυθεῖσαν μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν Μπολσεβίκων ἐν Μόσχᾳ, καὶ μὲ τὴν προοπτικὴν νὰ ἀποτελέσῃ ἕνα κατευθυντικὸν ἐπαναστατικὸν ὀργανισμὸν τοῦ Διεθνοῦς Προλεταριακοῦ Κινήματος.

'Η Γ' Κομμουνιστικὴ Διεθνής, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἐπραγματοποίησεν ἑπτὰ (7) συνέδρια, κατὰ τὸ 2ον δὲ συνέδριόν της διετυπώθησαν οἱ 21 ὅροι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑποχρεωτικοὶ διὰ πᾶν κόμμα τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ γίνῃ μέλος αὐτῆς. 'Ηθέλησε δὲ καὶ ἐγένετο μέλος ταύτης καὶ τὸ Κ.Κ.Ε., τὸ ὁποῖον εὑρέθη πάντοτε εὐθυγραμμισμένον μὲ τὴν πολιτικὴν καὶ ὀργανωτικὴν γραμμὴν τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. ἐξ οὗ ἀπολύτως ἐξηρτᾶτο καὶ ἦτο ἐν λόγῳ Κομμουνιστικὴ Διεθνής.

'Εκ παραλλήλου ὅμως, καὶ τοῦτο εἶναι σημαντικὸν καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ,

τὸν Ἰούλιον τοῦ 1920 συνεκλήθη ἐν Μόσχᾳ τὸ πρῶτον Παγκόσμιον κομμουνιστικὸν συνδικαλιστικὸν συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἵδρυσε τὴν «Κόκκινη Διεθνῆ Συνδικαλιστικὴ Ὀργάνωση» ἢ ἄλλως ὀνομαζομένην «Προφίντερν» (ἐκ τῶν Ῥωσικῶν λέξεων Προφιτίτσεσκυ—Ἰντερνατιανάλε = Ἐπαγγελματικὴ Διεθνὴς) ἐξαρτωμένην ἀπολύτως ἀπὸ τὴν Γ΄ Κομμουνιστικὴν Διεθνῆ, ἡ ὁποία ἐκήρυσσεν ὑπερηφάνως ὅτι «Τὸ Προλεταριᾶτον ὅλου τοῦ κόσμου εὑρίσκεται εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἀποφασιστικῆς μάχης. Ἡ ἐποχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν εἶναι ἡ ἐποχὴ τοῦ ἀμέσου ἐμφυλίου πολέμου. Ἡ ἀποφασιστικὴ ὥρα πλησιάζει. Εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Χώρας ὅπου ὑπάρχει ἕνα σημαντικὸν ἐργατικὸν κίνημα, ἡ ἐργατικὴ τάξις ἑτοιμάζεται νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ τὸ ὅπλον στὸ χέρι λυσσώδεις μάχας». Ἀλλά, πρὸς τιμωρίαν της, δὲν ἀνῆλθε τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον ἤρχισε τὸ 1917 καὶ αἱ προοπτικαὶ αὐταὶ οἰκτρῶς καὶ εὐτυχῶς, διεψεύσθησαν.

Ὅλαι αἱ Χῶραι εἶχον ἀντιληφθῆ ἀμέσως, χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν, ὅτι ὁ μῦθος τῆς παγκοσμίου ἐπαναστάσεως δὲν εἶναι παρὰ τὸ μέσον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν Ρωσικῶν βλέψεων διὰ τὴν Παγκόσμιον κυριαρχίαν.

Καὶ ἤδη, ἐρχόμεθα εἰς τὴν πατρίδα μας. Ἡ προσφιλής μας πατρὶς ζήσασα, ὡς γνωστόν, φρικώδη δουλείαν αἰώνων, δὲν ἠδυνήθη νὰ διαδραματίσῃ τὸν ρόλον της εἰς τὴν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, καθόλου ἐξέλιξιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας. Ἐπότιζε, μόνον, μὲ αἷμα τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐδίδασκεν εἰς τὸν κόσμον πῶς οἱ δοῦλοι γίνονται ἐλεύθεροι!!!

Μετὰ τὴν συγκρότησίν της εἰς ἐλεύθερον Κράτος, δὲν ἦτο παρὰ μία καθυστερημένη Χώρα μὲ μόνον πλοῦτον τὴν γεωργοκτηνοτροφίαν καὶ τὴν προγονικὴν κληρονομίαν, καί, ὅταν ὡλοκληρώθη ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν δούλων ἀδελφῶν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἤρχισε νὰ ἀνασαίνῃ ἀνετώτερα, τὸ δαιμόνιον τῆς Φυλῆς δὲν ἀφῆκεν ἀνεκμετάλλευτον τὸν παντοειδῆ πλοῦτον της.

Ἱδρύονται ἐπιχειρήσεις καὶ ἐργοστάσια πάσης φύσεως, τὸ δὲ προσφυγικὸν Ἑλληνικὸν στοιχεῖον μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μ. Ἀσίας εὑρίσκει ἀπασχόλησιν καί, οὕτως, ἐσφυρηλατήθη ἡ ἄνοδος, ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ πρόοδος τοῦ Ἔθνους.

Παράπλευρα πρὸς τοὺς ἀνυψωμένους καπνοὺς τῶν ἐργοστασίων, αἱ νέαι συνθῆκαι, ὁ πνευματικὸς καὶ ὑλικὸς πολιτισμός, ἀνυψώνουν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ὡς σύμβολον τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ νέα διαμόρφωσις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας μὲ τὸν μεγάλον ἀριθμὸν τῶν ἐργαζομένων ἀνθρώπων, αἱ ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν, πρέπει νὰ εὕρωσι δικαίωσιν.

Τὸ σύγχρονον Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν μένει ἀδιάφορον. Εἰς τὰ ψηφιζόμενα Συντάγματά του ἀναγνωρίζει καὶ κατοχυρώνει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων Ἱερῶν ἀνθρωπίνων ἀναφαιρέτων δικαιωμάτων καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συνεταιρίζεσθαι (ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ Συντάγματος).

Καὶ δὲν δύναταί τις νὰ μὴ ἐξάρῃ τὴν μεγάλην ἀξίαν αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς κατακτήσεως. Ποία εἶναι αὕτη ; Εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τοῦ μόχθου καὶ τοῦ ἱδρῶτος, τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνόδου τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἡ ἀναγνώρισις ὅτι καὶ αὕτη διαδραματίζει σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους.

Ἐντεῦθεν, ἡ Ἑλληνικὴ ἐργατικὴ τάξις ἀπὸ κατακτήσεως εἰς κατάκτησιν ἀνέρχεται, συνδικαλίζεται ἱδρύουσα σωματεῖα, εἰς πρῶτον βαθμὸν καὶ εἶτα, τομεῖς, Ἐργατικὰ Κέντρα, Ὁμοσπονδίας, Συνομοσπονδίας μὲ ἀνωτάτην ὀργάνωσιν τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ δὲ Κράτος, ἐν τῇ ἀπεράντῳ μερίμνῃ του, θεσπίζει ἐργατικοὺς Νόμους, Νόμους δι' ὧν ἱδρύονται ταμεῖα κυρίας καὶ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, ἱδρύει, τὸ μέγιστον ἀπόκτημα τῶν ἐργατῶν, τὸ Ἵδρυμα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τέλος ἀναγνωρίζει τὸ ὕψιστον, τὸ Ἱερώτερον, τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα, τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας.

Καὶ μόνη ἡ κατάκτησις αὕτη τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἀποτελεῖ τὸν Φάρον τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐργαζομένων ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

Καὶ οἱ Λαοὶ ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεγνωρίσθη ὁ ἐλεύθερος Συνδικαλισμός, ἡ ὑψίστη κατάκτησις—τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας—πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανοι!

Δὲν εἶναι εἰς τοὺς ἀνθρώπους μόνον ὁ ἄρτος. Προέχουσαν ἀξίαν κατέχουν αἱ κοινωνικαὶ καὶ ἠθικαὶ κατακτήσεις εἰς τὰς ἐλευθέρας Πολιτείας. Βάθρον τῶν ἐλευθέρων Πολιτειῶν—λαῶν, εἶναι τὸ ἀστικὸν καθεστώς.

Διότι, μὴ λησμονοῦμεν, ὅτι ἑκατομμύρια λαῶν στενάζουν ὑπὸ τὸ βαρὺ πέλμα τῆς κομμουνιστικῆς τυραννίας, τοῦ κομμουνιστικοῦ δεσποτικοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ.

Εἰς τοὺς λαοὺς αὐτοὺς ἀναγνωρίζεται ἡ ἐργασία, ὡσὰν ἐργασία, μὲ ἐξαφάνισιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, τῆς ἐλευθέρας δράσεως, τῶν κινήσεων καὶ τῆς σκέψεως. Τὰ ἐργατικὰ Συνδικάτα, εἶναι κατ' ἐξοχὴν κομματικαὶ ὀργανώσεις μὲ τυφλὴν ὑποταγὴν τῶν διοικούντων ταῦτα εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα, καὶ μέσα εἰς αὐτὰ δὲν ἀναγνωρίζεται ὁ ἐλεύθερος λόγος, τὸ σοβαρώτατον δικαίωμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Καὶ παρ' ἡμῖν, ἂς μὴ λησμονηθῇ ὅτι, ἐν τῷ παρελθόντι, τὸ Κ.Κ.Ε. ἵδρυσε συνδικαλιστικὴν ὀργάνωσιν ἐξαρτωμένην ἀπολύτως ἀπὸ αὐτό, τὸν «ΕΡΓΑΣ» μὲ ἐπικεφαλῆς δεδοκιμασμένα κομμουνιστικὰ στελέχη.

'Επεδίωξε νὰ ὑποτάξῃ εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα τὴν ἐργατικὴν τάξιν τῆς Χώρας, διὰ τῆς ἱδρύσεως μετέπειτα καὶ ὀλίγον πρὶν ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἐποχήν, τῶν «Κομματικῶν 'Οργανώσεων Βάσης» (ἐργοστασίων), ἐργατοϋπαλληλικῶν 'Αχτίδων, ἐπαγγελματικῶν Κ.Ο.Β. 'Ομοιο-ἐπαγγελματικῶν καὶ κλαδικῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ μὲ μίαν σατανικὴν ὁμάδα τὴν **«φράξια»** μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν ὀργανώσεων, τῶν διοικουμένων παρὰ στελεχῶν ἐμφορουμένων ὑπὸ ὑγιῶν κοινωνικῶν φρονημάτων (ἐθνικοφρόνων).

Δὲν τὸ ἐπέτυχεν ὅμως. Διότι καὶ τὸ Κράτος διεῖδεν ἐγκαίρως τὸν κίνδυνον, ἀλλὰ καὶ τὸ πλεῖστον τῶν 'Ελλήνων ἐργατοϋπαλλήλων.

Παρὰ ταῦτα, δύναταί τις, ὅμως καὶ νὰ ἀντείπῃ: Τὸ ἀστικὸν καθεστὼς ἐκπληροῖ πλήρως τὸν ρόλον του, ἔναντι τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως καὶ γενικῶς ἔναντι τῶν ἐργαζομένων 'Ελλήνων; 'Απαντῶμεν ἀνεπιφυλάκτως «ΟΧΙ». Ποῖα, λοιπόν, τὰ αἴτια; Πρῶτον αἴτιον καὶ κυριώτερον εἶναι ἡ μεγάλη τραγῳδία τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ μὲ ἀφετηρίαν τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς, τὸ Δεκεμβριανὸν 'Εθνοκτόνον κίνημα καὶ ὁ συμμοριτοπόλεμος. Δηλονότι τὸ Κ.Κ.Ε., τὸ ὁποῖον ὑπακοῦον εἰς τοὺς ξένους πάτρωνάς του, ἠθέλησε δι' αἵματος,πυρὸς καὶ σιδήρου νὰ καθυποτάξῃ τὴν Χώραν, τὸ λίκνον τοῦτο τῆς 'Ελευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας.

'Η καταστροφὴ ὑπῆρξε γενικὴ καί, οὕτω, ὁ 'Ελληνικὸς Λαὸς πληρώνει ἀκόμη τὸ ἔγκλημα τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ δὲν θὰ πρέπει οὐδεὶς νὰ λησμονήσῃ καὶ ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ ἀποτελῇ τὸ πρῶτον κατ' αὐτῶν ἐπιχείρημα.

'Αλλά, δὲν δυνάμεθα νὰ παρίδωμεν τὸ γεγονὸς ὄχι τῆς ἀστοργίας τοῦ Κράτους, ἀλλὰ τὴν ἀστοργίαν τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, δηλαδὴ τὸ ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, ὁ ὁποῖος, ἐν πολλοῖς, εἶναι ἄπληστος καὶ ἀδιάφορος ἔναντι τοῦ ἀγῶνος τοῦ Κράτους πρὸς ἐπίλυσιν πολλαπλῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν εἰς κάθε πτυχὴν τῆς συγχρόνου κοινωνίας.

Τὸ ἀστικὸν καθεστὼς γηράσαν, ὅπως εἶναι φυσικὸν εἰς κάθε ζωήν, χρειάζεται ὄχι κατάργησιν, ὄχι ἀνατροπήν, διότι, οὕτω θὰ συμπαρέσυρε ὅλας τὰς ἀξίας καὶ κάθε τι ὡραῖον τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἀνανέωσιν, ἀνακαίνισιν, ριζικὴν μεταρρύθμισιν, συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰς ἀντιλήψεις τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

Σήμερον παλαίουν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς δύο κόσμοι.

'Απὸ Διεθνοῦς πλευρᾶς καὶ διὰ νὰ εἴμεθα εἰς τὸ ἐργατικὸν θέμα μας, παλαίουν πρὸς ἐπικράτησιν, τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τὴν κηδεμονίαν τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως, δύο μεγάλαι Διεθνεῖς 'Εργατικαὶ 'Οργανώσεις, ἡ Συνομοσπονδία τῶν ἐλευθέ-

ρων Ἐργατικῶν Συνδικάτων καὶ ἡ Παγκόσμιος Συνδικαλιστικὴ Ὁμοσπονδία, ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν στέλεχος Λουΐ Σαγιάν.

Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Εἰς τί δύνανται νὰ συντρέξουν τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐργατικὰ καὶ συνδικαλιστικὰ ζητήματα τῆς Χώρας καὶ πῶς δύνανται νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν καὶ ἐντεῦθεν τὸ Ἔθνος;

Ἡ ἀπάντησις εἶναι εὔκολος καὶ πρόχειρος. Καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας τὰ ὁποῖα εἶναι σάρξ ἐκ τῆς σαρκὸς τοῦ Λαοῦ, δύνανται νὰ διαδραματίσουν τὸν ρόλον των.

Μὴ λησμονῶμεν ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ κομμουνισταὶ δὲν ἐλησμόνησαν, πρῶτον τὴν ρῆσιν τοῦ Λένιν: «Λέγε, λέγε, λέγε, στὸ τέλος κάτι θὰ μείνῃ», καὶ δεύτερον τὴν ρῆσιν τοῦ ἄλλου δικτάτορος, τοῦ Χίτλερ: «Ἡ μνήμη τῶν μαζῶν εἶναι βραχεῖα καὶ ἡ ἐπανάληψις χρήσιμος».

Λοιπὸν οἱ κομμουνισταὶ μάχονται ἀκαταπαύστως εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ κυριώτερον εἰς ἕνα λίαν ἐπικίνδυνον τομέα, εἰς τὸν τῆς προπαγάνδας. Ὀφείλομεν λοιπόν, εἰς πᾶσαν στιγμὴν τὰ διὰ τῆς προπαγάνδας ψεύδη των νὰ ἀποκαλύπτωμεν. Ὀφείλομεν, ὁπουδήποτε κι' ἂν εὑρισκόμεθα, εἴτε εἰς τὸ κέντρον, εἴτε εἰς τὴν ἀκροτελεύτητον περιοχὴν τῆς Χώρας μας, νὰ ὑπενθυμίζωμεν τὸ κατὰ τῆς πατρίδος μας ἔγκλημα καὶ τὰς ἀπαιτουμένας θυσίας διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν της.

Πρέπει νὰ σκύψωμεν καὶ ἡμεῖς ἐπάνω εἰς τὸν πόνον τοῦ Λαοῦ καὶ νὰ τὸν διαφωτίζωμεν ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ζητημάτων του.

Ἡ ἀδιαφορία πρὸς τὸ ἠθικὸν καὶ ρεαλιστικὸν περιεχόμενόν των, ἐξασφαλίζει εἰς τοὺς ἀντιπάλους ἕνα τακτικὸν πλεονέκτημα,διότι ὁμιλοῦν, ὁμιλοῦν ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τοῦ λαοῦ διὰ τῆς παραστάσεως ψευδῶν γεγονότων, διὰ τῆς παραποιήσεως τῶν πραγματικῶν γεγονότων, διὰ τῆς ἀσυστόλου ἀποκρύψεως, διὰ τῶν συκοφαντιῶν, πράγματα ἀποτελοῦντα τὴν βάσιν τῆς κομμουνιστικῆς ὁλοκληρωτικῆς προπαγάνδας.

Καί, ἂς εἴπωμεν, ὅτι ἔλαβε χώραν μία ἀπεργία. Πολλάκις ἱστάμενοι ὡς ἐχθροὶ ἔναντι τῶν ἀπεργῶν, οὐδόλως ἐγγίζομεν τὰ ζητήματά των, καθισταμένης τοιουτοτρόπως τῆς ἀδιαφορίας μας, λίαν αἰσθητῆς καὶ φανερᾶς. Τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν. Ἔχομεν καθῆκον νὰ πλησιάσωμεν τοὺς ἀπεργοὺς ὡς συμπαραστάται καὶ φίλοι, ὄχι ὡς ἐχθροί. Καὶ ἂν μὲν ἔχουν δίκαιον θὰ ἀπαλύνωμεν τὸν πόνον των διὰ καταλλήλων λόγων καὶ εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς. Διὰ τὸν Ἕλληνα, τοὐλάχιστον, ἰσχύει: «ὁ λόγος σου μὲ χόρτασε καὶ τὸ ψωμί σου φᾶτο». Ἐὰν δὲ ἔχουν ἄδικον— οἱ κομμουνισταὶ τὸ ἄδικον τὸ ἀντιστρέφουν εἰς δίκαιον ἐκμεταλλευόμενοι τὴν στιγμὴν—θὰ πρέπει καὶ πάλιν νὰ τοὺς πείσωμεν περὶ αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς στροφῆς πρὸς τὴν ἐργατικὴν τάξιν, θὰ στραφῶμεν καὶ πρὸς τὴν ἐργοδοτικὴν καὶ θὰ συμβάλλωμεν εἰς τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων διὰ λόγων καὶ ἐπιχειρημάτων καταλλήλων καὶ θὰ πείσωμεν αὐτὴν περὶ τοῦ ἀδίκου της. Ἡ ἀποστολή μας εἶναι νὰ πείσωμεν τοὺς πάντας. Νὰ διαδραματίσωμεν ρόλον θετικὸν καὶ ἐπικοδομητικὸν καὶ ὄχι ἀρνητικόν.

Οὐδέποτε νὰ δημιουργῶμεν εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν τὴν σύγχυσιν καὶ καχυποψίαν καὶ τὴν ἀντίληψιν ὅτι εἴμεθα ἀσυγκίνητοι ἀπέναντί της, διότι δὲν μᾶς τὰ συγχωρεῖ καὶ πέραν ἡμῶν ποὺ ἐκπροσωποῦμεν τὸ Κράτος, δὲν συγχωρεῖ καὶ τοῦτο, μὴ λησμονοῦντες, ἐν ταὐτῷ, ὅτι ἡ κλασσικὴ μέθοδος κομμουνιστικῆς τακτικῆς εἶναι ἡ διάβρωσις τοῦ ἀστικοῦ κόσμου, διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀδυναμιῶν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας.

Καὶ πολλὰ ἄλλα δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς δραστηριότητός μας: α) Πρὸς ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐργατοϋπαλλιλικῆς τάξεως καὶ β) πρὸς καταπολέμησιν τοῦ μεγάλου ἐχθροῦ αὐτῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ λαοῦ τοῦ κομμουνισμοῦ. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἴμεθα πάντοτε παρόντες μὲ τὴν στοργήν, μὲ τὴν ψυχήν μας, τὴν πειθὼ καὶ τὴν μεγάλην ἀγάπην μας. Μὴ λησμονοῦμεν ὅτι: «Ἀγάπη εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἀγάπη μόνον».

Α. ΚΩΣΤΑΡΑΣ

ΒΙΝΤΜΑΝ
Ο ΔΡΑΚΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
- ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΘΕΩΡΙΑΙ ΒΙΕΝΝΕΖΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ -
- ΕΣΚΟΤΩΝΕ ΥΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΥ; -

Κατὰ τὸ ἔτος 1938 συνετάραξε τοὺς Παρισίους ἡ περίπτωσις ἑνὸς στυγεροῦ δολοφόνου, τοῦ Γερμανοῦ Β ί ν τ μ α ν. Αὐτὸς εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα ἐδολοφόνησε ἓξ ἄτομα μὲ πρωτοφανῆ ψυχραιμίαν. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ἕνας διάσημος Βιεννέζος ψυχίατρος καὶ ἐγκληματολόγος, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης Ἄρπαντ Μικουλάϊ, διερχόμενος ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἐζήτησε νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἐξέτασιν τὸν Βίντμαν, ἐπειδὴ ἀπὸ ὡρισμένα στοιχεῖα εἶχε σχηματίσει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ Γερμανὸς δολοφόνος παρουσιάζει τὰ συμπτώματα ἀνθρώπου εὑρισκομένου ὑπὸ τὸ κράτος ὑπνωτισμοῦ.

Ὁ Γερμανὸς ἀρχικακοῦργος Βίντμαν

Ἡ αἴτησις τοῦ Βιεννέζου ψυχιάτρου ἐγένετο δεκτὴ καὶ ὁ Μικουλάϊ, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο Γάλλων συναδέλφων του καὶ τοῦ διενεργοῦντος τὰς ἀνακρίσεις, ὑπέβαλεν εἰς φρενολογικὴν ἐξέτασιν τὸν Βίντμαν. Ἡ ἐξέτασις διήρκεσεν ἐπὶ δίωρον, μετὰ δὲ τὸ πέρας της ὁ Μικουλάϊ ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς εἰς τὸν ἀνακριτήν:

«Ἡ γνώμη, ποὺ ἐσχημάτισα, ἀναγιγνώσκων τὰς λεπτομερείας τῶν ἓξ ἐγκλημάτων τοῦ Βίντμαν, ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ὑπέβαλα. Πράγματι ὁ Γερμανὸς δολοφόνος ἐνήργει ὑπὸ τὸ κράτος ὑπνώσεως καὶ ὑπὸ τῆς ἐπήρειαν μιᾶς ξένης θελήσεως. Καὶ τοῦτο ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀπαισιώτερος τῶν κακούργων εἶναι ἀδύνατον νὰ σκοτώνῃ τὰ θύματά του μὲ τὴν ψυχραιμίαν ποὺ τὰ ἐσκότωνεν ὁ Βίντμαν. Ἡ περίπτωσίς του ὁμοιάζει μὲ τὴν ἐγκληματικὴν δρᾶσιν τοῦ δυναμιστοῦ τῶν τραίνων, τοῦ Ματούσκα, ὁ ὁποῖος παραληρῶν ἔλεγεν, ὅτι ὁ Λέων—ἕνα μυστηριῶδες διὰ τὴν ἀνάκρισιν πρόσωπον—τὸν ἔβαλε νὰ ἀνατινάσσῃ τὰ τραῖνα».

Ὁ ψυχίατρος Μικουλάϊ, ἀπὸ τὴν δίωρον φρενολογικὴν ἐξέτασιν ποὺ ὑπέβαλε τὸν Βίντμαν, ἐπείσθη, ὅτι οὗτος τὴν στιγμὴν ὅπου ἐπρόκειτο νὰ σκοτώσῃ τὰ θύματά του ἔκλεινε τὰ μάτια του, ἰδρὼς περιέλουε τὸ κορμί του, ἐγίνετο κατάχλωμος καὶ ἐπετίθετο ἐναντίον των ὡς ὑπνοβάτης, ἐγκληματῶν ὑπὸ τὸ κράτος καταληψίας. Χαρακτηριστικὸν ἀκόμη, ὅτι ὁ Βίντμαν ἐξετέλει τὰ θύματά του, ἐνεργῶν σύμφωνα μὲ τὴν θέ-

λησιν ἄλλου, εἶναι καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλους σχεδόν, τὴν Ζανὶν Κέλλερ, τὴν Τζὴν Κόουβεν καὶ τὸν σωφὲρ Κουφφύ, τοὺς ἐσκότωσε διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου, στηρίζων τὸ ρεβόλβερ του εἰς τὸν αὐχένα των. Σημειωτέον, ἐξ ἄλλου, ὅτι πολλὰ ἐξ αὐτῶν δὲν εἶχαν χρήματα μαζί των. Ἀποκλείεται, λοιπόν, ἡ περίπτωσις τῆς ληστείας.

«Ὁ ἐνεργῶν ὑπὸ τὸ κράτος ξένης θελήσεως ἐνόσῳ εὑρίσκεται ἐν ὑπνώσει παθαίνει ψύχωσιν, ἐξήγησεν ὁ Βιεννέζος ἐπιστήμων, καὶ ἐνεργεῖ σπασμωδικῶς καὶ πάντοτε μὲ τὸν ἴδιον τρόπον. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ περίπτωσις τοῦ Βίντμαν. Ἐξεμπέρδευε τὰ θύματά του κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον!».

Εἰς ἐνίσχυσιν τῶν λεγομένων ὑπὸ τοῦ σοφοῦ ἐπιστήμονος ἔρχεται καὶ ἡ κατάθεσις τῆς Ζωρζὲτ Ντυπρέ. Ἡ Ζωρζέτ ἐγλύτωσε ἀπὸ τοῦ Χάρου τὰ δόντια. Ὁ Βίντμαν, ὅπως κατέθεσεν ἡ ἰδία, τὴν παρέσυρεν εἰς τὴν ἔπαυλίν του, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τὴν σκοτώσῃ καὶ αὐτήν, ὅπως καὶ τὴν Ζανὶν Κέλλερ καὶ τὴν Τζὴν Κόουβεν. Καὶ ἡ κακουργία του ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ τὴν πάρῃ καὶ νὰ χορεύσῃ ἐπάνω ἀπὸ τὸ πτῶμα τῆς χορευτρίας Κόουβεν, ποὺ εἶχε θάψει εἰς τὸ ὑπόγειον. Καὶ ἐνῷ ἐχόρευαν, ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ ραδιοφώνου, ἀκριβῶς ὅπως εἶχε σκοτώσει καὶ τὴν Κόουβεν ξαφνικὰ ἡ Ζωρζὲτ τὸν εἶδε νὰ χλωμιάζῃ νὰ κλείνῃ τὰ μάτια του καὶ νὰ τῆς ψιθυρίζῃ, ἐνῷ οἱ θρόμβοι τοῦ ἱδρῶτος ἔτρεχαν ἀπὸ τὸ μέτωπον του:

—Πᾶμε κάτω εἰς τὸ ὑπόγειον!

Καὶ ταυτοχρόνως ἔβγαλε τὸ ρεβόλβερ του. Ἡ Ζωρζὲτ Ντυπρὲ ἀλλόφρων ἔσπευσε πρὸς τὴν ἔξοδον. Πρὸς στιγμὴν μάλιστα ἡ φασματώδης ὠχρότης, ποὺ ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον τοῦ κακούργου, τὴν ἔκαμε νὰ νομίσῃ ὅτι θὰ ἐσωριαζόταν νεκρός.

Λέγει, λοιπόν, ὁ Βιεννέζος ἰατρός:

«Ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ὁ Βίντμαν διετέλει ἐν ὑπνώσει. Ὡς γνωστόν, οἱ κακοῦργοι, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκτελέσουν ἕνα προμελετημένον ἔγκλημά των, δὲν καταλαμβάνονται ἀπὸ τὸν ὑστερισμόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατελαμβάνετο ὁ Βίντμαν, ἀλλὰ μὲ ψυχραιμίαν χτυπᾶνε εἰς τὸ ψαχνό!».

Καὶ ὁ σοφὸς καθηγητὴς ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν ἀνακριτήν, νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τοῦ ὑπνωτισμοῦ τὸν Βίντμαν.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἕνα ἄλλο σοβαρὸν γεγονός, ποὺ ἔρχεται ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ Βίντμαν δὲν ἦτο κύριος τῶν κακούργων πράξεών του. Τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Βίντμαν ἔζη διπλῆν ζωήν. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἐσκότωνε τὰ θύματά του εἰς τὴν αἱματοβαμμένην ἔπαυλιν τοῦ Σαὶν-Κλοῦ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο διῆγε βίον νοικοκυρίστικον εἰς τὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Σεβαστιανοῦ, ὅπου διετήρει εἰς τὴν κρεβατοκάμαρά του εἰκονοστάσιον, μπροστὰ εἰς τὸ ὁποῖον ἔκαμε κάθε βράδυ τὴν προσευχήν του ἐπὶ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ἡ διπλῆ αὐτὴ ζωὴ τοῦ Βίντμαν ἔρχεται ν' ἀποδείξῃ, διατείνονται οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὰ μυστήρια τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ὅτι ὁ Γερμανὸς κακοῦργος ἐμφανίζει ἕνα ἄλλο, ἀλλ' ὄχι ἀσύνηθες ψυχικὸν φαινόμενον, ποὺ λέγεται διπλῆ προσωπικότης. Καὶ ὁ ἐμφανίζων τὸ φαινόμενον αὐτὸ μπορεῖ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος νὰ εἶναι τέλειος νοικοκύρης καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁ ἔσχατος τῶν κακούργων, χωρὶς νὰ ἔχῃ ὅχι συναίσθησιν τῶν ἐγκληματικῶν του πράξεων, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ τὶς θυμᾶται κἄν!

Νὰ πρόκειται ἄρα γε, ἠρώτουν οἱ δύσπιστοι, περὶ προσπαθείας νὰ βγῇ ἀθῷος, διὰ τῆς γνωστῆς μεθόδου τῆς τρέλλας, ὁ Βίντμαν; Ἡ περίπτωσις αὐτὴ ἐλέγχεται ὡς ἀστήρικτος, ἐπειδὴ ἕνας σοφὸς τῆς περιωπῆς τοῦ Βιεννέζου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ὅπως εἶναι ὁ Μικουλάϊ, δὲν θὰ διεκινδύνευε τὸ ἐπιστημονικόν κῦρος του, διὰ νὰ σώσῃ ἕνα κακοῦργον!

Εἰς ἐνίσχυσιν, ἐξ ἄλλου, τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ Μικουλάϊ ἔρχεται καὶ τὸ γεγονός, ὅτι πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Λονδῖνον ἕνας ἐκδιωχθεὶς ἐραστής, ὁ Τζὼν Ράϋτερ, νέος 28 ἐτῶν, ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε νὰ ἐκδικηθῇ τὴν νέαν τοὺ ἀπέκρουε τὴν ἔρωτά του, μίαν πωλήτριαν μυροπωλείου, τὴν Δωροθέαν Στρέϊτερ, κατέφυγεν εἰς ἕνα μέντιουμ, τὸν Γκρένιμπλ, καὶ ἀφοῦ τὸν ὑπνώτισε, τὸν ἐπρόσταξε νὰ σκοτώσῃ τὴν νεαρὰν Δωρο-

ΕΦ - ΜΠΙ - ΑΪ

- ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ -

- 152.000.000 ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΗΜΕΝΑ ΑΤΟΜΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ -

('Αναδημοσίευσις έκ τῆς ἐφημερίδος «"Εθνος» τῆς 7-8-59)

'Υπὸ κ. **RAY FARGAS**

Τὸ Τμῆμα Δακτυλικῶν 'Αποτυπωμάτων τῆς περιφήμου 'Αμερικανικῆς 'Ομοσπονδιακῆς 'Αστυνομίας "Εφ - Μπὶ - "Αϊ ἐώρτασε πρὸ ἡμερῶν τὴν 35ην ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του. Βεβαίως κανεὶς ἀπὸ τοὺς κακοποιοὺς δὲν ἔστειλε... συγχαρητήριον τηλεγράφημα εἰς τὴν 'Υπηρεσίαν καὶ τοῦτο διὰ τὸν ἑξῆς λόγον :

Κάποτε ἕνας Σερίφης τῆς Νέας 'Αγγλίας ἔπιασε τὸ χέρι ἑνὸς κρατουμένου καὶ ἦτο ἕτοιμος νὰ τοῦ πάρῃ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα, ὅταν ἀνεκάλυψε κρυμμένο εἰς τὴν παλάμην τοῦ κρατουμένου, ἕνα χαρτονόμισμα τῶν 100 δολλαρίων.

«Τὸ χαρτονόμισμα αὐτὸ εἶναι δικό σου, τοῦ εἶπε ὁ κρατούμενος, ἐὰν δὲν μοῦ πάρῃς τὰ ἀποτυπώματά μου».

'Ο κρατούμενος εἶχε συλληφθῆ διὰ μίαν μικρὰν παράβασιν καὶ ἐφαίνετο ὡσὰν ἕνας πτωχὸς ἀγρότης. 'Αλλὰ ὅταν ἐξητάσθησαν τὰ ἀρχεῖα δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῆς "Εφ - Μπὶ - "Αϊ ἀπεδείχθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐγκληματίου μεγάλης ὁλκῆς.

'Ο φιλύποπτος Σερίφης ἔστειλε τὰ ἀποτυπώματά του εἰς τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς 'Υπηρεσίας 'Αποτυπωμάτων τῆς "Εφ - Μπὶ - "Αϊ. 'Εντὸς ὀλίγων μόνον ὡρῶν ὁ Σερίφης ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτων ἕνα τηλεγράφημα μὲ τὸ ὁποῖον ἡ 'Υπηρεσία τὸν ἐπληροφόρει ὅτι ὁ «πτωχὸς ἀγρότης» κατεζητεῖτο ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας τῆς Καλιφορνίας, ὑπὸ ἄλλο βεβαίως ὄνομα, διὰ τὴν λῃστείαν 672.000 δολλαρίων καὶ τὸν φόνον τοῦ νυκτοφύλακος τῆς Τραπέζης ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχε λῃστεύσει τὸ ποσὸν αὐτό.

Τὸ 1924 δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Αμερικανικοῦ Κογκρέσσου ἱδρύθη ἡ Κεντρικὴ 'Υπηρεσία 'Αρχείων Δακτυλικῶν 'Αποτυπωμάτων τῆς "Εφ - Μπὶ - "Αϊ. 'Ο πυρὴν τοῦ 'Αρχείου της ὑπῆρξαν τὰ ἀποτυπώματα 800.000 ἀτόμων, τὰ ὁποῖα εἶχον ληφθῆ ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν τοῦ Ληβενγουώρθ τοῦ Κάνσας.

'Αλλὰ ἡ λῆψις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἦτο κάτι γνωστὸν πολὺ πρὶν ὑπάρξουν αἱ φυλακαὶ τοῦ Ληβεντγουώρθ.

Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς «ἐπίσημοι σφραγῖδες» εἰς ἔγγραφα ἐμπορικῶν συμφωνιῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν Βαβυλῶνα καὶ τὴν Κίναν πρὸ 2.000 ἐτῶν.

Τὸ 1684 ὁ δρ. Νεμίας Γκριοῦ, μέλος τῆς Βασιλικῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς, παρετήρησεν ὅτι τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἦσαν τελείως διάφορα ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον, ἀλλὰ δὲν ἐσκέφθη ὅτι εἶχεν ἀνακαλύψει τρόπον πιστοποιήσεως τῆς ταυτότητος ἑνὸς ἀτόμου.

θέαν. Καὶ ὁ Γκρένιμπλ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι τῆς ἀτυχοῦς Δωροθέας, συνωμίλησε μὲ τὴν νέαν διὰ μίαν παραγγελίαν ἀρωμάτων, ἀκριβῶς ὅπως τὸν εἶχεν ὁδηγήσει ὁ κακοῦργος νέος, καὶ ἔπειτα τῆς ἐπετέθη καὶ τὴν ἐστραγγάλισεν, ἐπωφελούμενος τῆς ἀπουσίας τῶν οἰκείων της. 'Η ἀνάκρισις κατώρθωσε νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς ἐκπληκτικὰς αὐτὰς λεπτομερείας τοῦ ἐγκλήματος ἀπὸ τὸν Γκρένιμπλ, τὸν ὁποῖον παρέπεμψεν εἰς τοὺς ψυχιάτρους καὶ ὁ ὁποῖος ἐξεμυστηρεύθη, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὑπνωτισμοῦ, ὅτι ὁ κακοῦργος νέος τὸν ἐπρόσταξε νὰ σκοτώσῃ τὴν ἀτυχῆ Δωροθέαν. Νὰ εἶναι ἄρα γε καὶ ὁ Βίντμαν ὄργανον μιᾶς ἐγκληματικῆς καὶ μυστηριώδους ξένης θελήσεως; 'Ιδοὺ τί διερωτῶνται οἱ Παρισινοί, μετὰ τὴν ἀπροσδόκητον ἐπέμβασιν τοῦ Βιεννέζου ψυχιάτρου.

Κατὰ τοὺς δύο ἑπομένους αἰῶνας πολλοὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες ἔκαμαν παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Ἀλλὰ μόνον τὸ 1858 ἡ λῆψις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἔλαβε μεγάλην ἐφαρμογήν. Τὸ ἔτος αὐτὸ ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ Τζέϊμς Χέρσελ, ἀξιωματικὸς τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ βρεταννικοῦ στρατοῦ εἰς τὰς Ἰνδίας, ἐσκέφθη τὸ πρῶτον νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ὡς μέσον πιστοποιήσεως τῆς ταυτότητος διαφόρων ἀτόμων.

Τὸ 1883 ὁ περίφημος Ἀμερικανὸς εὐθυμογράφος Μάρκ Τουαίν, εἰς τὸ βιβλίον του «Ἡ ζωὴ εἰς τὸν Μισσισιπῆ», περιέγραψε τὴν ἀνακάλυψιν ἑνὸς δολοφόνου ἀπὸ τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα τοῦ ἀντίχειρος τῆς δεξιᾶς του χειρός.

Ἕνα ἄλλο σύστημα πιστοποιήσεως τῆς ταυτότητος ὑπῆρξε πολὺ δημοφιλὲς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Ἦτο τὸ σύστημα Μπερτιγιόν. Βάσει τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἐμετρᾶτο τὸ ἀκριβὲς μῆκος τῶν κυριωτέρων ὀστῶν τοῦ σκελετοῦ ἑνὸς ἀτόμου. Ὁ ἐφευρέτης τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἰσχυρίζετο ὅτι τὸ μῆκος τῶν ὀστῶν ἑνὸς ἀτόμου ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν 20 ἐτῶν δὲν ἀλλάσσει πλέον καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουν δύο ἄτομα εἰς τὸν κόσμον τὰ ὁποῖα νὰ ἔχουν τὰ αὐτὸ ἀκριβῶς μῆκος ὅλων τῶν ὀστῶν των.

Τὸ σύστημα Μπερτιγιὸν ἐγκατελείφθη ὅταν κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς δίκης εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας παρ' ὀλίγον νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον ἕνας ἀθῷος, τὸ μῆκος τῶν ὀστῶν τοῦ ὁποίου ἦτο ἀκριβῶς ἴσον μὲ τὸ μῆκος τῶν ὀστῶν τοῦ πραγματικοῦ ἐνόχου!

Ὁ Ἀμερικανικὸς Στρατός, τὸ Ναυτικὸν καὶ τὸ Σῶμα τῶν Πεζοναυτῶν υἱοθέτησαν πολὺ ἀργότερον τὸ σύστημα λήψεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ σήμερον εἰς τὰ ἀρχεῖα των εὑρίσκονται τὰ ἀποτυπώματα 152.000.000 ἀτόμων.

Τὸ «μέγα ἔτος» τῆς λήψεως ἀποτυπωμάτων εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἦτο τὸ 1943 ὅταν 29.000.000 ἄτομα ἔθεσαν τὰ δάκτυλά των ἐπὶ τῆς μελανωμένης ἐπιφανείας μὲ ρυθμὸν 93.000 ἀτόμων ἡμερησίως.

Ὑπολογίζεται ὅτι ἐὰν τοποθετηθοῦν ἡ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης αἱ καρτέλλαι δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν εἰδικῶν ἀρχείων τῆς Ἔφ - Μπὶ - Ἄϊ θὰ φθάσουν εἰς ὕψος κατὰ 100 φορὰς μεγαλύτερον ἐκείνου τοῦ «Ἐμπάϊρ Σταίητ Μπίλντινγκ» τοῦ μεγαλυτέρου δηλαδὴ κτιρίου τοῦ κόσμου.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἶναι ἀδύνατον εἰς ἕνα ἄτομον νὰ ἀλλάξῃ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα. Πολλοὶ κακοποιοὶ ἐδοκίμασαν νὰ τὰ ἀλλάξουν δι' ἐγχειρήσεως κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτοποθετήθη εἰς τὰς ἄκρας τῶν δακτύλων των δέρμα ληφθὲν ἀπὸ ἄλλο σημεῖον τοῦ σώματός των. Ἡ μέθοδος αὐτὴ ἀπεδείχθη ἄχρηστος διότι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὰ πραγματικὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ κακοποιοῦ ἐμφανίζονται καὶ πάλιν εἰς τὰ δάκτυλά του.

Δέον ἐπίσης νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Εἰδικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἔφ - Μπὶ - Ἄϊ δύναται νὰ ἀνακαλύψῃ εἰς ποῖον ἄτομον ἀνήκουν ὡρισμένα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐντὸς 30′ λεπτῶν τῆς ὥρας. Βεβαίως χρησιμοποιοῦνται ἠλεκτρονικὰ μηχανήματα πρὸς κατάταξιν καὶ διαλογὴν τῶν ἀποτυπωμάτων.

Διὰ τῆς μεθόδου τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων συλλαμβάνονται κατὰ μῆνα 1.000 κατὰ μέσον ὅρον ἄτομα, τὰ ὁποῖα παρέβησαν καθ' οἱονδήποτε τρόπον τοὺς νόμους τῆς ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΠΟΛΙΑ ΜΕ ΚΥΝΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΛΤΙΜΟΡΗΝ

'Εκ τοῦ περιοδικοῦ «The Police Chief», κατὰ μετάφρασιν 'Υπαστυνόμου Α' κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΙΟΝΤΟΥ**

Εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν τῆς πόλεως Βαλτιμόρη τῆς Πολιτείας Maryland τῶν Η.Π.Α. προσελήφθησαν τὴν 18ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1956 δύο ἀστυνομικοὶ κύνες, οἵτινες ἐδόθησαν πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς δύο πεπειραμένους ἀστυνομικοὺς (ἀστυφάλακας), συμφώνως πρὸς τὸ ὑπὸ δοκιμὴν πρόγραμμα τῆς Διευθύνσεως. 'Η ἐν λόγῳ δοκιμὴ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους διεπιστώθη ὅτι παρουσίαζε θετικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν ἀστυνόμευσιν τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως. Κατὰ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς 'Ιουνίου 1957 ἐξελέγησαν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθυνσεως δεκατέσσαρες ἀστυφύλακες μετὰ τῶν ἰσαρίθμων νεοαγορασθέντων κυνῶν καὶ ἐστάλησαν πρὸς καθημερινὴν ἐκπαίδευσιν μέχρι πρώτης Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

'Η ἐν λόγῳ δύναμις ἀποτέλεσεν χωριστὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ στοιχεῖα (K. 9 Corps) καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ πρόγραμμα τῆς περιπολίας δι' ἑνὸς ἀνδρὸς καὶ ἑνὸς κυνὸς ἀνὰ τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως.

Αὕτη ἐκτελεῖτο κατ' ἀρχὰς τὰς βραδυνὰς ὥρας τῆς Παρασκευῆς καὶ τοῦ Σαββάτου εἰς ἅπαντα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως ἔνθα παρετηρεῖτο μεγαλυτέρα ἐγκληματικότης. 'Αργότερον διεπιστώθη ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐν λόγῳ προγράμματος παρουσίαζεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, πρᾶγμα ὅπερ, τῇ εἰσηγήσει τοῦ 'Αστυνομικοῦ 'Αρχηγοῦ

κ. James M. Hepbon, ἐνεκρίθη ὡς νέα ἀστυνομικὴ δύναμις (K. 9 Corps) ὑπὸ τοῦ Δημάρχου καὶ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως.

Προϊστάμενος τῆς 'Υπηρεσίας (K. 9 Coprs) ὡρίσθη εἷς 'Αστυνόμος καὶ βοηθὸς αὐτοῦ εἷς 'Υπαστυνόμος, δύο ἀρχιφύλακες, τεσσαράκοντα ἀστυφύλακες, τεσσαράκοντα πέντε κύνες,, δύο πολῖται ἐκπαιδευταὶ καὶ ἐχορηγήθησαν τὰ ἀνάλογα τεχνικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ μέσα διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀνδρῶν καὶ κυνῶν. Ταύτοχρόνως ἐφηρμόσθη εἰς μεγαλυτέραν ἔκταοιν τὸ πρόγραμμα τῆς περιπολίας ἀνὰ τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως διὰ δέκα ἓξ ἀστυφυλάκων πεζῆ μὲ κύνες ὡς καὶ ἓξ αὐτοκινήτων ἐφοδιασμένων μετὰ ραδιοτηλεφώνων.

'Η ἐκλογὴ τῶν ἀνδρῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας μετὰ τῶν κυνῶν ἐγένετο μετὰ προσοχῆς, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προγράμματος τούτου. Διεπιστώθη ὅτι ἡ ἐπιλογὴ τῶν ἀνδρῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας μετὰ τῶν κυνῶν τυγχάνει ὑψίστης σημασίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προγράμματος.

"Απαντες οὗτοι ἐκλέγονται μετὰ προσοχῆς καὶ ἐξετάζεται ἐὰν κέκτηνται τοὺς κάτωθι ὅρους :

α) Οὗτοι δέον νὰ διαμένωσι εἰς οἰκίας καταλλήλους, περιφραγμένας καὶ μὲ χώρους ἀνέτους παραμονῆς τῶν ἀστυνομικῶν κυνῶν, β) ἡ σύζυγος, τὰ τέκνα καὶ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας τούτων δέον ν' ἀγαποῦν τοὺς κύνας καὶ νὰ δύνανται νὰ τοὺς παρέχωσι κατάλληλον περιποίησιν, γ) δέον νὰ ἔχωσι καλὴν διαγωγὴν καὶ νὰ εἶναι καλοὶ οἰκογενειάρχαι, δ) δέον νὰ ἔχωσι ἐκτὸς τῶν ὑπηρεσιακῶν αὐτοκινήτων καὶ ἰδιωτικὰ τοιαῦτα διὰ τὴν μετακίνησιν καὶ μεταφορὰν τῶν κυνῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀπαιτηθῆ καὶ ε) δέον νὰ ἔχωσι προσωπικὴν πεῖραν καὶ γνώσεις, προκειμένου νὰ περιποιηθῶσιν ἢ νὰ μεριμνήσωσι διὰ τοὺς κύνας.

Οἱ κύνες ἐκλέγονται ὑπὸ ἐπιτροπῆς τῆς Διευθύνσεως καὶ δέον νὰ εἶναι ἄρρενες Γερμανικῆς ράτσας σέφερς (shephers) καὶ ἡ ἡλικία των νὰ εἶναι κάτω τῶν τριῶν ἐτῶν.

'Η διαμονὴ τῶν κυνῶν εἰς τὰς οἰκίας ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ἄνετος, νὰ ἐκπληροῖ ὅλους τοὺς ὅρους ὑγιεινῆς καὶ διατροφῆς.

'Ως τροφὴ τούτων χορηγοῦνται ἐκ τῆς Διευθύνσεως μπισκότα καὶ διάφορα κονσερβοειδῆ κρέατα, τὰ δὲ ἔξοδα διατροφῆς ἀνέρχονται εἰς διακόσια δολλάρια κατ' ἔτος, ἤτοι εἰς 6.000 δραχμάς.

"Εκαστος ὑπάλληλος ἔχει ἐκπαιδευθῆ νὰ διατηρῆ τὸν κύνα του κατάλληλον, προετοιμασμένον πάντοτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς 'Αστυνομικῆς περιπολίας, πῶς νὰ δίδῃ εἰς τοῦτον τὸ σύνθημα ἐπιθέσεως, ἀνεύρεσιν ἰχνῶν καὶ ἐκ τούτων τὴν σύλληψιν τῶν ἐγκληματιῶν, ὡς καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις.

'Η ὑπηρεσία τῆς ἀστυνομικῆς μονάδος (K. 9 Corps) διεξάγεται εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως καὶ ἐκτελεῖται πεζῆ ὑπὸ τριῶν ἀλλαγῶν κατὰ 20ωρον, ἤτοι πρώτη ἀλλαγὴ ἀπὸ 7—15ης, δευτέρα ἀλλαγὴ ἀπὸ 15—23ης καὶ τρίτη νυκτερινὴ ἀπὸ 23—7ης πρωϊνῆς ὥρας. 'Εκ παραλλήλου ἐκτελεῖται περιπολία ὑπὸ αὐτοκινήτων ἐφοδιασμένων μετὰ ραδιοτηλεφώνων καὶ ἐπιβαινόντων αὐτῶν δύο ἀνδρῶν καὶ ἑνὸς κυνός, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἀπὸ 1ης—9ης πρωϊνῆς.

Κατὰ τὰς ὥρας ἐκτὸς ὑπηρεσίας καὶ ἀναπαύσεως, ἡ ἐκπαίδευσις συνεχίζεται μὲ τὸν αὐτὸν κανονικὸν ρυθμόν, πρὸς ἱκανοποιητικωτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ προγράμματος. Οἱ περιπολοῦντες ἀστυνομικοὶ μετὰ τῶν κυνῶν ἐκτελοῦν περισσότερον περιπολίαν εἰς τὰς περιοχὰς ἔνθα παρατηρεῖται μεγαλυτέρα ἐγκληματικότης, πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν ἀδικημάτων. Οὗτοι ἔχουσι συνεχῆ ἐπαφὴν μετὰ τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως διὰ τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐγκατεστημένων ἀστυνομικῶν τηλεφωνικῶν συσκευῶν καὶ διὰ τῶν λειτουργούντων ραδιοτηλεφώνων μεταξὺ κέντρου καὶ περιπολούντων ἀστυνομικῶν αὐτοκινήτων, ἐνημερουμένων πάντοτε περὶ τῶν τυχὸν συμβάντων εἰς τὴν περιοχὴν καὶ ἐπέμβασιν τούτων.

Καθ' ἑκάστην συντάσσεται ἡμερήσιον δελτίον περὶ τῶν συμβάντων καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Ἐὰν εἰς μίαν τῶν περιφερειῶν τῆς πόλεως παρατηρηθῇ μεγαλυτέρα ἐγκληματικότης καὶ ἔχει ἀνάγκην ἐνισχύσεως ἀποστέλλεται τοιαύτη ἄνευ χρονοτριβῆς.

Κατὰ κανόνα ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ ἐκτελοῦντος περιπολίαν ἀστυνομικοῦ μετὰ τοῦ κυνὸς δὲν ἐπιτρέπεται, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον τότε καὶ ἐφ' ὅσον εἰδικοὶ λόγοι τὸ ἐπιβάλλουσι πρὸς ἄμεσον ἐπέμβασιν εἰς σημεῖον ἔνθα ἔλαβε χώραν σοβαρὰ ἐγκληματικὴ πρᾶξις.

Πολλὰ εἶναι τὰ ὀφέλη ἐκ τῆς περιπολίας ὑπὸ τοῦ περιπολοῦντος ἀστυνομικοῦ καὶ κυνὸς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πάρκα τῆς πόλεως, στατιστικῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταμετρηθῶσι πόσον ψυχολογικῶς συντελοῦν εἰς τὴν πρόληψιν τῶν ἀδικημάτων.

Πάντως ὅμως δυνάμεθα νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως ὅτι ἔχουσι ἐπιτευχθῆ καλὰ ἀποτελέσματα ἐκ τοῦ ἐφαρμοσθέντος τούτου προγράμματος ἰδίᾳ δὲ εἰς ἐπιθέσεις κατ' ἀτόμων, κεκρυμμένων κλεπτῶν, διαρρηκτῶν, εἰς οἰκήματα καὶ πάρκα, εἰς περιπτώσεις βιαίων συγκρούσεων ἀστυνομικῶν μετὰ κακοποιῶν, συλλήψεων ἀτόμων, παρακολουθήσεων, ἀνεύρεσιν κεκρυμμένων ἀντικειμένων ἢ ζώων εἰς ἀφανῆσημεῖα. Ἐπίσης ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀνεύρεσις ἀτόμων ὑπόπτων ἢ ἐνόχων εἰς ἐγκληματικὰς πράξεις ἐξ ἐγκαταλειπομένων ἀντικειμένων παρ' αὐτῶν. Ἀκόμη παρετηρήθησαν συλλήψεις κακοποιῶν νοσηλευομένων εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικὰς ἐχόντων σχέσιν μὲ προσφάτως διαπραχθείσας ἐγκληματικὰς πράξεις. Οἱ περιπολοῦντες κύνες εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πάρκα δημιουργοῦν συνάμα ἀγάπην καὶ καλὰς σχέσεις μὲ τὸ κοινόν.

Ἀναγνωρίζουν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περιπολίας ἐπαγγελματίας καὶ καταστηματάρχας καὶ γενικὰ δίδουν τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι εἶναι πιστοὶ φρουροί των.

Πολλάκις ἡ μονὰς (K. 9 Corps) ἐκλήθη νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας της καὶ ἐκτὸς τῆς περιφερείας της.

Εἰς τὸν οἰκεῖον τύπον δημοσιεύονται συχνὰ ἐπιτυχίαι ταύτης καὶ εἰς τὴν ραδιοτηλεόρασιν τῆς πόλεως δίδονται συχναὶ παραστάσεις. Μεταξὺ τῶν ἄλλων τονίζεται εἰς τὸ πρόγραμμα ὅτι ἑνὸς ἀστυνομικοῦ μπορεῖτε νὰ διαφύγετε ἀλλὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ κυνὸς ὄχι. Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις τῆς πόλεως Βαλτιμόρης ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ παραγωγοὺς κινηματογραφικῶν ταινιῶν τοῦ Χόλλυγουντ καὶ ἐνέκρινεν τὴν λῆψιν ταινιῶν παρ' αὐτῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ καθώρισε πρόσωπα καὶ κύνας τῆς (K. 9 Corps) ἅτινα θὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ γύρισμα τῶν ταινιῶν, σχέσιν ἐχουσῶν μὲ τὰ θετικὰ ὑπηρεσιακὰ ἀποτελέσματα τῆς (K. 9 Corps).

Δ. ΛΙΟΝΤΟΣ

Τὸ σπίτι τοῦ ἐγκλήματος

(Ὑπὸ Τριστὰν Μπερνὰρ)

Ἐλεύθερη διασκευὴ **Δ.Μ.Κ.**

Ἀπόγευμα. Ὥρα 6.30΄. Ὁ ἥλιος γέρνει πρὸς τὴν Δύση. Μπροστὰ σ'ἕνα ἰσόγειο, παλαιοῦ ρυθμοῦ, σπιτάκι, τῆς ὁδοῦ Κολωνοῦ 14, τρεῖς ἄνθρωποι, ὁ Τάκης (ἐρασιτέχνης ἀστυνομικός), ὁ Γιῶργος (βοηθός του) καὶ ὁ μπάρμπα-Γιάννης (κλειδαρᾶς), συζητοῦν σὲ σοβαρὸ τόνο.

—«Αὐτὸ εἶναι τὸ σπίτι ποὺ ἔγινε τὸ ἔγκλημα. Μὰ ὁ κύριος Ἀστυνόμος δὲν φάνηκε ἀκόμη», λέγει ὁ Τάκης. Καὶ συνεχίζει «Τὸ ραντεβοῦ μας ἦταν στὶς 6.30΄. Κάτι θὰ τὸ ἀπησχόλησε στὸ Τμῆμα. Ἐγὼ ὅμως θὰ ἤθελα νὰ τελειώνω. Πρέπει νὰ ἐξετάσω τὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος τὸ γρηγορώτερο, γιατὶ κάθε λεπτὸ ποὺ περνάει ἐξαφανίζει τὰ ἴχνη καὶ μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴ σύλληψι τοῦ ἐνόχου. Ἂς ἀρχίσουμε τὴ δουλειά μας. Ποιός ἔχει τὸ κλειδί; Πρέπει νὰ μποῦμε...».—

—Ἐγὼ τὸ ἔχω. Μοῦ τὸ ἔδωσε ὁ κ. Διοικητὴς νὰ σᾶς ἀνοίξω; ρωτάει ὁ μπάρμπα Γιάννης.

—Ἐμπρὸς λοιπὸν ἄνοιξε. Τί κάθεσαι;.

—Ὁρῖστε, περᾶστε.

Ἡ πόρτα ἄνοιξε. Μπαίνουν καὶ οἱ τρεῖς. Τὰ βήματά τους ἀκούγονται βροντερὰ καθὼς περπατοῦν πάνω στὴν πλακόστρωτη αὐλή.

—Νομίζω πὼς αὐτὸ εἶναι τὸ δωμάτιο ποὺ ἔγινε τὸ ἔγκλημα. Ἔτσι δὲν εἶναι Γιῶργο;, λέγει ὁ Τάκης πρὸς τὸ βοηθό του.

—Μὰ βέβαια αὐτὸ εἶναι. Ἔτσι εἶπε ὁ κ. Διοικητής. Ἀλλὰ εἶναι κλειδωμένο. Μπάρμπα-Γιάννη μὴν κάθεσαι. Ἄνοιξε τὴν πόρτα.

—Δὲν ἔχω τὸ κλειδί. Τὸ κράτησε ὁ Διοικητής.

—Δὲν πειράζει. Τὰ ἐργαλεῖα σου μποροῦν νὰ μᾶς βοηθήσουν. Γι'αὐτὸ ἄλλωστε σὲ πήραμε κοντά μας. Ἐμπρὸς λοιπόν.

Ἡ πόρτα ἄνοιξε χωρὶς πολλὴ δυσκολία. Ὁ κλειδαρᾶς ἀνάβει τὸ φῶς. Μπαίνει πρῶτος μέσα ὁ ἐρασιτέχνης ἀστυνομικός, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν βοηθό του.

—Ἐμπρὸς τώρα. Ἂς ἐφαρμόσουμε τὶς μέθοδες τοῦ Σέρλοκ Χόλμς. Αὐτὸ εἶναι τὸ δωμάτιο τοῦ θύματος. Ἡ ἔρευνα καὶ οἱ παρατηρήσεις ποὺ θὰ κάνω, πρέπει νὰ ὁδηγήσουν ἀσφαλῶς καὶ γρήγορα, στὴ σύλληψι τοῦ δράστου.

Ὁ μπάρμπα Γιάννης, βλέποντας πὼς ἡ ἀποστολή του τελείωσε, ξεκινάει νὰ φύγῃ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐρωτᾷ :

—Μὲ χρειάζεσθε ἄλλο ἐμένα; Πρέπει νὰ γυρίσω στὸ μαγαζί μου, νὰ κανονίσω τοὺς μαστόρους γιὰ αὔριο καὶ νὰ τὸ σφαλίσω. Θέλετε νὰ πῶ τίποτε στὸν κύριο Διοικητή; Τὸ μαγαζί μου εἶναι κοντὰ στὸ Τμῆμα.

—Καλά, πήγαινε. Δὲν σὲ χρειαζόμαστε ἄλλο. Ἂν δῇς τὸν κύριο Ἀστυνόμο, πές του πὼς εἴμαστε ἐδῶ καὶ τὸν περιμένουμε. Φεύγοντας, κλεῖσε σὲ παρακαλῶ τὴν ἐξώπορτα. Ἀπαντᾷ μὲ στόμφο ὁ Τάκης.

Κι'ὁ μπάρμπα-Γιάννης ἔφυγε. Στὸ δωμάτιο ἔμειναν ὁ ντετέκτιβ καὶ ὁ βοηθός του.

—Τώρα στὴ δουλειά. Σὺ Γιῶργο νὰ σταθῇς ἐκεῖ στὸ παράθυρο καὶ νὰ παρακολουθῇς ἀπὸ τὶς γρίλλιες, χωρὶς νὰ φαίνεσαι, τὴν κίνησι ἔξω, μήπως δῇς κανένα ὕποπτο. Δὲν ἀποκλείεται νὰ μᾶς παρακολουθῇ ὁ δράστης. Κατάλαβες;

—Μάλιστα, κύριε Τάκη.

Ἐνῷ ὁ Γιῶργος πιάνει θέσι πίσω ἀπὸ τὶς γρίλλιες, ὁ ντετέκτιβ μονολογεῖ.

«Εἶναι ἀναμφισβήτητο, ὅτι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη σ'αὐτὴν τὴν κάμαρα. Τὸ θῦμα δέχτηκε ξαφνικὰ ἐπίθεσι τοῦ ἐγκληματία ἐκ τῶν ὄπισθεν, τὸ χτύπησε στὸ κεφάλι μὲ χοντρὸ ξύλο ἢ σίδερο. Τώρα βρίσκεται στὸ Νοσοκομεῖο, δὲν ἔχει συνέλθη ἀ-

κόμη καὶ δὲν τοῦ πῆραν τὴν κατάθεσί του. Τὰ ἐλατήρια εἶναι μᾶλλον ἄγνωστα. 'Ο φίλος μου, ὁ 'Αστυνόμος, δὲν ἀποκλείει καὶ ἐρωτικὴ ἀντιζηλία. Γιατί ἄρά γε;...Δὲν μοῦ ἐξήγησε. Μὲ παρεκάλεσε μόνον νὰ τὸν βοηθήσω νὰ διεαλευκάνῃ τὸ ἔγκλημα καὶ μοῦ ὑποσχέθηκε νὰ μοῦ κάνῃ τὴ σχετικὴ ρεκλάμα στὸν τύπο μὲ τοὺς ρεπόρτερ τῶν ἐφημερίδων. "Ας κυττάξουμε λοιπὸν τί στοιχεῖα μποροῦμε νὰ βροῦμε ἐδῶ».

Κυττάζοντας ξαφνικὰ ἕνα τραπεζάκι, πάνω στὸ ὁποῖον βρίσκονται ἀνακατεμένα μερικὰ χαρτιά, συνεχίζει.

«Τὸ θῦμα καθότανε ἐκεῖ καὶ ἔγραφε, ὁπόταν μπῆκε ἀθόρυβα ὁ δράστης καὶ τὸ κτύπησε στὸ κεφάλι». 'Αλλὰ τί τάχα νὰ ἔγραφε; Τίποτε δὲν φαίνεται γραμμένο σ' αὐτὰ τὰ χαρτιά. Περίεργο..."Ισως καὶ νὰ μὴν ἔγραφε».

'Η ματιά του πέφτει στὸ πάτωμα. Λίγη σκόνη κάπου σ'ἕνα μέρος, τοῦ κινεῖ τὴν περιέργεια. Γιὰ λίγο ὅμως, γιατὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ τὴν φέρανε οἱ ἴδιοι μπαίνοντας στὸ δωμάτιο. "Ενα καδράκι στὸν τοῖχο, φαίνεται μετακινημένο προσφάτως. Αὐτὸ τοὐλάχιστον συμπεραίνεται ἀπὸ τὴ γραμμὴ τῆς σκόνης στὸ κάτω μέρος. Κάποιος θέλησε νὰ τὸ φέρῃ στὸ ἴδιο καὶ αὐτὸς δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀγαπάῃ τὴν τάξη ἂν καὶ ἐκεῖ μέσα μᾶλλον ἀταξία ἐπικρατοῦσε. Καὶ ὁ ντετέκτιβ συνεχίζει θριαμβευτικὰ τὸ μονόλογό του.

«"Α! Αὐτὸ εἶναι. Τὴν ἀταξία τὴ δημιούργησε ὁ δράστης, ψάχνοντας γιὰ λεφτά. Γιὰ χρήματα καὶ γιὰ τιμαλφῆ ἔψαχνε. Νὰ τὸ ντουλάπι...Μπά...εἶναι κλειδωμένο. Φαίνεται πὼς δὲν πρόφτασε νὰ τ'ἀνοίξῃ. Μὰ τότε θἄρθῃ ξανά».

—Γιῶργο, βλέπεις τίποτε τὸ ὕποπτο;

—"Οχι. Μόνον περαστικοὶ διαβάτες.

—"Ελα νὰ κρυφτοῦμε πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ νὰ παραφυλάξουμε. 'Ασφαλῶς ὁ δράστης θὰ ἐπιστρέψῃ σὲ λίγο γιὰ ν'ἀνοίξῃ τὸ ντουλάπι. Εἶμαι ἀπόλυτα βέβαιος γι' αὐτό. Κι'ἔτσι θὰ πιαστῇ σὰν τὸν ποντικὸ στὴ φάκα. Θὰ εἶναι μιὰ ἐπιτυχία πρώτης τάξεως.

Σβύνοντας τὸ φῶς περιμένουν σὲ μιὰ γωνία. 'Ο βοηθὸς ἀπευθύνεται στὸν ντετέκτιβ καὶ λέγει χαμηλόφωνα.

—Δίκηο ἔχεις κ. Τάκη. 'Ο ἐγκληματίας θὰ ἐπιστρέψῃ σύντομα. Σ'ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ ἔργα, ὁ ἔνοχος ξαναγυρίζει στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος, γιατὶ φέρνοντας στὸ νοῦ του ξανὰ ὅλες τὶς λεπτομέρειες, νομίζει πὼς κάτι ξέχασε καὶ φοβᾶται, μήπως ἄφισε κανένα ἴχνος, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ τὸν ἀποκαλύψῃ ἡ 'Αστυνομία. 'Εδῶ ὅμως εἶναι καὶ τὸ ντουλάπι. 'Ακριβῶς στὴν περίπτωσί μας ὁ δράστης θἄρθῃ γιὰ νὰ ψάξῃ τὸ ντουλάπι.

— Σσσουτ... "Ακου, ἄνοιξε ἡ ἐξώπορτα. "Ερχεται πρὸς τὰ ἐδῶ. Προσοχή, μόλις ἀνοίξῃ αὐτὴ τὴ πόρτα, ἐγὼ θ' ἀνάψω τὸ φῶς καὶ θὰ πέσουμε ἀπάνω του.

Στὴν πλακοστρωμένη αὐλὴ ἀκούγονται τὰ βήματα κάποιου ποὺ πλησιάζει. Φθάνει στὴν πόρτα καὶ κτυπάει διακριτικά, λὲς καὶ δὲ θέλει ν' ἀνησυχήσῃ τοὺς ἐνοίκους. 'Η πόρτα ἀνοίγει. Τὸ φῶς ἀνάβει.

— Ψ'ηλὰ τὰ χέρια... Παραδώσου, φωνάζει ὁ ντετέκτιβ.

— Ποιὸν νὰ πιάσουμε κύριε Τάκη ; Εἶναι ὁ κλειδαρᾶς, ὁ μπάρμπα–Γιάννης. λέγει ὁ βοηθός.

— Τί ;... Ποιὸς εἶναι ;... 'Ο κλειδαρᾶς;... Τὶ θέλει πάλι ἐδῶ ;

Καὶ ὁ κλειδαρᾶς λύνει τὴν ἀπορία τοῦ ντετέκτιβ.

— Μὲ συγχωρεῖτε. Εἶδα τὸν κ. διοικητὴ καὶ μοῦ εἶπε νὰ σᾶς εἰδοποιήσω πὼς δὲν ἔγινε ἐδῶ τὸ ἔγκλημα. Λάθος. Καταλάβατε ; Δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ σπίτι ποὺ βρέθηκε ὁ χτυπημένος. Λέει, πὼς ἡ πρᾶξις ἔγινε στὸ σπίτι τοῦ ἀριθμοῦ 84 καὶ ὄχι ἐδῶ στὸ 14. 'Εκεῖ μᾶς περίμενε, ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸ κλειδὶ (μοῦ τὸ εἶχε δώσει, βλέπετε ἐμένα) καὶ γύρισε στὸ Τμῆμα. "Ηταν στενοχωρημένος γιὰ τὴν παρεξήγησι.

— Τὶ λὲς Χριστιανέ μου ; τὸν διακόπτει ὁ ντετέκτιβ. "Αλλο πάλι τοῦτο. Γιατὶ

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

.....

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ τάχει χαμένα... Καὶ ἐλπίζει συγχρόνως...

Κυττάζει κάθε σπίτι, κάθε διαβάτη, κάθε πρόσωπο... Πιστεύει ὅτι, ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα, θὰ γίνῃ κάποιο θαῦμα... Ὅτι δηλαδή, σὲ κάποια στροφὴ τοῦ δρόμου, μιὰ γυναίκα πολὺ ὄμορφη, κι' ἕνας ἄντρας πολὺ δυνατός, θὰ τὸν ἀναγνωρίσουν καὶ θὰ τόνε πάρουν στὴν ἀγκαλιά τους. Τὸ ἐλπίζει καὶ τὸ φοβᾶται μαζί... Φοβᾶται τὴν ὥρα ἐκείνη, ποὺ θὰ χωρίσῃ ἡ ζωή του στὰ δύο... Χθὲς σήμερα... πρὶν-μετά... παρελθὸν-παρόν...

Μὰ ὄχι... Κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς του, αὐτὴ τὴ στιγμή, ὁ πατέρας του κι' ἡ μητέρα του περπατᾶνε σὲ μιὰν ἄλλη συνοικία...

Θὰ πάῃ κι' αὐτὸς ἐκεῖ;... Ὄχι! Ὄχι! Αὔριο!...

Πάντοτε ἔβλεπε χωριστὰ τὴ δραπέτευσή του, κι' ὕστερα τὴν ἔρευνα γιὰ τοὺς γονεῖς του...

Ὅλα ἔγιναν τόσο γρήγορα, μετὰ τὸ Τερνεραί!!!... τόσο γρήγορα!!!...

Ἀρκετὰ γιὰ σήμερα!!! Αὔριο πάλι!!!..

Κι' ἡ νύχτα ἔφτασε κι' ὅλας... Καὶ μαζί της ἔφτασαν κι' οἱ συνηθισμένοι νυχτερινοὶ σύντροφοι τῶν μικρῶν ἄγριων παιδιῶν :... Ἡ ἀπελπισία, δηλαδή, ἡ μοναξιά, ἡ ἀπαισιοδοξία ὅτι ὅλα θὰ ἀποτύχουν...

Αὔριο... Τί θὰ γίνῃ αὔριο ;... Μιὰ ἄγνωστη, κρύα, ἀδυσώπητη ζωὴ τὸν κύκλωσε ξαφνικά... Ὁ μικρὸς δραπέτης ἔνοιωσε φόβο, ἀγωνία, πανικό...

Καὶ μέσα στὸ χείμαρρο τῶν σκιῶν ποὺ συμπλέκονταν στὴ φαντασία του, ἔφερε

δὲν τὸ ξεκαθάριζε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὁ εὐλογημένος... ; Κρῖμα τοὺς κόπους μας... Γι' αὐτὸ δὲν εὕρισκα ἴχνη σ' αὐτὸ τὸ παληόσπιτο. Πᾶμε Γιῶργο...

— Μπράβο λάθος!.., λέγει ὁ βοηθός. Καλὰ ποὺ δὲν μᾶς πῆραν χαμπάρι αὐτοὶ ποὺ κάθονται ἐδῶ καὶ οἱ γείτονες. Θὰ τρώγαμε ξύλο... Πᾶμε κὺρ Τάκη τὰ λάθη ἀνθρώπινα...

Ὁ μπάρμπα-Γιάννης μένοντας μόνος, σιγοψυθιρίζει : «Αὐτοὶ οἱ νεαροὶ ποὺ θέλουνε νὰ κάνουνε τοὺς ἀστυνομικούς, τοὺς ντετέκτιβ, ὅπως τοὺς εἶπε ὁ κ. Διοικητής, ὅλο, τοὺς ἔξυπνους κάνουνε καὶ πέφτουν σὲ γκάφες. Τώρα φύγανε καὶ ἀφίσανε τὸ ξένο σπίτι ἀνοιχτό. Ἂς κλειδώσω τώρα ἐγὼ γρήγορα κι' ἂς φύγω, μὴν πιάσουν ἐμένα γιὰ διαρρήκτη».

Κλειδώνει καὶ φεύγει. Ἀπομακρυνόμενος, γυρίζει, κυττάζει πίσω καὶ μονολογεῖ.

«Καλὰ ποὺ πῆγα στὸν κ. Διοικητή. Ἀκόμη ἐδῶ θὰ ἦσαν καὶ ὁ Θεὸς ξέρει τὶ θὰ γινότανε, ἂν παρουσιάζονταν οἱ νοικοκυραῖοι».

Δ. Μ. Κ.

στὴ θύμησή του τὸ Τερνεραὶ καὶ ἕνα παράπονο αἰστάνθηκε μέσα του, ἕνα πελώριο, νοσταλγικὸ παράπονο γιὰ 'κείνη τὴ ζωή...

Πόσο ὄμορφα θὰ ἦταν ἂν βρισκόταν αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸν κοιτώνα του!!! Νὰ μποροῦσε νὰ κρυφτῇ κάτω ἀπ' τὰ σκεπάσματά του!!! ν' ἀκούῃ ἀπὸ μακριά, στὰ ζεστά, τὴν φυσαρμόνικα τοῦ βελούδου, τὰ «λές;» τοῦ Μάρκ, τὰ «παρὰ νὰ» τοῦ Οὐσσόν!!!... Νὰ νοιώθῃ πάνω στὸ μάγουλό του τὰ ἀνάλαφρα καὶ ἐλαφρὰ ἀρωματισμένα μαλλιὰ τῆς 'Αρχ...

Στὴ θύμησή της τινάζεται ἀπότομα... Θέλει νὰ τὴ διώξῃ μακριὰ ἀπ' τὴ σκέψη του... Τοῦ κάνει τόσο κακὸ νὰ συλλογίζεται τὴν καλωσύνη της!!!...

Μὲ ὀρθάνοιχτα μάτια ἐξακολουθεῖ νὰ κυττάζῃ κατὰ πρόσωπο, μέσα στὸ σκοτάδι, τοὺς διαβάτες, ποὺ ὅλο καὶ περισσότερο βιάζονται νὰ γυρίσουν σπίτι τους...

Νάτοι λοιπόν, κύριος καὶ σκύλος, σὰν χαμένοι στὴ μεγάλη πολιτεία, νὰ περπατοῦν μὲ ἀργὰ βήματα μέσα στὴν πολυκοσμία ποὺ εἶναι οἱ δρόμοι, ἀνάμεσα σ' αὐτὲς τὶς κυψέλες, ποὺ εἶναι τὰ σπίτια...

Ἔχει κι' ὅλας παραχορτάσει ἀπὸ προθῆκες καταστημάτων... Δὲν χαζεύει πιά... Δὲν τοῦ κάνουν ἐντύπωση...

Ἔχει ἀκόμα παραχορτάσει ἀπὸ πρόσωπα... Εἶναι τόσων λογιῶν!!! Κι' ὅμως ὅλα τους εἶναι ξένα καὶ ἐχθρικὰ σ' αὐτόν!!!

Δὲν ξέρει, οὔτε μπορεῖ νὰ φαντασθῇ ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπ' τοὺς περαστικοὺς εἶναι ἀδιάφοροι, ὁ ἕνας γιὰ τοὺς ἄλλους... Τοὺς νομίζει ἑνωμένους, ἀγαπημένους, συντρόφους στὴ μεγάλη ζωή... Νομίζει ὅτι ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ εἶναι τὸ Παρίσι ὁλόκληρον, κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη αὐτός, καταμόναχος.

Ὄχι μόνος!... Ὁ σκύλος τὸν ἀκολουθεῖ ἢ μᾶλλον τὸν συντροφεύει μὲ ἀκανόνιστα βήματα... τρία ὁ σκύλος... δύο αὐτός...

Τὸν συντροφεύει ὁ σκύλος, ποὺ δὲν ξέρει οὔτε τὸ ὄνομά του...

Δοκίμασε νὰ βρῇ τὸ πραγματικό του ὄνομα, μὰ δὲν τὰ κατάφερε.

Τὸν φώναξε μὲ ὅσα ὀνόματα σκυλιῶν ἤξερε... περίπου 10... Μπλὰκ... Τόμ... Πατώ... Κοπέν... 'Αστρέ... Μπικέ...

Τὸ ζῷον κάθε φορὰ ποὺ ἄκουγε ἕνα ὄνομα νόμιζε ὅτι τὸ ἀγόρι τοῦ μιλοῦσε, καὶ κουνοῦσε μὲ χαρὰ τὴν οὐρά του...

Κάθε φορὰ ποὺ ὁ 'Αλὲν Ρομπὲρ τοῦ ρίχνει μιὰ ματιά, συναντᾷ τὸ πιστό, μὰ ἀνήσυχο, βλέμμα του: τὸ βλέμμα τοῦ στρατιώτη...

—«Ναί, φίλε μου... Κουράγιο...» λέει τὸ παιδὶ μὲ ξεψυχισμένη φωνή...

Τὸ ζῷο παρουσιάζει κάτι παράξενα συμπτώματα...

Προηγουμένως, μέσα στὸ αὐτοκίνητο, τὸ ἕνα του πόδι εἶχε παγώσει... Ἔπειτα ἄρχισε νὰ τρέμῃ...

—«Εἶναι ἴσως ἡ ἀγωνία!» σκέφθηκε κατατρομαγμένο τὸ παιδί...

Τώρα, κάθε φορὰ ποὺ ὁ σκύλος στέκει νὰ οὐρήσῃ κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο (κι' αὐτὸ γίνεται πολὺ συχνὰ) τὸν πιάνουν σπασμοὶ καὶ μουγγρίζει τόσο δυνατά, ὥστε οἱ διαβάτες γυρίζουν καὶ τὸν κυττάζουν μὲ φόβο μᾶλλον παρὰ μὲ οἶκτο...

Τότε ὁ 'Αλὲν Ρομπὲρ σκέπτεται μὲ μῖσος τὸ Νοσοκομεῖο καὶ μουγγρίζει κι' αὐτὸς μὲ λύσσα : «Οἱ βρωμιάρηδες!!! Οἱ κακοῦργοι!!!... Τὸ σακάτεψαν τὸ ζῷο!!!».

Μὰ ξαφνικὰ τοῦ γεννιέται μιὰ ἄλλη ὑποψία.. «Μήπως πεινάει ἢ διψάει;».

Ἔτσι, τραβᾷ γιὰ τὸ πρῶτο ψησταριὸ ποὺ συναντᾷ καὶ μπαίνουν μέσα...

Τὸ παιδὶ παραγγέλνει καὶ ρίχνεται μὲ λαιμαργία στὸ φαγητό... Τὰ λεπτὰ λουκάνικα, ἡ ἄφθονη μουστάρδα καὶ τὰ μεγάλα μῆλα τοῦ φαίνονται σὰν κάτι πολύτιμο... Σὰν ν' ἀνακάλυψε ξαφνικὰ τὴν εὐτυχία'!!!

«Ὅσο γιὰ τὸ σκύλο, καταβροχθίζει τρεῖς ὁλόκληρες μερίδες...».

«370 φράγκα» λέει στὸ τέλος τὸ γκαρσόνι...

(Συνεχίζεται)

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν

Ἀργοναυτῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κ. Σουλιώτη 35α, στοῦ Θών.

Οἱ Ἀργοναῦτες, μυθολογικοὶ ἥρωες, ἐξεστράτευσαν, μ' ἀρχηγὸ τὸν Ἰάσονα, στὴν Κολχίδα μὲ τὴν «Ἀργὼ» γιὰ νὰ πάρουν τὸ χρυσόμαλλο δέρας τοῦ κριοῦ, ὁ ὁποῖος διέσωσε τὸν Φρῖξον ἀπὸ τὸ μῖσος τῆς μητρυιᾶς του. Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀρβανιτόπουλος, ἐξηγεῖ τὸν μῦθον ὡς ἑξῆς: «Μετὰ τὴν ἀνακάλυψι τοῦ σκληροῦ μετάλλου περὶ τὸ 2.500 π.Χ. ,οἱ Ἕλληνες δυνηθέντες νὰ ναυπηγῶσι, ἐτέθησαν μὲ ζῆλον εἰς τὴν ἔρευναν τῶν θαλασσῶν. Ὁ ἄριστος τῶν ἐρευνητῶν τούτων ὑπῆρξεν ὁ Ἰάσων καὶ οἱ Ἀργοναῦται.

Σχετικὰ μὲ τὸ χρυσόμαλλο δέρας, λέγουν, ὅτι εἶνσι ἡ ἐξωραϊσμένη μορφὴ μεταλλείων χρυσοῦ, τὰ ὁποῖα ἀνεζήτουν στὴ περιοχή.

Ἀργοστολίου

Ἀπὸ τέρμα Ζακύνθου 58, στὴ Κυψέλη.

Ὀφείλει τὴν ἐνομασία της,στὴ πρωτεύουσα τῆς νήσου καὶ τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας, ἡ ὁποία ἔχει 10.183 κατοίκους (ἀπογραφὴ 1940).

Ἄργους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λένορμαν 108, στὸ Κολωνό.

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ πόλι τῆς Πελοποννήσου τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος, ἡ ὁποία ἀπέχει ἀπὸ τὸ Ναύπλιον 12 χιλ. Πῆρε τ' ὄνομα ἀπὸ τὸν ἱδρυτή της Ἄργο, γυιὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νιόβης καὶ ἀδελφὸ τοῦ Πελασγοῦ (βλέπε καὶ Ἀγαμέμνονος).

Ἀργύρη Ἀναγνώστου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἡρακλέους ἱερὸν 34, στοῦ ΦΙΞ.

Ὁ Ἀργύρης Ἀναγνώστης, Ἀθηναῖος τὴν καταγωγή, πῆρε μέρος στὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγώνα τοῦ 21, ὡς ὁπλαρχηγός. Τὸ 1822 μὲ 150 ἄνδρες βοήθησε τὸν Νικηταρᾶ ποὺ πολεμοῦσε μὲ τὸν Ὀμὲρ Βρυώνη. Τὸ 1826, μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ λοχαγοῦ στὸ τακτικὸ στρατὸ τοῦ Φαβιέρου,μπῆκε στὴν Ἀκρόπολι ὅπου καὶ πέθανε ἀπὸ τύφο.

'Αργυρίου.

'Αδιέξοδο τῆς ὁδοῦ Βεΐκου 62, στὸ Κουκάκι.

'Ο 'Αργυρίου Γεωργαντᾶς, ἀπὸ τὴν "Εφεσο, πολέμησε τὸν καιρὸ τῆς 'Επαναστάσεως στὴ Κρήτη (1821—1824), ὅπου καὶ πληγώθηκε τέσσαρες φορές. Πολέμησε στὴ Ναύπακτο,στὸ Μεσολόγγι, στὴ Θήβα καὶ στὴ Χίο.

'Αργυροκάστρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δοϊράνης 4, στὸ Πολύγωνο.

Τὸ 'Αργυρόκαστρον, πρωτεύουσα τμήματος τῆς Δρυϊνουπόλεως (Β. 'Ηπείρου) εἶναι κτισμένο σὲ βραχώδη ἀντερείσματα τοῦ ὄρους Μακρύκαμπος. Στὶς 3 Μαρτίου 1913, ἡ κυανόλευκη ἀντικατέστησε τὴν ἡμισέληνο. Μὲ τὶς ἀποφάσεις τῆς Πρεσβευτικῆς διασκέψεως (30/10/1921 καὶ 9/11/1921) ἡ Β. "Ηπειρος, παραχωρήθηκε στοὺς 'Αλβανούς, οἱ ὁποῖοι καὶ τὴν κατέχουν.

Στὶς 8 Δ/βρίου 1940, τὰ 'Ελληνικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὸ 'Αργυρόκαστρον. "Ας ἐλπίσουμε ὅτι οἱ ἰσχυροὶ καὶ πιστοὶ... σύμμαχοί μας θ' ἀναγνωρίσουν τὰ δίκαιά μας αἰτήματα, γιὰ τὴ γῆ τῆς Β. 'Ηπείρου ποὺ πότισαν μὲ αἷμα γενεὲς 'Ελλήνων. Εἶναι γῆ ποὺ ἀνήκει δικαιωματικὰ στὴν 'Ελλάδα. Κι' ἂν τώρα τὴν κρατοῦν ξένοι, θἄρθῃ ὁπωσδήποτε μιὰ μέρα ποὺ τὸ δίκηο κι' ἡ ἠθικὴ θὰ νικήσουν καὶ τότε ἡ Β. "Ηπειρος θὰ γίνῃ γιὰ πάντα 'Ελληνική.

'Αργυροπούλου Τιμολέοντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βουρδουμπᾶ Ν. 5, στὸν "Αγιο 'Ελευθέριο 'Αχαρνῶν.

'Ο Τιμολέων 'Αργυρόπουλος, καθηγητὴς τῆς Πειραματικῆς Φυσικῆς στὸ Πανεπιστήμιο 'Αθηνῶν, γεννήθηκε καὶ πέθανε στὴν 'Αθήνα (1847-1912). 'Εργάσθηκε γιὰ τὴν ἐκλαΐκευσι τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης καὶ διετέλεσε πρόεδρος τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρνασσὸς» ἀπὸ τὸ 1880 μέχρι τοῦ θανάτου του.

'Αργυρουπόλεως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ 'Αρματωλῶν καὶ Κλεφτῶν, στὴ Νεάπολι.

'Οφείλει τὴν ὀνομασία της, στὴν ὁμώνυμη κοινότητα τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης.

'Αρδητοῦ.

'Από 'Αναπαύσεως 1, στὸ Μὲτς ('Αγ. Φωτεινὴ 'Ιλισσοῦ).

'Ο 'Αρδηττὸς λόφος τῶν 'Αθηνῶν (133 μ.) πάνω ἀπὸ τὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο, κοντὰ στὸν 'Ιλισσό, ὀφείλει τὴν ὀνομασία του, στὸν ὁμώνυμο ἥρωα τῆς 'Αττικῆς. 'Εκεῖ εὑρίσκετο, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ὁ Δῆμος «"Αγραι». Κάτω ἀπὸ τὸν λόφο, ἐτελοῦντο τὰ «μικρὰ 'Ελευσίνια μυστήρια». 'Ο 'Ηρώδης ὁ 'Αττικός, ἀνήγειρε στὴν κορυφὴ τοῦ 'Αρδηττοῦ, ναὸ τῆς θεᾶς τύχης, ἐρείπια τοῦ ὁποίου σώζονται ἀκόμη. Στὴν κορυφή, πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ Σταδίου καὶ πίσω ἀπὸ τὸ ἄνω διάζωμα, βρίσκεται ὁ τάφος τοῦ 'Ηρώδου 'Αττικοῦ (πέθανε τὸ 179 μ.Χ.). Πάνω στὸ τάφο του εἶναι γραμμένα τὰ ἑξῆς : «'Ηρώδης 'Αττικός, Μαραθώνιος, οὗ τάδε πάντα, κεῖται τῷδε τάφῳ πάντοθε εὐδοκίμως».

'Αρέθα.

Πάροδος Λεωφόρον 'Ιωνίας 206, στὸν "Αγιο 'Ελευθέριο 'Αχαρνῶν.

'Ο 'Αρέθας, Μητροπολίτης Καισαρείας, γεννήθηκε μᾶλλον στὴν Πάτρα κατὰ τὸ 850 μ.Χ. 'Υπῆρξε μαθητὴς τοῦ Πατριάρχου Φωτίου. Εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀναγεννήσεως τῶν γραμμάτων στὸ Βυζάντιο. "Εγραψε ἔργα κανονικοῦ δικαίου, ἑρμηνευτικὰ τῆς 'Αγίας Γραφῆς, δογματικά, φιλοσοφικά, ρητορικά, θεολογικὰ καὶ ποιητικά.

Μαζὶ μὲ τὸν Φώτιο καὶ τὸν Κων/νο τὸν Πορφυρογέννητο, εἶναι οἱ ἀντιπρόσωποι

τῆς πνευματικῆς κινήσεως στὸ Βυζάντιο. Μπορεῖ ἐπάξια νὰ συγκριθῇ μὲ τὸν Ἱερώνυμο καὶ τὸν Βησσαρίωνα. Πέθανε τὸ 932 μ.Χ.

Ἀρείου Πάγου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ 24, στὸ Θησεῖο.

Ἄρειος Πάγος, λέγεται ὁ πετρώδης λόφος ποὺ βρίσκεται δυτικὰ τῆς Ἀκροπόλεως. Ὁ λόφος αὐτὸς εἶναι συνδεδεμένος μὲ τὴν θρησκευτικὴ καὶ δημοσία ζωὴ τῶν Ἀθηναίων. Ἄρειος ὠνομάσθηκε ἀπὸ τὸν Ἄρη, ὁ ὁποῖος τὴν ἐποχὴ τοῦ Κέκροπος, δικάσθηκε ἐκεῖ γιὰ τὸ φόνο τοῦ Ἀλιρροθίου, γυιοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε βιάσει μιὰ κόρη τοῦ Ἄρη, ὅταν αὐτὴ μετέφερε νερὸ ἀπὸ τὴν πηγὴ ποὺ ἦταν κοντὰ στὸν Ἰλισσό.

Πάγος ὠνομάσθηκε ἐξ αἰτίας τῆς βραχώδους συστάσεως (πάγος=βράχος). Ὑπάρχουν καὶ ἄλλες ἐκδοχές, πιθανώτερη ὅμως φαίνεται ἡ ἀναγραφεῖσα. Ὁ Ἄρειος Πάγος, ἐθεωρεῖτο σὰν χῶρος ἱερὸς καὶ ἀπαραβίαστος. Ἐκεῖ πάνω, συνεδρίαζε τὸ ἀνώτατο συμβούλιο τῆς πόλεως, ἡ «Ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλή».

Μνημονεύεται σὰν τὸ ἀρχαιότερο δικαστήριο. Ἀπὸ κεῖ δίδαξε γιὰ πρώτη φορὰ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Σήμερα, Ἄρειος Πάγος, λέγεται τὸ Ἀνώτατο Ποινικὸ Δικαστήριο. Τοῦτο συνεστήθη διὰ Β.Δ. τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1834 μὲ Πρόεδρο τὸν Χ. Κλωνάρη, Εἰσαγγελέα τὸν Α. Πάϊκον, Ἀντιπρόεδρον τὸν Α. Πολυζωΐδην καὶ μὲ Ἀρεοπαγίτας τούς : Γ. Ἀθηναῖο, Ι. Σημάκη, Γ. Φέδερ, Δ. Σκορδίλη, Δ. Λόντο.

Ἀρεταίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μ. Σπηλαίου 13, στὸν Παναθηναϊκό.

Ὁ Ἀρεταῖος Θεόδωρος, ἐπιφανὴς Ἕλλην ἰατρός, καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς καὶ συγγραφεὺς πολλῶν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων χειρουργικῆς, γεννήθηκε στὸ Ναύπλιο τὸ 1830 καὶ πέθανε τὸ 1895. Τὴν μεγάλη του περιουσία, κληροδότησε στὸ Πανεπιστήμιο καὶ ἔτσι ἔγινε τὸ ὁμώνυμο νοσοκομεῖο, ποὺ ἀνήκει στὸ Πανεπιστήμιο.

Ἀρετῆς.

Ἀπὸ Φαιδριαδῶν 83, στὴ Κυψέλη.

Ἀρετή, εἶναι ἡ ἰδιότης τοῦ ἀγαθοῦ, ψυχικὸν καὶ πνευματικὸν προσόν, ἠθικὴ τελειότης, ἱκανότης τοῦ πράττειν τὸ ἀγαθόν, εὐψυχία, γενναιότης, ἀνδρεία. Ἐπὶ δὲ γυναικῶν, ἁγνότης.

Παράγεται ἀπὸ τὴν ρίζα «αρ» τοῦ ρήματος, ἀραρίστιν ποὺ σημαίνει : ἀρέσκω, προσαρμόζομαι, εἶμαι κατάλληλος γιὰ κάτι.

Νὰ πῶς ὁ Ἀριστοτέλης ὕμνησε τὴν ἀρετή, σ' ἕνα του ποίημα, μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ φίλου του Ἑρμείου.

Ἀρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας.

Ποὺ ἐξηγεῖται :

Ἀρετή, πολυβάσανη ἀγάπη τ' ἀνθρώπου,
σὺ καμάρι ἀκριβὸ τῆς ζωῆς
καὶ νὰ σβύσῃ γιὰ χάρι σου, κόρη, κανεὶς
εἶναι μοῖρα γλυκειά, ζηλευτὴ στὴν Ἑλλάδα.
Ποιὸς ἐμπρός σου ψηφᾷ τοὺς ἱδρῶτες τοῦ κόπου ;

(Μετάφρ. Σίμου Μενάρδου)

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυμόνου Β' τάξεως οἱ μέχρι τοῦδε 'Υπαστυνόμοι Α' τάξεως κ. κ. Νίκας Πάτροκλος κατ' ἐκλογὴν καὶ Βλογιανίτης Παναγιώτης κατ' ἀρχαιότητα.

*

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ 'Αστυνόμος Β' κ. Μαθιουδάκης Κων)νος καὶ οἱ ἀστυφύλακες: 'Αποστολόπουλος Γεώργιος, 'Αναγνωστόπουλος Λεωνίδας καὶ Γουρζῆς 'Ιωάννης.

—Διεγράφη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ ὑπαρχιφύλαξ Παστελᾶκος Μιχαὴλ καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

—Διεγράφη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὁ ἀστυφύλαξ Βεμβληδάκης 'Αντώνιος.

*

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἐμπιστευτικῆς ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Πειραιῶς ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν 'Αστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. 'Αναστασίου Εὐάγγελον, διότι ὡς πρῶτος καὶ μόνος 'Υποδιευθυντὴς τοῦ 'Επιτελείου τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς ἀπὸ 1-1-1959 μέχρι σήμερον ἐπεδείξατο κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του ἔκτακτον δραστηριότητα ἀφοσίωσιν καὶ ζῆλον, ἀντιμετωπίσας μετὰ ἰδιαζούσης ταχύτητος, ἀποτελεσματικῶς ὑπὸ δυσχερεῖς περιστάσεις, μέτρα τάξεως καὶ ἀσφαλείας, προκαλέσας τὰ εὐμενῆ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν σχόλια τῆς Πειραϊκῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ ἡμερησίου τύπου.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους: 'Αστυνόμον Β' κ. Πολίτην Παναγιώτην, 'Υπαστυνόμους Α' κ. κ. Μητσάκον Κωνσταντῖνον καὶ Ξουραφᾶν Γεώργιον, 'Υπαρχιφύλακα Καυκᾶν Παναγιώτην καὶ 'Αστυφύλακας: Καραμῆτσον 'Αθανάσιον, 'Αντωνάκην Μιχαήλ, Τάσην Παναγιώτην, Καρόγιαννην Γεώργιον, Κελεπούρην 'Επαμεινώνδαν, Κηρύκον Βασίλειον, Παπαδημητρίου 'Ιωάννην, Πνευματικὸν Μιχ., Σκεπαρνιᾶν 'Αντώνιον καὶ Τεζάρην Θέμελην, διότι ἅπαντες καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός του ἕκαστος, ἐργασθέντες φιλοτίμως καὶ μεθοδικῶς, ἐπέτυχον ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ Χρυσοστόμου Χρυσομάλλη, δράστου κλοπῆς 76.000 δραχμῶν ὡς καὶ τὴν κατάσχεσιν καὶ ἀπόδοσιν τῷ δικαιούχῳ τῶν κλαπέντων χρημάτων.

—Διὰ διαταγῆς τῆς 'Ανωτέρας Διοικήσεως τοῦ Βασιλικοῦ Ναυστάθμου Σαλαμῖνος ἐξεφράσθη εὐαρέσκεια εἰς τὸν 'Υπαστυνόμον Α' κ. Μαντούβαλον Εὐάγγελον διότι κατὰ τὸ ἐπὶ τριετίαν χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ Εἰδικὸν Τμῆμα 'Ασφαλείας Β. Ναυστάθμου Σαλαμῖνος, ἐπεδείξατο ἐξαίρετον ζῆλον, ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον, ἐργατικότητα καὶ ἄριστον πνεῦμα συνεργασίας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΧΟΛΑΣ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

—Διὰ σχετικῶν διαταγῶν τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων προεκυρήχθησαν εἰσιτήριοι ἐξετάσεις διὰ 50 δοκίμους τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων καὶ 80 δοκίμους τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων. Οἱ ὑποψήφιοι τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων θὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὸ μάθημα τῶν Ἑλληνικῶν τὴν Κυριακὴν 6 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., οἱ δὲ τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων εἰς τὸ αὐτὸ μάθημα τὴν Κυριακὴν 14 Φεβρουαρίου 1960.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Ἡ 'Εκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἔχει γίνει ὁ ἀχώριστος φίλος χιλιάδων ἀκροατῶν, ποὺ κάνουν γι' αὐτὴν τὰ πιὸ ἐνθουσιώδη σχόλια. Καὶ οἱ ἐπιτυχίες τῆς 'Αστυνομικῆς 'Εκπομπῆς συνεχίζονται.

*

—Στὸ πρόγραμμα τῆς 13-11-1959 μετεδόθησαν δημοτικὰ τραγούδια τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ κάμπου καὶ καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ ἀστυνομικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα.

*

—Ἡ 'Εκπομπὴ τῆς 20-11-1959 γνώρισε μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία χάρις στὴν ἄψογη λογοτεχνικὴ ὁμορφιά της καὶ τὴν ἐκλεκτὴ μουσική της ὑπόκρουση. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθη καὶ συγκινητικὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς 'Αστυνομίας, γραμμένο ἀπὸ τὸ δόκιμο Ὑπαστυνόμο κ. Σπῦρο Πηλό, μὲ πρόζα ἀνθρώπινη, εὐχάριστη καὶ διδακτική.

*

—Μὲ τὸ διαλεχτὸ μουσικὸ συγκρότημα τοῦ Σπύρου Πιπεράκη καὶ τὴν Ζωΐτσα Κουρούκλη καὶ Νάσο Πατέτσο, σ' ἕνα ἐλαφρὸ ποικίλο πρόγραμμα, πλαισιώθηκεν ἡ 'Εκπομπὴ τῆς 27-11-59, κατὰ τὴν ὁποίαν μετεδόθησαν καὶ συνθήματα γενικωτέρου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

*

(Κείμενα, ἐπιμέλεια: Γενικῆς Διευθύνσεως 'Αστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου 'Εσωτερικῶν. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ δόκιμος Ὑπαστυνόμος κ. Σπῦρος Πηλός).

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται Χρόνια Πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς των ἑορτῆς εἰς τοὺς διακεκριμένους συνεργάτας τοῦ περιοδικοῦ καὶ καθηγητὰς τῆς «'Αστυνομικῆς Σχολῆς» κ.κ. 'Ανδρέαν Τούσην, 'Αντεισαγγελέαν 'Αρείου Πάγου, Σπυρίδωνα Γαλανόν, Καθηγητὴν Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, Νικόλαον Κίνναν τ. 'Αρχηγόν, Νικόλαον Σπυρόπουλον τ. 'Αστυνομικὸν Διευθυντήν, Νικόλαον Τσιτσιράγκον καὶ Νικόλαον Γκιουζέπην καθηγητὰς τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς.

'Επίσης εἰς τὸν 'Αρχηγὸν τῆς 'Αστυνομίας κ. Νικόλαον Κόκκινον, τὸν 'Επιθεωρητὴν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Νικόλαον Νέρην, εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν 'Αστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ 'Εσωτερικῶν κ. Νικόλαον 'Αρχιμανδρίτην, εἰς τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. 'Ανδρέαν Σταυρόπουλον, 'Ανδρέαν Μουρούσιαν, Νικόλαον Ταβουλάρην, Νικόλαον Νικητάκην, Νικόλαον Βερελῆν, Σπυρίδωνα Κουτσουρούμπαν καὶ Σπυρίδωνα Ζερβόπουλον, ὡς καὶ εἰς τοὺς κ.κ. 'Αξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Κάθε Παρασκευή

Ὥρα 1.30′ - 2 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.